

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

İnsan yaratıldığından bu yana yeryüzündeki hak ve batılın savaşı durmadı. 'Kabil'ler var olduğu müddetçe 'Habil'ler bu mücadeleyi devam ettirdi ve ettirmeye de devam ediyor. Habil ve Kabil taraftarları üzerlerine düşen bu görevleri yapmaya devam ediyor. Günümüzde Kabil'in ve Şeytanın en büyük temsilcisi ABD, tek süper güç olarak kaldığı dünyada istediği gibi at koşturmakta, atını, menfaati hangi bölgede ise o bölgenin masum halklarının üzerine sürmekte ve hiç kimseye hesap verme durumunda olmayarak katliamlar, zulümler yapmaktadır. Bugün için ABD, menfaatleri nedeniyle Ortadoğu'ya gözünü dikmiştir. Öncelikle, daha önce kullandığı zalim Saddam'ı birtakım bahanelerle devirmiş ve bölgeye yerleşmiştir. Daha sonra askerini buradan çekmişse de bölgeyi bir kaos içerisinde bırakmış, yüzbinlerce Müslüman ölmüş, öldürülmüştür. Halen de ölümler devam etmektedir. Ortadoğu'da emelleri bulunan diğer bir güç ise ABD'nin gayri meşru çocuğu Siyonist/terörist İsrail'dir. Bu iki zalim güç bölgede bulunan diğer işbirlikçi devletlerin seyirci kalmasıyla pervasızca istediklerini yapmaktadırlar.

Ancak Müslümanlar uyanmaya başlamış, kendilerine oynanan oyunların farkına varmaya başlamıştır. İnşallah zalimler akıttıkları kanların içinde boğulacaklar ve zafer İslam'ın ve Müslümanların olacaktır.

Türkiye'de ise İslam'a ve Müslümanlara olan sistematik baskılar yine ucu dışarıda olan mihrakların eseridir. İktidarda namaz kılan insan-

ların olması sistemin İslami olduğu anlamına gelmiyor. Halkın da dönüşerek, İslamı anlayan, yaşayan Müslüman bir halk olduğu anlamına da gelmiyor. Bu nedenle Türkiyeli Müslümanların da bu şuurda olması gerekiyor.

Dünün 28 Şubat gelişmeleri ABD ve onun emperyal politikalarının İslam dünyasındaki çıkardığı yangından bağımsız düşünülmemeyeceği gibi bundan sonra da bu tür baskıların, dayatmaların olacağını bilmemiz gerekir.

Esasen bunları hepimiz biliyoruz fakat bilmediğimiz bir şey var ki bu oyunu nasıl bozacağız. Bu saldırılar, maalesef siyaset sahnesindekileri daha pasifleştirici, ilkesizleştirici, pragmatistleştirici kısacası dönüştürücü bir etki yapıyor. Ve bu dönüşüm bakıyorsunuz ki halkta da kabul görücü bir hal alıyor.

Bu noktada bize düşen sayısal analizlere girmeden doğru bildiğimizi zamanında ve yerinde söyleyerek akıntıya kürek çekmenin zorluğunu, suyu yokuşa akıtmanın imkânsızlığını düşünmeden vahye dayanıp, güvenip, tuzun da kokmasına mani olmak. Gerçekten de toplumun dayandığı nokta bunu dedirtecek türden: "Tuz da kokarsa"

Bu ağır sorumluluğumuzun ve Müslüman olarak sahip olduğumuz çok büyük imkânların farkında ve bilincinde olarak çabalarımızı göstermeye devam etmeliyiz. Şunu iyi bilmeliyiz ki yanlış bir fikri milyonlarca kişi savunup dile getirse de o fikir yine de yanlıştır.

Allah'a emanet olunuz.

Yıl: 17 Sayı: 188

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
15.01.2014

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 50 TL'yi Yurt dışı abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 75 TL'yi HAYRETTİN BİCAN - IBAN NO:TR36 0006 7010 0000 0069 4054 72 veya ADNAN BOZAN - IBAN NO:TR60 0020 3000 0075 4150 0000 02 no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

- 3 **AKP ve Çözüm Süreci**
Ali KAÇAR
- 14 **Seçime Doğru Türkiye'nin Sorunları**
Süleyman ARSLANTAŞ
- 17 **Son Ses Son Nefes**
Hayriye BİCAN
- 20 **Kendi Cümlelerimizi Kurmak**
Erdal BAYRAKTAR
- 23 **İstimdâd, Tevessül ve Rabita Konularında Doğru Tavr - II**
Muhammed İMAMOĞLU
- 30 **Cennetin Kapıları**
Ahmed Muhammed MÜNİR
- 36 **Gençlik Üzerine Mülahazalar**
İdris KERİMOĞLU
- 39 **Modern Putlar**
Ekrem AFŞAR
- 42 **Şehidlerden Bir Aziz: Şehid Erdoğan TUNA**
Fatih PALA
- 44 **Panel: İslam Dünyası ve Küresel Kuşatma**
Genç Birikim
- 48 **Biz ve Kur'an**
Ali KAÇAR
- 56 **Yaşayan Hurafeler ve Ölen İbadetler**
Şenol ERALP
- 58 **Çağımızın Yeni Trendi "Hedonizm"**
Mehmet ADIGÜZEL
- 60 **Nurlu Sözler**
Feyzanur ÇETİN
- 61 **Nübüvvet Kervanı**
Soner ARSLAN
- 64 **Bir Sabah Çıkageldiler**
Mehmet ADIGÜZEL

AKP ve Çözüm Süreci

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Çözüm süreci, dönemin Başbakanı Erdoğan'ın, üçüncü bir ülkenin koordinatörlüğünde yapılan Oslo görüşmelerinin başarısız olması üzerine, bu görüşmelerin doğrudan İmralı'yla yapılması yönünde irade ortaya koymasıyla başlamıştır. Aslında Erdoğan, Kürt sorunu konusunda ilk ciddi çıkışını 12 Ağustos 2005'de Diyarbakır'daki konuşmasıyla yapmıştı. Erdoğan bu konuşmasında, "Doğu ve Güneydoğu'daki sorunun adı Kürt sorunudur. Bu sorun, bu milletin bir parçasının değil, hepsinin sorunudur. Benim de sorunumdur. Sorunların parça parça adresi olmaz. Bütün sorunlar Türk

olsun, Kürt olsun, Çerkez olsun, Abaza olsun, Laz olsun bütün Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının ortak sorunudur. Büyük devlet, güçlü millet kendisi ile yüzleşerek, hatalarını ve günahlarını masaya yatırarak geleceğe yürüme güvenine sahip millet ve devlettir. 'Kürt sorunu ne olacak?' diyenlere diyorum ki, bu ülkenin başbakanı olarak, o sorun, herkesten önce be-

Erdoğan'ın başlattığı bu çözüm süreci, Kürtlere, Kemalist rejimin faşizanca gasp ettiği haklarının verilmesi ve akan kanın dur(durul)masına dönük atılan çok önemli bir adımdır. Erdoğan ve hükümetinin ortaya koyduğu bu irade, bu nedenle önemli ve anlamlıdır. Bu iradenin arkasında, önünde başka niyetler vardır, asıl amaç seçimleri kazanmaktır türü iddialar ne kadar doğrudur, bu bilinmez, ama her şeye rağmen atılan bu adım, önemli ve anlamlı bir adımdır.

nim sorunumdur" demiştir. Aslında bu konuşma, aynı zamanda 1920'lerden beri Kürtlere yönelik uygulanan Kemalist politikaların iflası anlamına gelmektedir. Erdoğan'ın başlattığı bu çözüm süreci, Kürtlere, Kemalist rejimin faşizanca gasp ettiği haklarının verilmesi ve akan kanın dur(durul)masına dönük atılan çok önemli bir adımdır. Erdoğan ve hükümetinin ortaya koyduğu bu irade, bu nedenle önemli ve anlamlıdır. Bu iradenin arkasında, önünde başka niyetler vardır, asıl amaç seçimleri kazanmaktır türü iddialar ne kadar doğrudur, bu bilinmez, ama her şeye rağmen atılan bu adım, önemli ve anlamlı bir adımdır.

Türkiye'de, 30-40 seneden beri devam eden ve 30-40 bin cana ve yüzlerce milyar dolar ekonomik kayba neden olan bu problemi çözmek elbette kolay değildir. Çünkü kangren haline gelen bu problemin oluşmasında sadece içerideki azgın güçler değil, aynı zamanda bu güçleri destekleyen, yönlendiren dış emperyal ve Siyonist güçler bulunmaktadır. Türkiye'deki

baskıcı, otoriter Kemalist yönetimin halka rağmen ayakta kalmasını ve devamını sağlayan ve 30-40 yıldan beri devam eden PKK/KCK terörünü de besleyen ve destekleyen yine bu güçlerdir. Oysa bu güçler, 1940'lı yılların sonlarından itibaren Türkiye Cumhuriyeti'nin müttefiki, hatta stratejik müttefiki ve ortağı olan güçlerdir. Türkiye, bu stratejik ortaklığın bir gereği olarak uzun yıllar, bu emperyal ve Siyonist güçler için Sovyetler Birliği (şimdilerde Rusya) karşısında ileri bir karakol/tampon bölge görevi görmüştür ve halen de görmektedir. Ancak bu sömürgeci güçler, son yıllarda bölgede Türkiye'nin dışında başka ülkelerle (İran gibi) ittifak kurmak ve yeni askeri üsler (Afganistan ve Irak gibi) inşa etmek suretiyle Türkiye'ye, bölgede yeni alternatifler oluşturmaya ya da en azından Türkiye'nin bölgedeki fonksiyonunu azaltmaya dönük politikalar üretmektedir. Amaç, Türkiye'nin Suriye, Mısır, Irak başta olmak üzere, bölgede ABD'nin politik manevralarıyla uyumlu bir çizgiye gelmeye gösterdiği direnci kırmaktır. Bu, Türkiye'nin tamamen gözden çıkarıldığı anlamına asla gelmez. Çünkü Türkiye, bu emperyal güçler için, bu bölgede hala elde tutulması gereken önemli bölgesel bir ülkedir.

Türkiye'nin zaman zaman bu coğrafyada bölgesel aktör bir ülke gibi davranmaya kalkışması ve uluslararası bazı konularda bölge halklarının menfaatinden yana tavır alıyor gibi davranması bile bu emperyal güçleri endişelendirmiştir. Özellikle Hamas, Mısır (Muhammed Mursi'ye karşı yapılan darbe dolayısıyla), Suriye, Irak ve İsrail gibi konularda ABD politikalarına zaman zaman ters düşmesi, ABD'nin işine gelmemiştir. Dolayısıyla son aylarda, çözüm sürecine rağmen terörün azdırılma nedeni, AKP hükümetini yola getirme ve terbiye etmeye yöneliktir. Bu söylediklerimiz, AKP Hükümeti'nin

AKP hükümeti, Cumhuriyet tarihi boyunca yapılmayan yatırımları Doğu ve Güneydoğu bölgesinde gerçekleştirmiştir. Ancak bu yatırımların tamamına yakını ulaşım sektörüne yönelik olduğu için işsizliği azaltmada etkili olmamıştır. Bu ise, bölgede üretkenliği artırmadığından ekonomiyi canlandırmamıştır. Nitekim bölgenin bazı illerinde işsizlik oranı %15'lerde seyretmektedir. Batman, Siirt, Şırnak gibi illerde ise bu oran %20'ye yaklaşmaktadır. Bu durum ise, PKK için gerek dağda, gerekse şehirlerde kolay kadro elemanı devşirmeye imkân sağlamaktadır.

bölgede, ABD'ye rağmen politika üretiyor, bağımsız tavır takınıyor anlamına gelmez. Aksi halde AKP'nin bir darbeyle ya da tehdit ve şantajla mil-letvekillerinin satın alınarak (Refahyol iktidar döneminde olduğu gibi) içten çökertilmesi, bu küresel güçler için hiç de zor değildir. Dolayısıyla AKP Hükümeti'nin bölgede ortaya koyduğu politikalar, ABD'ye rağmen üretilen politikalar değildir. Ama şu da değildir; AKP hükümeti, ABD'nin her dediğini düğme ilikleyerek, hiç direnmeden kabul ediyor da değildir. Ancak ABD'nin dayatması sonucunda, AKP hükümeti menfaatine uygun olmasa da ABD'nin isteğini kabul etmek zorunda kaldığı da muhakkaktır. Nitekim biz bunu, Nato

Genel Sekreterliği'ne Rasmussen'in seçilmesinde, Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik Nahiyesi'nde füze kalkanı radar üssü kurulmasında, Çin'e verilmesi açıklanan Füze Savunması ihalesinde açıkça gördük.

Bütün bunlara rağmen şunu da söylemek gerekmektedir; AKP hükümeti, Cumhuriyet tarihi boyunca yapılmayan yatırımları Doğu ve Güneydoğu bölgesinde gerçekleştirmiştir. Ancak bu yatırımların tamamına yakını ulaşım sektörüne yönelik olduğu için işsizliği azaltmada etkili olmamıştır. Bu ise, bölgede üretkenliği artırmadığından ekonomiyi canlandırmamıştır. Nitekim bölgenin bazı illerinde işsizlik oranı %15'lerde seyretmektedir. Batman, Siirt, Şırnak gibi illerde ise bu oran %20'ye yaklaşmaktadır. Bu durum ise, PKK için gerek dağda, gerekse şehirlerde kolay kadro elemanı devşirmeye imkân sağlamaktadır.

AKP HÜKÜMETİ ÖCALAN VE PKK'YA ÇOK GÜVENMİŞTİR

Öcalan, dolayısıyla da PKK/KCK, 1970'li yılların sonlarından itibaren Marksist/Leninist çizgide Türkiye toplumuna kirli bir savaşı da-

yatmış eli kanlı bir terör örgütüdür. Bu kirli savaşta, özellikle 1980'den önce kendileri gibi Kürtçü, Sosyalist ve Marksist olan (Kawa, Rizgari, Ala Rizgari, Özgürlük Yolu vb. gibi) birçok örgütle çatışmakla kalmamış, kendi içerisinde muhalif olan ya da öne çıkan, örgüt tarafından kabul gören lider konumunda birçok PKK'lı da infaz edilmiştir. PKK'nın tarihi seyri de göstermektedir ki, Öcalan da, PKK da, menfaati için yap(a)mayacağı hiçbir şey yoktur; onlar için hedefe götüren her yol mubahtır. Dolayısıyla Öcalan da, PKK da sinsî, pragmatist, egoist ve fırsatçıdır. Zaten PKK'nın şimdiye kadar ayakta kalma nedeni de budur.

Bu nedenledir ki, birbirine zıt hatta düşman gibi görünen bütün istihbarat örgütleriyle; Muhaberat, Mossad, CIA, MİT ve diğer istihbarat örgütleriyle ilişkisini devam ettirebilmiştir.

Hükümet, örgüt tarafından 23 Mart 2013'de ateşkes ilan edilince, zaman geçirmeden içerideki KCK'lı teröristleri bırakmaya başlamıştır. Oysa bu KCK'lılar, İstanbul, Adana, Antalya, İzmir, Ankara gibi şehir merkezlerinde araba kundaklayan, silahlı eylem yapan, vatandaşların işyerlerine molotof atarak yakan, belediye otobüslerini içindeki yolcularla birlikte ateşe vermeye çalışan kısacası yol kesen, haraç alan, şantiyeleri basan, iş makinelerini yakan, işçileri kaçıran, merkez KCK'nın verdikleri talimatları yerine getiren vb. daha birçok eylem yapan teröristlerdi. Bunların içeri alınmasıyla birlikte kentlerde terör olayları hızını kesmişti. İşte bu caniler 30 Nisan itibarıyla kimilerinin de mahkemeleri henüz bitmemişken bırakılmaya başlanmıştır. Ne yazık ki, 6-8 Ekim olaylarında bu bırakılanların etkisi yüzde 80'ler civarındadır.

PKK'lıların sınır dışına çekilmesi gündeme geldiği (8 Mayıs 2013) ilk günlerden itibaren Tayyip Erdoğan PKK'lıların silahlarını bırakarak çekilmelerini şart koşmuştu. Ancak örgüt silahlarıyla çıkacağını ve bundan ısrarlı olunca Er-

PKK'nın tarihi seyri de göstermektedir ki, Öcalan da, PKK da, menfaati için yap(a)mayacağı hiçbir şey yoktur; onlar için hedefe götüren her yol mubahtır. Dolayısıyla Öcalan da, PKK da sinsî, pragmatist, egoist ve fırsatçıdır. Zaten PKK'nın şimdiye kadar ayakta kalma nedeni de budur. Bu nedenledir ki, birbirine zıt hatta düşman gibi görünen bütün istihbarat örgütleriyle; Muhaberat, Mossad, CIA, MİT ve diğer istihbarat örgütleriyle ilişkisini devam ettirebilmiştir.

doğan önce hayır dediyse de sonra kabullenmek zorunda kalmış ya da bırakılmıştır. Bu, hükümetin PKK'ya ilk tavizi idi. Çünkü örgüt özellikle de Öcalan, önce ger, sonra bırak taktiğini, neredeyse İmralı'da cezaevine konduğu ilk günlerden itibaren çok iyi kullanmaktaydı. Bunun en son örneği 1 Ekim 2014'te HDP heyetiyle yaptığı görüşmede "...Burada dar anlamda yürütülen görüşmelerden, müzakere yanı ağır basan bir kararlılık ortaya çıkmış ve bu düzeyde mutabakata varılmıştır. Geline nokta da yol haritasının eylem planı da ortaya çıkmış bulunmaktadır" diyerek geçici bir iyimserlik oluşturmuştu. Ama aradan 5 gün geç-

tikten sonra bayram ziyareti dolayısıyla yanına gelen kardeşi Mehmet Öcalan ile görüşmesinde ise tam tersini söylemiştir: "Çözüm süreci deniyor, avukatlar kaç seneden beri yanımıza gönderilmiyor" diyor. 'Avukatlar gelmiyor, hem hukuksal sorunlarımız vardır hem de uluslararası Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde mahkemelerimiz vardır. Yani böyle bir çözüm yürüyebilir midir, çözüm için... 15 Ekim'e kadar yani biz bekleriz, gelen heyetlere dediklerimizi onlara aktarırız, ondan sonra da yapacağımız bir şey kalmaz... Çözüm diye bir şey yoktur. Müzakere diyorlar, müzakere diye bir şey de yoktur... Yapay bir yapıdır... Artık yapacak bir şeyimiz kalmamıştır ve kalmayacaktır... İŞİD'in olduğu yerde ve Kürtlerin yaşadığı bölgelerde, nerede İŞİD varsa sonuna kadar onlarla mücadele edilecektir. Sonuna kadar direneceğiz, yani İŞİD'e hiçbir taviz vermeyeceğiz."¹

Bu açıklama üzerine HDP yönetimi akşam acilen toplanarak: '7'den 70'e bütün halklarımızı sokağa, alan tutmaya ve harekete geçmeye çağırıyoruz. Bundan böyle her yer Kobani'dir..' açıklamasını yapmıştır. 6 Ekim günü olaylar başlamış ve yine 8 Ekim günü geceleyin

1 <http://www.gazetevatan.com/ocalan-15-ekim-e-kadar-beklerim-684554-gundem/>

Öcalan'dan Demirtaş'a gelen durdurun mesajı ile olaylar durulmaya başlamıştır.

Öcalan, 6-8 Ekim Olayları'nda görüldüğü gibi, önce havuç, sonra sopa göstererek rolünü çok iyi oynamıştır. Devlet, istediği adımı atmayınca ya da geciktirince, devleti zorlamak için elindeki tek araç PKK'nın silahlı güçlerini devreye sokmaktır. Öcalan, bu terör güçlerini istediği zaman kullanmaktan asla çekinmez. Bu nedenledir ki, PKK'nın silah bırakmasını asla istemez. Çünkü PKK bugünkü konumuna silahlı mücadeleyle, kan dökerek, katliam gerçekleştirerek gelmiştir. Silahı bıraktığı gün dağılacığını, parçalanacağını ve kontrol ettiği 50-60 milyar dolar civarındaki paranın akıbetini düşünmektedir. Bu ve benzeri başka nedenlerle Öcalan da, PKK/KCK da çözüm is-

Öcalan, 6-8 Ekim Olayları'nda görüldüğü gibi, önce havuç, sonra sopa göstererek rolünü çok iyi oynamıştır. Devlet, istediği adımı atmayınca ya da geciktirince, devleti zorlamak için elindeki tek araç PKK'nın silahlı güçlerini devreye sokmaktır. Öcalan, bu terör güçlerini istediği zaman kullanmaktan asla çekinmez. Bu nedenledir ki, PKK'nın silah bırakmasını asla istemez. Çünkü PKK bugünkü konumuna silahlı mücadeleyle, kan dökerek, katliam gerçekleştirerek gelmiştir.

temede samimi değildir. Bu tavır ve hedeflerinden de kolay kolay vazgeçmeleri mümkün değildir. Öcalan'ın da, PKK'nın da hedefleri bellidir ve bu hedefler içinde gerçekten birleşik bir Türkiye bulunmamaktadır. Çünkü Öcalan için, çözüm süreci bir amaç değil, hedefe ulaşabilmek için sadece araçlardan biridir... Nitekim Kobani gösterilerinden sadece 15 gün önce Öcalan tüm Kürtlere "Yüksek yoğunluklu savaşa hazırlıklı olun, yaşamınızı dahi buna göre ayarlayın" talimatını vermiştir. Başka bir deyişle, Öcalan bir barış havarisi değildir. Hiçbir zaman da böyle olmamıştır..²

Kısacası Öcalan'a da, PKK'ya da asla güvenil-

2 Sedat Laçiner, Çözüm Süreci Çöktü mü? Başlıklı makalesi için bkz; <http://www.internethaber.com/cozum-sureci-coktu-mu-16740y.htm>

mez. Fırsatçıdırlar; fırsatını buldukları an, verdikleri sözleri hemen unuttur, o anın gereği ne ise onu yaparlar. Pragmatisttirler; menfaatleri, çıkarları neyi gerektirirse onu elde etmeye çalışırlar. Öcalan'ın 15 Şubat 1999'da Türkiye'ye teslim edilip İmralı'ya getirildiği zaman "Ülkemi severim; annem de Türk... Türkiye'ye dönmünce hizmet edeceğim. Fırsat verirsiniz hizmet ederim. Bir hizmet imkânı varsa daha üst düzeylere de bildirirsek, ben seve seve hizmet ederim. Ben hizmet edeceğim, çok iyi edeceğim. Türkiye'yi seviyorum ve Türk halkını da seviyorum. Onlara iyi hizmet edeceğime inanıyorum. Fırsat verirsiniz yaparım. Pek sevindiğim bir nokta var. Eğer dikkat edilirse aslında konuşulacak bir konu bu. Ama içime öyle doğuyor ki, gerçekten iyi hizmet yapacağıma inanıyorum" şeklindeki konuşması nasıl bir karaktere sahip olduğunu da açıkça göstermektedir.

PKK, bir taraftan çözüm sürecine evet diyecek ve çekilmeye başladığını söyleyecek, diğer taraftan da Haziran 2013 ayı itibarıyla eylemlerini yoğunlaştıracak. Sınır dışına çekilme kararının üzerinde henüz bir ay bile geçmemişken şehir merkezlerinde ve şehirlerarası yollarda eylemleri yoğunlaştırması, şantiyeleri basmaları, işçileri kaçırmaları iş makinalarını yakmaları PKK'ya asla güvenilmeyeceğini açıkça göstermiştir. Eylemlerin artmasının nedeni, çözüm süreci dolayısıyla devletin operasyonları durdurması ve şehir merkezlerinde kundaklama, molotof kokteyli atma, araçları yakma, kitleleri kışkırtarak terörize etme vb. gibi eylemlerde eğitilmiş olan cezaevindeki KCK'lıların serbest bırakılmış olmasıdır. Nitekim Şırnak'ın Cizre ilçesinde sözde asayiş birimi kurup yol kontrolü yapan, Diyarbakır Lice'de karakola baskın girişiminde bulunan PKK'nın (Haziran 2013'de)

Öcalan da, PKK/KCK da çözüm istemede samimi değildir. Bu tavır ve hedeflerinden de kolay kolay vazgeçmeleri mümkün değildir. Öcalan'ın da, PKK'nın da hedefleri bellidir ve bu hedefler içinde gerçekten birleşik bir Türkiye bulunmamaktadır. Çünkü Öcalan için, çözüm süreci bir amaç değil, hedefe ulaşabilmek için sadece araçlardan biridir... Nitekim Kobani gösterilerinden sadece 15 gün önce Öcalan tüm Kürtlere "Yüksek yoğunluklu savaşa hazırlıklı olun, yaşamınızı dahi buna göre ayarlayın" talimatını vermiştir. Başka bir deyişle, Öcalan bir barış havarisi değildir. Hiçbir zaman da böyle olmamıştır

son 10 günde 47 şiddet içerikli eylem gerçekleştirmiştir. Güvenlik güçlerinin kayıtlarına yansıyan bilgilere göre, eylemler Adana, Ankara, Diyarbakır, Hakkâri, İstanbul ve Mersin'de yoğunluk göstermiştir. Molotoflu saldırılarla 7 bina kullanılmaz hale getirilmiş, 6 polis aracı ve 1 Jandarma karakolu tahrip edilmiştir. Terör örgütü, yapımı devam eden baraj inşaatları ile yeni yapılan karakolları hedef seçmiştir. Bölgede bazı şantiyelere saldıran teröristler iş makinelerini yakıp işçileri kaçırmış, Hakkâri'de 9 yaşındaki çocuk patlayıcıyla eyleme götürülürken parmakları kopmuştur.

11 Haziran'da Şırnak'ın Silopi ilçesine bağlı Ballıkaya köyünde, köy yolu açma çalışması yapmak için gelen 4 işçiyi tartaklayan teröristler iş

makinesini yakıp olay yerinden kaçmıştır. Aynı gün Şırnak merkeze bağlı Milli köyünde, yol yapım işlerinde çalışan şantiyeye ait 2 iş makinesi, 1 dozer ve 1 ekskavator ateşe verilmiştir.

15 Haziran'da Bingöl'ün Yayladere ilçesine gelen 5 PKK'lı bölgede çalışan işçileri tehdit edip, 30 ton odunla, 5 aracı yakmıştır.

17 Haziran'da Hakkâri'de Kamışlı köyünde bir kişi kaçırılmıştır.

20 Haziran 2013 günü akşam saatlerinde Diyarbakır'ın Kutlu köyüne 8 araçla gelen 25 kişilik PKK'lı grup, köy halkına propaganda yapmıştır. Ardından muhtarı ve 3 bin liralık ziynet eşyası bulunan aracı kaçırmıştır. 23 Haziran'a kadar 50 bin dolar getirmesini istedikleri muhtarı, ailesini öldürmekle tehdit etmişlerdir. Muhtar 19 Haziran'da serbest bırakılmıştır.³

3 <http://www.haberkritik.net/cekildigi-soylenen-pkkdan-son-on-gunde-47-saldiri-9498.html>

PKK/KCK, ülkede sadece terör estirmekle kalmamış, aynı zamanda bir devlet modeline uygun olarak yeniden yapılanmıştır. 30 Haziran-5 Temmuz 2013 tarihleri arasında toplanan PKK/KCK'nın 9. Kongresinde bağımsız bir devlette bulunması gereken kurumları ihdas ederek adeta devletleştiğini ilan etmiştir. Başbakanın karşılığı olarak KCK Yürütme Konseyi oluşturulmuş ve başına eş başkan olarak Cemil Bayık ve Bese Hozat getirilmiştir. KCK Yürütme Konseyi ise Bakanlar Kurulunun karşılığı olup 35 kişiden oluşmaktadır. TSK'nın karşılığı, Halk Savunma Güçleri (HPG) (Kürtçe: Hêzên Parastina Gel)'dir, PKK'nın askeri kanadıdır ve başına Murat Karayılan getirilmiştir. Parlamentonun karşılığı olarak Kongre Gel bulunmaktadır. Bu kurumun başına ise Hacer Zagros ile Remzi Kartal getirilmiştir. Devlet başkanlığının karşılığı olarak 6 kişiden oluşan Genel Başkanlık Konseyi bulunmakta, başına ise Abdullah Öcalan getirilmiştir.

Çözüm sürecini ve silahsızlanmayı kabul etmiş bir örgütün bu şekilde devletleşme modeline göre yeniden yapılanması ne kadar doğrudur? Yani çözüm sürecinin sonunda silahlarını bırakacak ve dağılacak bir örgüt neden yeniden yapılanmayı öngörmektedir? Demek ki, çözüm sürecine inanmıyor ve daha uzun sürecek bir savaşa hazırlanmaktadır. Gerek ülke içinde ve dışında yaptıkları hazırlıklara bakılırsa kendi de-

yimleriyle devrimci halk savaşının zemini oluşturuluyor, 6-8 Ekim olayları da bunun bir zemin yoklaması, bir provasıydı. Zaten Abdullah Öcalan'ın 2010 yılında cezaevinden gönderdiği talimatlara ve PKK kongre tutanaklarına bakıldığında, 2010 yılında Öcalan'ın 4'üncü dönemin başlaması talimatını verdiği ve bu dönemin ise "Topyekûn Halk Savaşı" olarak adlandırıldığı görülür. Çözüm süreci, terör örgütü açısından -Mao Zedong'un geliştirdiği- Dört Aşamalı Halk Savaşı Stratejisinin son adımı olan Topyekûn Halk Savaşı için son hazırlıkların yapıldığı bir süreç olduğu rahatlıkla anlaşılabilmektedir.

AKP VE ÇÖZÜM SÜRECİ

AKP, iktidara geldiği andan itibaren Kürt sorununun çözümünü kendi iktidarının devamı için hayat memmat meselesi olarak görmüştür. Çünkü terör olayları nedeniyle Güneydoğu yaşanılmaz hale gelmiş ve bu durum, bütün ülkeyi etkilemekteydi. Kangren haline dönüşmüş Kürt sorununu çözmek, sadece Güneydoğu'da değil bütünüyle ülkede huzurun sağlanması demekti. Bu ise, aynı zamanda iktidarda uzun süre kalmanın da anahtarı idi. Nitekim Tayyip Erdoğan, 26 Temmuz 2014'de Diyarbakır'da yaptığı konuşmada çözüm sürecine 'canımızı koyduk, kafamızı koyduk' açıklaması da bunu teyid etmektedir. Erdoğan'ın çözüm sürecindeki bu kararlığı, PKK/KCK tarafından AKP iktidarının çözüm sürecine mahkûm ve mecbur

olduğu şeklinde anlaşıldığından, kendi Marksist egemenliğini oluşturmada bir fırsat olarak değerlendirilmiştir. Bu nedenle, çözüm süreciyle ilgili olarak hükümet tarafından atılan her adım, PKK/KCK tarafından halk nezdinde taban oluşturmada ele geçmez bir imkân olarak değerlendirilmiştir. Oysa Öcalan'ın 21 Mart 2013'deki mesajı, silahların susması, PKK'lı teröristlerin sınır dışına çekilerek terör eylemlerinin son bulması şeklinde kamuoyuna yansıtılmıştı. Bu ise, Türkiye kamuoyunda artık terörün bittiği, silahların bırakılacağı olarak algılanmıştı. Ancak bu, böyle olmamış, 23 Mart 2013'de ilan edilen ateşkese rağmen PKK/KCK eylemlerinin dozajını gittikçe arttırarak halkı kendi yanına çekmeye çalışmıştır. Güvenlik güçlerinin yapılan bu eylemlere karışmaması, PKK/KCK militanlarını daha da cüretlendirmiş ve devletin bıraktığı boşluğu doldurmaya başlamıştır. PKK/KCK, diğer taraftan da dağ kadrosunu güçlendirmek için gençlere yönelik çabalarını yoğunlaştırmış, halkta da tabanını geliştirmek ve genişletmek için zemin oluşturmuştur. Nitekim Mayıs-Temmuz 2013 arasında dağa çıkan gençlerin sayısının AKP Diyarbakır Milletvekili Galip Ensarioğlu 2 Temmuz 2013'de yaptığı açıklamada 2200 olduğunu söylerken,⁴ Siirt Valisi Ahmet Aydın ise 23 Temmuz'da yaptığı açıklamada ise terör örgütünün dağ kadrosuna sadece Siirt'ten 100 kişinin, genelde ise 2500 kişinin katılımının gerçekleştiğini⁵ açıklamıştır. Kandil'de Murat Karayılan'ın sınır dışına çekilmeye başlayacaklarını söylediği 8 Mayıs 2013 tarihinin üzerinde 3 ay bile geçmemişken, çözüm sürecinin PKK açısından nasıl fırsata dönüştüğünü açıkça göstermektedir.

İşin ilginç yanı, bütün bunlar olurken yani örgütün süreç kapsamında bölge kırsalında çözüm çadırı, barış nöbeti çadırı, protesto yürüyüşleri, cenaze törenleri, dağ şenlikleri ve çeşitli kültürel etkinlikler adı altında propaganda amaçlı faaliyetler düzenlendiği, teröristlerin silahlarıyla birlikte bu faaliyetlere iştirak ettiği ve halkı yönlendirdiği, halkı bu faaliyetlere katılmaya zorladığı, esnaflara kepenk kapattırdığı ve faaliyetlere katılmak istemeyen vatandaşları

ise tehdit ettiği bilinmesine rağmen AKP hükümeti çözüm süreci nedeniyle, bu olup bitenlerin karşısında sessiz kalmış olmasıdır. Bu durum ise, PKK/KCK'nın halk nezdinde devlet gibi davranmasını ve taban bulmasını sağlamıştır. Nitekim AKP Diyarbakır Milletvekili Galip Ensarioğlu, çözüm sürecinde geline nokta şöyle değerlendirmiştir:

"Çözüm süreci devam ederken, devletin alanı boşaltması ve örgütün bunu istismar ederek, bu alanları doldurarak haraç toplaması, yol kesmesi, faili meçhul cinayetler işlemesi, paralel yapılar oluşturmaları kabul edilebilir bir şey değil. Hiçbir devlet ortak kabul etmez. Çözüm süreci var diyeceksin, yol keseceksin, kimlik yoklaması yapacaksın. Esnaftan haraç toplayacaksın, şantiye basacaksın, iş makinesini yakacaksın. İstedğin adamı kaçırp dağa götüreceksin".

Ensarioğlu, bir başka konuşmasında ise süreç boyunca PKK'nın kazandığı örgütlenme gücünü ise şu sözlerle ifade etmiştir:

"PKK'nın kontrolsüz bir örgüt olmadığını örgütü iyi tanıyanlar iyi bilir. PKK, 1 milyon insanı Diyarbakır'da yürütür, bir tek taş dahi attırmayabilir. Ama istese 1 milyon insanı bir seferde de terörize edebilir. Öyle barış sürecinin devam ettiği bir dönemde, birilerinin barış sürecini sıkıntıya sokacak, seyrini değiştirecek bir takım suikastlar, faili meçhuller işlemesi örgüt için de kabul edilebilir bir şey değil. Ama siz bu vesayet sistemlerini çoğaltırsanız, kendi içinde birçok yapı oluştursanız, bu yapıların bir kısmı gider bir istihbarat birimi ile başka ülkeler ile ilişkilidir."⁶

Eğer silahlı muhalif bir örgüt, bir bölgede 1 milyon kişiye istediğini yaptırabiliyorsa uygulanagelen çözüm sürecinin kimin işine yaradığı ve kimin bu süreci fırsata dönüştürdüğü açıkça görülmektedir. 2012 yılında tam anlamıyla bir hezimet yaşayan PKK/KCK terör örgütü, çözüm süreci sayesinde bugün ulaştığı teşkilatlanma ve kitleleri harekete geçirme gücü olağanüstüdür. Çünkü örgüt, bu gücüyle sokakları her an savaş alanına rahatlıkla çevirebilme imkânına sahip hale gelmiştir. Bunun kanıtı ise ülke genelinde 6-8 Ekim ve Cizre'de ise 27 Aralık'taki olaylardır.

PKK'ya benzer suçlamaları Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan da yapmıştır. Akdoğan,

4 http://www.bbc.co.uk/turkce/haberler/2013/07/130701_cozum_sureci_lice ; ayrıca bkz; Türkiye Gazetesi, 15 Temmuz 2013, <http://www.turkiyegazetesi.com.tr/gundem/53797.aspx>

5 <http://www.bilgesam.org/incele/1201/-cozum-sureci-kronolojisi--28-aralik-2012-22-eylul-2013/#.VKh1iSusVqU>; ayrıca bkz; Aktif Haber, 23 Temmuz 2013, <http://www.aktifhaber.com/vali-pkky-katilimda-ciddi-artis-var-826674h.htm>

6 <http://www.milliyet.com.tr/-pkk-1-milyonu-sokaga-dokup-tek/siyaset/detay/1967723/default.htm>

PKK'nın sözünde durmadığını, "adam gibi davranmadığını" söyleyerek:

"Sen hem 'eylemsizlik var' diyeceksin, 'karakol basmıyormuş' neymiş, onun dışında her şeyi yapacaksın. Yol keseceksin, adam kaçıracaksın, yatırımları engelleyeceksin, insanları kaçıracaksın, haraç alacaksın, sonra neymiş efendim, 'eylemsizlik' varmış. Bırakın bu kandırmacayı. Temel zemin kamu düzenidir. Burada eğer 'eylemsizlik kararı aldım' diyorsan adam gibi bunu uygulayacaksın, adam gibi sözünde duracaksın, bir ricada bulunmuyoruz. 'Sizden rica ediyoruz, bunlara son verin' demiyoruz. Söz verdiysen, sözünü tutacaksın, tutmuyorsan biz gereğini yaparız, bunu yapma gücüne ve imkânına da sahibiz. Size yalvarmıyoruz 'bunları yapın' diye. Kamu düzeni ve güvenliği bundan sonra daha fazla tesis edilecektir."⁷

Böyle bir açıklamayı muhalif milletvekillerinden biri ya da normal bir vatandaş yapsa yeridir ve hakkıdır denebilir. Ama iktidar partisinin bir milletvekili, üstelik de Başbakan Yardımcısı birileri söylerse bu, anormaldir. Acaba sözünde durmayan, yol kesen makine yakan bu insanları durdurmak için daha nasıl bir yetki ve göreve sahip olunması bekleniyor? Kendisi zaten en üst derecede yetkili olan birisi değil midir? Başbakan Davutoğlu'nun da "her türlü tedbir alınmıştır, çözüm süreci rayına girmiştir" sözlerinin mürekkebi bile kurumadan terörün nasıl azdığını Türkiye toplumu yakinen görmüş ve yaşamıştır. Yalçın Akdoğan'ın ya da bir başka yetkilinin şikâyet etme hakkı yoktur. Başta Akdoğan olmak üzere her yetkilinin, terörün

PKK/KCK, çözüm sürecinde bir tek silah bırakmadığı gibi, daha da silahlanmış adeta düzenli bir ordu haline gelmiştir. PKK/KCK'nın bu kadar güçlenmesinin üç nedeni vardır; biri, AKP'nin çözüm süreci dolayısıyla suç işleyen teröristlere yönelik operasyonları durdurması, ikincisi şehir merkezlerinde terör estiren, araba kundaklayan, silahlı eylem yapan ve eylemleri organize eden KCK zanlılarını henüz mahkemeleri bile bitmeden serbest bırakması, üçüncüsü ise Kobani ve diğer Suriye şehirleri üzerinden alan hâkimiyetine ve ağır silahlara kavuşmuş olmasıdır.

her türlüşünü engellecek çözümler üretmek zorunda olduğu asla unutulmamalıdır. PKK'nın sözünde durmadığı, eylemlerini yapmaya devam ettiği zaman hükümetin sorumlu bir üyesi olarak Akdoğan neden gerekli önlemleri alarak, PKK'nın bu eylemlerini durdurmamıştır? Terörün Cizre'de ulaştığı boyut, hamile bir kadın ve çocuklarını yakmak için harekete geçtiğinde, Akdoğan'ın eli kanlı teröristlerin Kandil'e nanik yaptıklarını söylemesi, tam anlamıyla bir aymazlık değil midir? Aslında, Akdoğan bu tavırla, kendisini iktidara getiren halka nanik yapmaktadır, ama farkında değildir. AKP ve hükümet yetkilileri her defasında çözüm süreci rayına girmişti dedikten hemen sonra ya Kandil'deki teröristlerin zehir zemberek açıklamaları ya da PKK/KCK'nın ülke içerisindeki

gençlik yapılanması YDG-H'nin eylemleri kamuoyundaki ümitsizliği daha da arttırmaktadır. Bu açıklamalar ve eylemler, her defasında hükümetin verdiği yeni bir tavizle İmralı tarafından durdurulmaktadır. Bu ise, PKK/KCK'yı halk nezdinde daha da güçlendirmektedir. Murat Karayılan "PKK 2011'deki PKK değildir; PKK şimdi daha da güçlüdür. Aynı zamanda 6-8 Ekim olaylarında da görüldüğü gibi Kürt halkı da büyük bir serhildan kabiliyetine sahiptir. Dolayısıyla kimse yanlış hesaplara dayanarak hareket etmemeli ve olası bir savaşın eskisi gibi olacağını düşünmemelidir"⁸ şeklindeki açıklaması da bunu açıkça teyid etmektedir.

Bütün bu olup bitenler, çözüm sürecinin PKK/KCK'yı yeniden canlandırdığını göstermektedir. Çünkü PKK/KCK, bu süreçte bir tek silah bırakmadığı gibi, daha da silahlanmış adeta düzenli bir ordu haline gelmiştir. PKK/KCK'nın bu kadar

güçlenmesinin üç nedeni vardır; biri, AKP'nin çözüm süreci dolayısıyla suç işleyen teröristlere yönelik operasyonları durdurması, ikincisi şehir merkezlerinde terör estiren, araba kundaklayan, silahlı eylem yapan ve eylemleri organize eden KCK zanlılarını henüz mahkemeleri bile bitmeden serbest bırakması, üçüncüsü ise Kobani ve diğer Suriye şehirleri üzerinden alan hâkimiyetine ve ağır silahlara kavuşmuş olmasıdır.

Çözüm sürecinde AKP hükümetinin yaptığı hataları şöyle sıralamak mümkündür;

1- Hükümet, Kürtlerin, Kemalist rejim tarafından gaspedilen haklarını önceden belirlenen bir takvim çerçevesinde vermesi gerekirken, PKK'lı teröristlerin eylemlerinden sonra parça parça vermesi, PKK'yı halk nezdinde daha da güçlendirmiştir. Hükümet, Kürtlerin rejim tarafından gasp edilen haklarını PKK ile pazarlık yapmakla en büyük hatayı yapmıştır. Kaldı ki PKK'nın temsil ettiği Kürtlerin oranı genelde Kürtlerle mukayese edildiği zaman çok azınlıkta kalmaktadır. Ayrıca sadece PKK'yı muhatap alması, PKK'nın Kürtler üzerindeki vesayetini daha da arttırmıştır.

2- 1920'lerden sonra ve halen Kemalist rejim tarafından ezilen Kürt halkı, bugün de bir başka zalim PKK/KCK tarafından ezilmektedir. Bugün, bölge halkı, bir zalimden kurtulma ümidin taşırken bir başka zalimin eline düşmenin hayal kırıklığını yaşamaktadır. Bu ise hükümetin yanlış politikalarından kaynaklanmıştır. Şu da unutulmasın ki rejimin zulmü de henüz bitmiş değildir.

3- Bölge halkı, PKK'lı teröristlerin yol kesme, haraç alma, kepenk kapattırma, çocuklarından birini PKK'ya asker olarak alma, KCK mahkemelerinden yargılanma, dağa kaldırılmalarından dolayı bölgeden göç etmeye başlamıştır. Göç edenlerin sayıları günden güne de artmaktadır. Hükümet bu olup bitenler karşısında sadece anlamsız açıklamalarda bulunmuş, ciddi hiçbir adım at(a)mamıştır.

4- Bölgede, uzun yıllardan beri KCK Mahkemeleri faaliyet göstermektedir. Bu illegal mahkemelerde yıllardır çok sayıda masum insan yargılanmıştır ve halen de yargılanmaktadır. Hatta 20 Kasım 2014'de basına yansıyan bir haberde, bu mahkemeler tarafından bir ilin mülki amirine de sorgulamak üzere celp gönderilmiştir.⁹ Bu kadar yaygın ve açıkta çalışan mahkemelerin varlığının bilinmemesi, duyulmaması mümkün değildir. Şayet buna rağmen bu mahkemelerin varlığından devlet haberdar değilse, bu çok vahimdir, eğer biliyor ama ses çıkarmıyorsa, bu daha da vahimdir. Bu mahkemelerde esnaf, iş adamları, PKK yanlısı olmayanların yargılandıkları bölgede herkes tarafından bilinmektedir. Hükümetin de bilmemesi, duymaması mümkün değildir. Peki, neden bu terörist mahkemelerin çalışmasına izin veriliyor? Fethullah Gülen ekibi paraleldir de, KCK örgütlenmesi paralel değil midir? Fethullah Gülen ile ölüm kalım savaşı veren Hükümet/devlet neden, en az Fethullah Gülen kadar tehlikeli olan PKK/KCK terör örgütü ile aynı savaşı ver(e)miyor? Yoksa burada da mı üst akıl devrededir?

5- PKK/KCK, Şanlıurfa'da hastane kuruyor, Kobani'de yaralanan PKK'lı teröristleri tedavi ediyor. Bu, basına yansıyınca hükümet baskın yaparak bu hastaneyi kapatma yoluna gitmiştir. Peki, bu hastanenin açılma aşamasında devletin hiç mi haberi olmamıştır? Basına yansıdıktan sonra kapatıldığına göre demek ki anlı şanlı MİT'in bundan haberi olmamıştır? Anlaşılan MİT sadece Müslümanları izliyor, ilgili ilgisiz Müslü-

9 <http://www.internethaber.com/mulki-amir-itirafi-pkk-mah-keme-kurdu-ve...-740963h.htm>

manları El Kaide diye tutuklanmasını sağlıyor. Aynı şekilde 27 Aralık'tan günler öncesinde Cizre merkezinde belediyenin iş makineleri ile hendekler kazılıyor, YDG-H teröristleri hazırlıklar yapıyor, dağda silahlarıyla teröristler şehre iniyor, bundan da mı istihbaratın, dolayısıyla hükümetin haberi olmuyor? Hatta basına yansıyan haberlere göre Şırnak Valisinin çatışmaların üzerinden 7 saat geçtikten sonra bu baskından haberi oluyor. Evleri ateşe verilen vatandaşlar emniyeti aradıklarında başınızın çaresine bakın deniyor. Ülkenin bir bölgesinde Müslüman halkı, ateist, sosyalist ve İslam düşmanı bir terör örgütü ile karşı karşıya bırakmak, hükümetin de, devletin de iflas ettiği anlamına gelmiyor mu? Devlet devletliğini, hükümet hükümetliğini yap(a)mıyorsa çıksın bunu açıkça ilan etsin ki, vatandaşlar da emniyetin dediği gibi başının çaresine bakmak için çareler üretsinler.

6- AKP'li bir milletvekili, devletin bir valisi dağa çıkan gençlerin sayısının arttığını, çözüm sürecinin ilk üç ayında birisi 2200, diğerinin 2500 civarında gencin dağa çıktığını söylemesine rağmen hükümet bu konuda da ciddi hiç bir adım atmamıştır. Bu sayı, daha sonraki aylar-

da -yapılan eylemler göz önüne alındığında- çok daha fazla olduğu kolaylıkla tahmin edilebilir. Devlet bu konuda da hiç bir şey yap(a)mamıştır. Çocukları dağa çıkarılan/kaçırılan aileler, eylemlerini hem Diyarbakır'da, hem de başkentte devam ettirmişlerdir. Hatta hükümet yetkilileri ile de görüştüklerinde birçok sözler de verilmiştir. Ancak bu sözler yerine getirilmemiş ve aileler boşuna umutlandırılmışlardır. Bu, hükümet açısından acziyet değil midir? PKK/KCK tarafından, dağa çıkarılan bu ve benzeri gençler, gerilla eğitiminden geçirildikten sonra şehirlere gönderilerek, dağda aldıkları eğitimlerin pratikleri yaptırılmaktadır. 6-8 Ekim olaylarında taş taş üzerinde bırakmayanlar, işyerlerini yağmalayanlar, Müslümanlara saldıranlar, işte bu gençlerdir. Bu durumdan Valinin de, milletvekilinin de şikâyetlenmeye hakları yoktur. Onların, o çocukları dağa göndermeme gibi bir mükellefiyetleri vardır. Konuşmak kolay-

dır; önemli olan, bu gençlerin dağa çıkmasını engellemek ve dağa götürenleri ise -şayet kalmışsa adalete teslim ederek- yargılanmalarını sağlamaktır.

7- PKK'lı militanlar, Cizre'de özerklik ilan etmişlerdir. Özerklik bir iki mahalleyi kapsamaktadır, çok da önemli değildir denilemez. Bir devlet, sınırları içerisinde bir başka güce özerklik ilan etme hakkı ver(e)mez. Cizre, Nusaybin, Kızıltepe, Hakkâri, Yüksekova vb. yerler zaten kurtarılmış bölgeler haline gelmiş olmasının nedeni aslında bu aymazlıktır. Cizre'de ilan edilen özerkliğin üzerine gidilmediği, failleri yakalanmadığı için, İpek yolu defalarca yüzü maskeli teröristler tarafından kapatılarak kimlik kontrolü yapılmıştır. Bunun anlamı, biz burada özerkiz, devlet biziz, TC bize karışabilecek bir gücü yoktur anlamına gelmektedir. Daha da vahimi Diyarbakır merkezde, PKK/YDG-H grup lideri elinde megafonla olay yerine gelen polis gruplarına sesleniyor: "TC polisi! Size sesleniyoruz. Derhal dağılın ve meydanı terk edin. Yoksa müdahale etmek zorunda kalacağız! Tekrar ediyorum yoksa müdahale edeceğiz sonrasında

yolları kesiyor kimlik yoklaması yapıyor.”¹⁰ Diyarbakır merkezinde devlet bu şekilde kuşatılmış ise, diğer yerlerdeki durumu varın siz düşünün, eğer hala sağlıklı düşünebiliyorsanız!

8- Bölgede, çözüm sürecinin ruhuna aykırı özellikle de 6-8 Ekim’de yapılan ve 50 civarında insanın ölmesine ve milyarlarca dolar zarara yol açan eylemlerden dolayı Öcalan’a bunun hesabı sorulması gerekmiyor muydu? Çünkü herkes biliyor ki, bu olaylardan Öcalan’ın haberi ve onayı vardır. Eğer Öcalan’ın haberi ve onayı yok ise, o zaman Öcalan ile görüşmeleri devam ettirmenin bir anlamı var mıdır?

Öcalan ve Kandil, iyi polis, kötü polis oyununu oynamaktadırlar. Buna engel olmak hükümetin görevi değil midir? Öcalan, 6-8 Ekim olaylarını 8 Ekim gecesi Selahattin Demirtaş’a gönderdiği bir mesajla (bu mesajın nasıl gönderildiği ayrı bir soru işareti) durdurabiliyorsa, o zaman olup biten olayların tamamından Öcalan sorumludur ve bunun hesabı mutlaka sorulmalıdır. Bu olaylar 50 civarında insanın ölümüne milyarlarca dolar ekonomik kayba neden olmuştur.

9- AKP Hükümeti, 6-8 Ekim olaylarından sonra PKK/KCK (İmralı, Kandil ve HDP) ile görüşmelerin devamı için Kamu güvenliğinin sağlanmasını şart koşmuştur. PKK’nın gençlik yapılanması Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi’nin de yer aldığı 21-24 Kasım tarihleri arasında Kandil’de yapılan toplantı neticesinde “kitlesel eylemlerde yüz kapatma, kitlenin içerisinden provokasyon girişiminde bulunma, halkın malına ve canına zarar verme, halk otobüslerini yakma, her eylemde kepenk kapatırma gibi eylem tarzlarının reddedildiği, bu tür girişimlerde bulunanların sömürgeci güçlerin ajanları olarak değerlendirileceği” kararı alınmıştır. Bu karar, Kandil tarafından çok önemli

Evleri ateşe verilen vatandaşlar emniyeti aradıklarında başınızın çaresine bakın deniyor. Ülkenin bir bölgesinde Müslüman halkı, ateist, sosyalist ve İslam düşmanı bir terör örgütü ile karşı karşıya bırakmak, hükümetin de, devletin de iflas ettiği anlamına gelmiyor mu? Devlet devletliğini, hükümet hükümetliğini yap(a)mıyorsa çıksın bunu açıkça ilan etsin ki, vatandaşlar da emniyetin dediği gibi başının çaresine bakmak için çareler üretsinsin.

bir kararmış gibi 26 Aralık 2014’de açıklanmıştır. Ancak bu kararın üzerinden 24 saat bile geçmeden yani 27 Aralık günü Cizre’ye dağdan inen silahlı teröristler ortalığı savaş alanına çevirmişlerdir. İşin ilginç yanı ise, bu terör olayları devam ederken ortalıkta polis de, diğer güvenlik güçlerinin de bulunmamasıdır. Hala Davutoğlu çıkıp her türlü tedbir alınmıştır, faileri yakalanmıştır türü açıklamalar yapmaktadır. Kim inanır? Önemli olan olaylar olmadan ya da olaylar esnasında vatandaşın can ve malının güvenliğinin sağlamasıdır. Hükümete sormak lazım, bu olayların olma ihtimali önceden belli olmasına rağmen neden gerekli

tedbir alınmamıştır? Çünkü Cizre merkezinde hendekler önceden kazılmış, silahlı teröristler sokaklarda gezer hale gelmişler, neden bu, önceden engellenmemiştir? Cizre merkezindeki hendekler, Belediye iş makineleri tarafından kazılmıştır. Hükümet, emniyet müdürünü görevden almıştır, peki ya belediye Başkanı? Onun hiç mi suçu yoktur? Cizre Belediye Başkanı Leyla İmret, halk ikna oluncaya kadar bu hendekleri kapatmayacağız diyor. Peki, halk dediği kimdir? Leyla Hanım’ın halk dediği elbette PKK/KCK’nın gençlik terör örgütü YDG-H’dır. Bu konuda, hükümet caydırıcı bir adım at(a)madığı için, PKK/KCK’lılar terör olaylarına devam etmektedirler.

Hükümet, bir an önce bu acziyetten kurtularak çözüm sürecini PKK/KCK’nın tekeline kurtarması gerekmektedir. Aksi halde, çözüm sürecinin altında sadece bölge halkı kalmaz, aynı zamanda AKP’liler de, PKK/KCK’lılar da kalır. Bu unutulmamalıdır.

Kadim dostum ve büyüğüm Ali Arslan ağabey ve değerli büyüğüm Mehmet Kaya ağabey Hakk’ın Rahmetine kavuştu. Her iki büyüğüme de Rabbimden mağfiret ve rahmet, ailesine ve yakınlarına da başsağlığı ve sabırlar diliyorum.

10 <http://farukarslan.com/konuk-yazar/cozum-surecinde-oyunan-oyun/>

Seçime Doğru Türkiye'nin Sorunları

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Oldukça sıcak geçecek bir 6 aya girmiş bulunuyoruz. Haziran 2015'te genel seçimler var. Türkiye 1982 Anayasasından kurtulmak istiyor. Aynı zamanda yeni bir anayasa yaparak birikmiş olan birçok sorunu da halletmek istiyor. Elbette bu sorunların başında "Kürt sorunu" gelmektedir. Mevcut anayasa ile bu sorunun çözülme imkânı gözükmemektedir. 1982 Anayasası hem siyasi hem de idari olarak "merkezi yönetim"i esas almaktadır.

Siyasi bakımdan merkezi yönetim, yasama ve yürütmenin, ülke bütünlüğü içerisinde tek olmasını öngörür. Siyasi olarak merkezi yönetimin cari olduğu ülkelerde yönetim; velev ki, ülkede bir takım farklı anlayış, istek de olsa tamamen siyasi merkezden yönetilir. Keza idari açıdan da kamu hizmetlerine ilişkin politikaların belirlenmesi, kararların alınmasına ilişkin yetki tamamen merkezi organlarda toplanır.

Merkezi yönetimlerin alternatifi federal yö-

netimlerdir. Federal devlet içyapıları itibarıyla özerk olan devletlerin oluşturduğu siyasi birliktir. Arjantin, Avusturya, Brezilya, Almanya, ABD federal bir yapıya sahip ülkelerdir. Federal devletlerin özelliği, her federal yapı kendi içerisinde yasama, yürütme ve yargı erklerine

sahiptir. Ancak her federal yapının çıkaracağı kanunların üst devletin yani federal devletin anayasasına uyması zorunludur. İç yönetimde anayasaya aykırı olmamak kaydı ile kendi güvenlik teşkilatını, polisini vs. oluşturma yetkisine sahiptir. Hatta Amerika'da olduğu gibi her federatif yapının iç uygulamaları, mesela trafikte hız limiti vergi ve cezalar farklı olabilir.

Komşumuz Irak neredeyse federal bir yönetim ile yönetilmekte. Erbil merkezli, Bağdat ve Basra merkezli yönetimlerden söz etmemiz mümkündür. Irak federal meclisi bölgelerden ve herhangi bir bölgeye dâhil olmayan illerden gelen temsilcilerinden oluşur. Belki yarın, Esed sonrası Suriye için de aynı

Beşar Esed, Kobani, Afrin, Cezire'yi kanton bölge olarak Kuzey Suriye Kürtlerine tahsis etmiş durumda. 6-7 Ekim tarihlerinde Kobani, IŞİD militanları tarafından kuşatıldığında yerli, yabancı birçok kesimin ateşe basmış tazı gibi sıçramasının, ortalığı cehenneme çevirmelerinin de önemli nedeni müstakbel Kuzey Suriye Kürdistanı'nın başkenti olarak gördükleri Kobani'nin düşmesini önlemek içindi. İyi güzel de iç ve dış odaklar niçin aynı hassasiyeti bir buçuk milyonluk Musul, IŞİD tarafından 24 saat içerisinde alınırken göstermediler?

durum söz konusu olabilir. Zaten Beşar Esed, Kobani, Afrin, Cezire'yi kanton bölge olarak Kuzey Suriye Kürtlerine tahsis etmiş durumda. 6-7 Ekim tarihlerinde Kobani, IŞİD militanları tarafından kuşatıldığında yerli, yabancı birçok kesimin ateşe basmış tazı gibi sıçramasının, ortalığı cehenneme çevirmelerinin de önemli nedeni müstakbel Kuzey Suriye Kürdistanı'nın başkenti olarak gördükleri Kobani'nin düşmesini önlemek içindi. İyi güzel de iç ve dış odaklar niçin aynı hassasiyeti bir buçuk milyonluk Musul, IŞİD tarafından 24 saat içerisinde alınırken göstermediler?

Kuzey Irak Kürdistan'ı yanı başımızda oluştu. Yarın Esed sonrası Kobani merkezli Kuzey Suriye Kürdistanı da oluşacak gibi. Zira Amerika daha öncele-ri PYD'yi terörist olarak tanımladığı halde, şimdi o teröristleri legal bir biçimde silahlandırıyor. Ve bir soru: Acaba Amerika ya da Almanya, İngiltere PYD'yi kime karşı silahlandırıyor? Musul için sesi çıkmayan bu güçlerin Kobani sevdasının, PYD muhabbetinin arkasında yatan ne? Bu durumu ciddi ciddi düşünmek zorundayız.

Amerika, İngiltere, Almanya ve Yalta'dan bu yana (1945) Ortadoğu'dan elini ayağını çekmiyor. Amerika ve İngiltere'nin Ortadoğu coğrafyasında Türkiye de dâhil irili ufaklı birçok askeri üssü bulunmakta. Bunlar, hava kuvvetleri, ordu ve kara güçleri, donanma üsleri, iletişim ve casusluk üsleri olmak üzere çeşitli üslerdir. Kesinlikle enerjinin ve İslâm'ın olduğu bu coğrafyayı boş bırakmamakta. Özellikle de soğuk savaş sonrası (1990) daha bir hassasiyetle bu coğrafyaya ilgi duymaktadırlar.

İran İslam Devrimi her ne kadar kuşatıcılığını yitirmiş olsa da, İslâm coğrafyasında "bütüncül İslâm"a ilgi duyanlar az sayılmaz. Zaten "bütüncül İslâm"ın başgösterdiği tüm bölgelerde Müslümanlar terörize edilmek isteniyor. Bunun birçok örnekleri var: Mesela Afganistan. Afganistan'da Sovyet işgaline karşı mücadelede destek olan Amerika, Sovyetler çekildikten sonra mücadeleciler Müslümanları, hem birbirine düşürdü hem de terörize etti. Taliban aslında Amerika'nın eseri. İşgal sonrası Taliban'ı Afganistan'da yönetime taşıyan Cibuti ya da Mozambik değildi. Keza el-Kaide, IŞİD vb. de velev ki içlerinde samimi Müslümanlar da olsa, bunların bugün ortaya koydukları katliam ve terörü hangi İslam anlayışı ile örtüştüreceğiz? Bu ve benzeri örgütler İslâm'ın ve Müslümanla-

rın önlerini açmıyor, bilakis İslâmofobinin (İslam korkusu) önünü açmakta. Aslında bu kavramın tedavüle sokulma tarihi de ilginç. İlk önce İslâmofobi kavramı Körfez Harekâtı sırasında kullanıldı. (1991) 11 Eylül saldırıları ardından da mücadele konseptine dâhil edildi. Aslında korkmalarını gerektiren bir durum olmadığını kendileri de biliyor. Keza menfur emellerinin gerçekleşmesi için İslâmofobi kavramını bizzat kendileri yaşıyorlar. IŞİD asimetrik savaş mı yapıyor? Hayır. Adeta düzenli ordu savaşı yapıyor. Amerika ve müttefikleri aylardan beri IŞİD konvoylarını sözümona vuruyor. Ama IŞİD

birakınız gerilemeyi Amerika ve ortaklarının her hava saldırısı ardından daha da ilerliyor. Bu gidişle IŞİD 2015'de Bağdat ve Suudi sınırlarına dayanırsa şaşmayın. Sanki IŞİD emri New York, Londra ve Berlin'den alıyor. Zira bugüne kadar Esed'e, İsrail'e zarar vermedi. Kuzey Irak yönetimini ve Yezidileri biraz fazla rahatsız edince sanki "frene bas" emri almışçasına Şengal'den (Sincan) çekildiler. Şii Türkmenlere yönelik katliamlara devam ettikleri halde, Kürt bölgesinden çekilmeye başladılar. Elbette Kürt, Türk, Arap, Yezidi vs. hiçbirisine yapılan saldırı ve katliamı kabullenmemiz mümkün değil ama fotoğrafi de görmek zorundayız.

Çatır çatır kış soğuğun egemen olduğu bu günler, bu aylar aslında siyaseten ve stratejik olarak içeride ve dışarıda sanki Temmuz sıcağı gibi hissediliyor. Türkiye iki önemli sorunla boğuşuyor. Birincisi Kürt sorunu, ikincisi ise paralel yapı. Çözüm süreci ile ilgili olarak fevkalâde iyimser tablolar ve beklentiler sergileniyor. Gerçek hükümet cenahı ve gerekse Kandil ve İmralı cenahı. Sorun şu: Acaba, gerçekten birileri ya da taraflar bu sürece inanıyorlar mı ve bir vatanşah olarak benim de inanmamı istiyorlar mı? Doğrusu Doğu ve Güneydoğu yerleşim birimlerinden gelen haberler, 6-7 Ekim olayları ve yine son olarak Cizre'de yaşananlar şahsen benim

inanmamı güçleştiriyor. İmralı'nın yani Öcalan'ın iyimser mesajları bölge gerçeğiyle, küresel güç odaklarının bölgesel tasarım ve tatbikatları ile örtüşmüyor. Hepimiz şunu net biliyoruz ki; Öcalan 15 Şubat 1999 da Türkiye'ye teslim edildiği andan itibaren Türkiye'nin emrindedir. Hoş, Öcalan'ı Türkiye'ye veren irade, 22 Şubat 1999'da da Fetullah Gülen'i aldı. 18 Nisan 1999'da da Öcalan'ın niçin teslim edildiğini anlamadığını itiraf eden Ecevit'i iktidara getirdi. Allah aşkına bunlar tesadüfler zinciri mi?

Çözüm süreci konusunda Kandil ve onların siyasi uzantısı olan HDP zamana oynuyor. Kuzey Irak Kürdistan'ı yanı başımızda oluştu. Yarın Esed sonrası Kobani merkezli Kuzey Suriye Kürdistanı da oluşacak gibi. Zira Amerika daha önceleri PYD'yi terörist olarak tanımladığı halde, şimdi o teröristleri legal bir biçimde silahlandırıyor. Ve bir soru: Acaba Amerika ya da Almanya, İngiltere PYD'yi kime karşı silahlandırıyor? Musul için sesi çıkmayan bu güçlerin Kobani sevdasının, PYD muhabbetinin arkasında yatan ne? Bu durumu ciddi ciddi düşünmek zorundayız.

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti de zamana oynuyor. En azından 7 Haziran 2015 seçimlerini salimen atlatmak istiyor. Devlet ise mümkün mertebe HDP'nin parti kimliği ile seçimlere girmesini arzu ediyor olsa gerek. Zira HDP parti kimliği ile seçimlere girerse baraja takılması kesin gibi. Bu durumda da Doğu ve Güneydoğu'da HDP'nin aldığı oylar Ak Parti'ye milletvekili olarak yansır. Mevcut kamuoyu yoklamalarını da dikkate aldığımızda 370-400 arası bir milletvekili çıkartması mümkün gözüküyor. Bu sayı ise 82 Anayasası'nı değiştirmeye yeter bir sayıdır.

12 Haziran 2008'den bu yana yani Erge-
nekon sürecinin başlamasından beri Ak Par-

Kimse ve özellikle Kandil ve onların yandaşları ham hayale kapılarak yaptıklarının ya da yapacaklarının yanlarına kâr kalacağını zannetmesin. Cizre'de, Şırnak'ta, Ağrı'da ve daha birçok yerde yapılanlar bilinmiyor, görülüyor değil. İnanın devletlerde çoğu kez ihmal etmezler, imhal ederler.. Benim kuşağım 27 Mayıs'ı, 12 Mart'ı, 12 Eylül'ü gördü. Hep bu tarihler öncesi halk o hale getirildi ki "nerede bu devlet!" demeye başladılar. Ehh devlet de o tarihlerde "buradayım, ihmâl etmedim, imhâl ettim." dedi.

ti iktidarı, artı "Cemaat Bürokrasisi" ile birlikte Kemalist kadrolar tasfiye edildi. Yani Türkiye Laik Cumhuriyet görünümünden ya da Kemalist Cumhuriyet görünümünden demokratik cumhuriyet görünümüne dönüştü. Şimdi yapılması gereken siyasi ve idari yönden merkeziyetçi, üniter bir yönetime sahip olan Türkiye'nin anayasal değişiklikleri yaparak; ABD, Almanya, Avusturya, Brezilya'da olduğu gibi federal bir devlete dönüşmesidir. Eğer devlet bu yönde adım atmazsa, o zaman Türkiye iki seçenekle baş başa kalabilir. Ya parçalanma ya da her türlü riski göze alarak 2013 Ocak ayında yaptığı Çukurca Operasyonu'nun çok daha kapsamlısını icra etmektir. Kimse ve

özellikle Kandil ve onların yandaşları ham hayale kapılarak yaptıklarının ya da yapacaklarının yanlarına kâr kalacağını zannetmesin. Cizre'de, Şırnak'ta, Ağrı'da ve daha birçok yerde yapılanlar bilinmiyor, görülüyor değil. İnanın devletlerde çoğu kez ihmal etmezler, imhal ederler.. Benim kuşağım 27 Mayıs'ı, 12 Mart'ı, 12 Eylül'ü gördü. Hep bu tarihler öncesi halk o hale getirildi ki "nerede bu devlet!" demeye başladılar. Ehh devlet de o tarihlerde "buradayım, ihmâl etmedim, imhâl ettim." dedi..

Kandil'in de Pensilvanya'nın da en büyük zaafı başkalarının gücünü ve desteğini kendi güçleri olarak görmeleridir. Bu gerçeği idrak ettiklerinde umarım iş işten geçmiş olmasın... Unutmayın; devletler horoza benzerler. Onlar, tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurtamı tavuktan çıkar, buna bakmazlar. İşlerini yaparlar. Kandil'in de Pensilvanya'nın da yaptıkları devletin işini yapması için meşruiyet ve malzeme oluşturmaktan başka bir şey değildir. Bunları bilmiyorsanız bilenlere sorunuz lütfen.

4 Ocak 2015

Son Ses Son Nefes

Hayriye BİCAN

Bir soluk nefes almak kadar yaşam, daha fazlası yok aslında. Sayılık dakikalar, nefes tükendiğinde hayat denen mefhum da hitama vasil olur. İnsan sahip olduğunu sandığı her şeyi terk eder sessizce. Dünyayla ilgili ne varsa tümünü geride bırakarak göçüp gider bu âlemden. Aslında insan doğduğu andan itibaren hep ötelere doğru yol almaktadır her adımda. Zihnini ve gönlünü gafletten koruyanlar an be an bunun farkındadırlar. Öte dünyaya doğru uzun ince bir yolda olduklarının şurundadırlar. Hayatı mahşerin aydınlığına göre dizayn edip, bu yönde projeler üretirler. Vicdanı ihtiraslara kurban verirlerse mahşerde koyu karanlıklar içinde kalacaklarını bilirler. Mahşer toplanma yeri ve sorgulanma alanıdır. Mümin inanır ki, nasıl yaşarsa öyle ölecek ve nasıl ölürse de öylece haşrolacak. O büyük günde insanlar dünyada ne kadar kaldıkları hususunda fısıldaşacaklar, çünkü konuşmaya mecal kalmamıştır. İçlerindeki en akıllılar, dünyada sadece bir gün ya da daha az bir vakit geçirdiklerini söyleyecekler. "O günde Sur'a üflenir ve biz o zaman günahkârları gözleri (korkudan) gömgök bir halde mahşerde toplarız. Aralarında birbirlerine gizli gizli şöyle derler. Dünyada sadece on gün kaldınız. Aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en olgun ve akıllı olanı o zaman; bir günden fazla kalmadınız der. (Taha,102-104)

Sadece bir gün, yalnızca bir anlık dünya, geçici bir yaşam. Ahiret ile kıyaslandığında silikleşen, sönükleşen, biten bir hayat. Peygamber Efendimiz "...Dünya hayatıyla benim ilgim, bir ağacın altında gölgelenip sonra da bırakıp giden

yolcunun durumu gibidir." buyuruyor. Bu irşada kulak vermek gönül borcudur. Bu çağrışı anlamayan kişi çok büyük bir yoksunluk yaşar. An be an erir hayat, günler biter, haftalar tükenir. Aylar geçer, Ağustos, Eylül geçer. Yıllar tükenir. Nihayetinde ömür biter, hayat tükenir. Yepyeni bir hayatın başlangıcında bulur insan kendisini. Ölüm artık onun için yakındır. Artık dünyadan uzaklaşmış, ruhun hayata canlılık veren sıcaklığını kaybetmiştir. Ruh bedenden uçunca insan da dünyadan kopmuştur. Artık serde suskunluk hüküm sürmektedir. Sessiz bir çılgılık beyinleri çatlatmaktadır. Artık zaman anlamını kaybetmiştir. Artık bugün dün değildir. Dün çok uzaklarda kalmış ve anlamsızlaşmıştır onun için. Tıpkı dünyada olduğu gibi. Aylarca hatta yıllarca kalınan yerden üç gün önce dönüldüyse hiç yaşanmamış gibidir. Bir hayaldir, bir hatıradır, o anlar şimdi. Hatta bir dakika öncesi bile zaman tünelineki yerini almıştır. Çok istese de insan o anlar asla yakalanmaz bir daha. Gün bittiyse artık dündür. İstesenez de bugün asla dün olamaz. Kalem kalkmış defter dürülmüştür.

Seher vaktindeki lahuti zaman diliminden sonra, güneşin ilk ışık huzmelerini yaymasıyla bir hayat başlamıştır. Her yeni gün ömürden yeni bir sayfadır. Bembeyaz, tertemiz. Her başlangıç ümit bahşeder. Her yeni gün kıymetini bilenler için güzelliğe ve hayra vesile olur. Her doğum bir başlangıçtır. Bir çocuk doğduğunda bir ömür başlar. Mevsimler de tıpkı ömür gibidir. Günlerin ve ayların mevsim sakacında salındığı gibi, ömür sakacı da insanı halden hale sokar. Hayatın ilk nüveleri ilkbaharda gizlidir.

Çocukluk farkına varılmadan bir anda geçer gider. Çok şey hatırlanmaz çocukluktan. Gençlik bahar gibi taptazedir. Renklidir, canlıdır, göz alıcıdır. Hem çocuklar hem de yaşlıların olmak istedikleri zamandır gençlik çağı. Çocukların bir an önce varmayı arzuladığı anlardır gençlik. Yaşlılar içinse sadece hasretle anılan hatıralarıdır gençlik. Bahar meltemine kapılan gençlik hiç bitmeyecekmiş gibi gelir insana. Ama başlayan her şey sonlanır. Rengarenk renk cümbüşüyle ruhlara ferahlık katan her bahar yerini yaza bırakır. Çeşitli nimetlerle bize gelen yaz insanın olgunluk dönemine tekabül eder diyebiliriz. Meyve yüklü dallar nasıl ki zamanı geldiğinde olgunlaşıp toplanır. Zamanla yapraklar sararak tek tek düşmeye başlar. Yerdeki her kuru yaprak sonbaharın habercisidir. Artık çiçek ve meyveler yoktur ağaçlarda. Kuvvetli esen rüzgar iyice soğuğu hissettirir. Damla damla yağmur kara dönüştüğünde kış gelmiştir. İşte böyle güç ve kuvvet zayıflamaya başlar ve tek tek saça ak düşmeye başlar. Ve nihayetinde insan ömrünün kışına doğru ilerler.

Birkaç damla yağmur cama çarpıp toprağın kara bağrına doğru akar. Sonra sağanağa dönüşür. Bir de bakarsın ki kar kristalleri pamuk yumuşaklığında bir tül gibi arzı sarmalar. Sözsüz bir sükûnet kaplar her yanı. Artık bembeyaz kar hüküm sürmektedir. İşte böyledir hayatın evreleri de. Kuvvet azalınca bel bükülür, yaşlık emareleri belirir birden beden ülkesinde. Ve yaza veda kısa merhaba...

Ölüm sadece yaşlılara gelmiyor. Ömür periyodunu herkes aynı uzunlukta yaşamıyor. Çocuklar da gençler de ölüyor. Kısa süre önce hakkın rahmetine uğurladığımız Lütfiye Abla'ya yaşlı sıfatını asla yakıştıramazdık. Ne zaman gözlerini hayata açmıştı baba evine sevinç devşirmişti. Ne

Hayat; doğum ve ölüm tarihleri arasındaki çizgi kadar çok kısa. Hayat aslında bir ay önce geçirdiğiniz günleri, gezdiğiniz yerleri hafızanızda canlandırmak gibi bir şeydir. Hayat bir bakıma tükenen ve tüketen bir yöne sahiptir. Aslında her bakımdan bu böyledir. Sonunda ölüm olan bu yolculuk yücelten bir secdeyle imzalanmıyorsa, her şey boştur. Faniliği yok edecek tek şey kulluk şuurudur. Hayat bir an var bir anda yok olur. Can kafesinde bir kuş gibi ellerinizden uçup gider hayat. Bu ömür bir gün mutlaka sona erecek. Asıl önemli olan nasıl biteceğidir. Ölümle mal, mülk, kariyer, makam, şöhret her şey sıfırlanacak sadece Allah için yapılan salih ameller ve takva ebedi kalacaktır.

zaman eşine ve çocuklarına umut olmuştu. Zaman nasıl da geçmişti. Tüm bunlar buğulu gözlerle tahayyül ediliyor sadece. O, ömrünün en güzel anlarında ölüme yakalandı. Ötelere doğru ak alınla yol aldı. Kabir kapısından Dar-ı Beka'ya adım attı. Hayatındaki muvahhitliğine, mücahideliğine gönülden şahitlik ederiz. Bir Cuma günü toprağa verilen merhumenin cenazesi de onun imanına şahitlik etmekteydi kanaatimce. Cuma namazında imamın okuduğu ayetler onun hayatını özetliyordu, adeta. Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, ilkesi bir kez daha somutlaşıyordu gözler önünde. Hitamı misk olan bir cenaze merasimiyle Rahmet-i Rahmana yürüdü. Namazda imam Bakara ve Zümer Surelerinden ayetler okudu. "Ey İman edenler! Sabir ve namazla Allah'tan yardım dileyin. Çünkü Allah muhakkak sabredenlerle beraberdir. Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' de-

meyin. Bilakis onlar diridirler, lakin siz anlayamazsınız..." (Bakara153-157) "Rablerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevk edilir, oraya varıp da kapılar açıldığında bekçiler onlara: Selam size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedi kalmak üzere girin buraya derler. Onlar: bize verdiği sözde sadık olan ve bizi, dilediğimiz yerinde oturacağımız bu cennet yurduna varis kılan Allah'a hamd olsun. İyi amellerde bulunanların mükâfatı ne güzelmiş! derler." (Zümer 73-74)

Hayat; doğum ve ölüm tarihleri arasındaki çizgi kadar çok kısa. Hayat aslında bir ay önce geçirdiğiniz günleri, gezdiğiniz yerleri hafızanızda canlandırmak gibi bir şeydir. Hayat bir bakıma tükenen ve tüketen bir yöne sahiptir. Aslında her bakımdan bu böyledir. Sonunda ölüm olan bu yolculuk yücelten bir secdeyle imzalanmıyorsa, her şey boştur. Faniliği yok edecek tek şey

kulluk şuurudur. Hayat bir an var bir anda yok olur. Can kafesinde bir kuş gibi ellerinizden uçup gider hayat. Bu ömür bir gün mutlaka sona erecek. Asıl önemli olan nasıl biteceğidir. Ölümle mal, mülk, kariyer, makam, şöhrat her şey sıfırlanacak sadece Allah için yapılan salih ameller ve takva ebedi kalacaktır.

Ölüm yaşam seyrinin vazgeçilemez gerçeği. Ölüm denince kelimeler

anlamını kaybeder, söz sukut eder. Yürek yanar, kan adeta donar. Göz buğulanırken, gönül ayrılığın acısıyla sızlar. Her şey fani, Baki olan sadece Rabbimiz. İnsan nerede olursa olsun ölüm gelip onu bulacak bir gün. İnsan için kalıcı olan tek şey amelleridir. Süratle akıp giden zamana hak ile tanık olup, güzel eylemlerle iz bırakmak, Dar-ı Bekaya intikalden sonra yâd-ı cemille anılmak paha biçilemeyen bir nimettir. Hoş bir şekilde anılmaktan daha güzel ne olabilir? "Allah doğru yolda gidenlerin hidayetini artırır. Sürekli kalan Salih ameller Rabbinin nezdinde hem mükâfat bakımından daha hayırlı, hem de akıbetçe daha iyidir." (Meryem-76) "İman edip güzel davranışlarda bulunanlar (bilmelidirler ki) Biz, güzel işler yapanların ecrini zayi etmeyiz. İşte onlara, alt taraflarında ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler, ince ve kalın ipekten/dîbâdan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri! (Kehf-30, 31)

Hayattaki hiçbir şey kalıcı değil. Her şey sonlanıyor. Kundaktan kefene, beşikten mezara doğru bir taşınma sürüyor. Gençlik geçiyor. Güzellik bitiyor. Güç ve kuvvet tükeniyor. Mal mülk, kariyer, unvan ve tüm sıfatlar anlamsızlaşıyor. Dünyada sahip olunanlar mümince bir şuurla değerlendirilmiyorsa hiçbir fayda sağlamıyor. Dünyada varlık gösteren her şey vakti geldiğinde ölüm karşısında diz çöker. Zengin de fakirde, sultan da vezir de çaresizdir ölüm karşısında. Ölüm hakkında hakikat üzere bir şuur geliştirmek dünyaya dair değerlendirmeleri hakikat ekseninde tutar. Ölüm bize en güzel öğüttür. Ölüm haktır ve her birimizin kapısını bir gün mutlaka çalacaktır. Nefse hak mesajla seslenip söz geçirmek lazım. Peygamber Efendimizin(s.a.v) "Ağızların tadını bozan ölümü çokça anın." emrini

Mümin Allah'tan gelmiştir ve dönüş onun huzuruna olacaktır. Samimiyet ve ihlas dolu hayatlar yalnızca âlemlerin Rabb'i olan Allah'a adanmalıdır. "De ki, Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabb'i Allah içindir." (En'am-162).

duyarak, hissederek yaşıntımıza yön vermeliyiz.

Defin esnasında Hasan Abi'yi kabrin yanında hüzünden bitkin bir halde diz üstü çökmüş olarak görmek herkes gibi beni de derinden etkiledi. Böyle anlar insana değişik duygular yaşıyor. Bu durum bana Peygamber efendimizle ilgili şu tabloyu hatırlattı. Berâ b. Âzib anlatıyor: Rasulullah'ın huzurunda bulunduğu bir sırada, Allah Re-

sulünün gözü bir yerde toplanan kalabalığa ilisti. "Bunlar ne için oraya toplanmışlar?" diye buyurdu. Kabir kazmak için toplanmışlar, dediler. Rasulullah(s.av) kabir kelimesini duyar duymaz süratle onlara doğru hareket etti. Kabrin yanına varınca, diz üstü kabrin kenarında oturdu. Ben Rasulullah'ın(s.av) ne yapığını iyice görebilmek için karşı yöne geçtim. Rasulullah (s.a.v) o kadar ağladı ki, gözlerinin yaşıyla toprağı ıslattı. Daha sonra bize dönerek şöyle buyurdu. "Kardeşlerim! İşte böyle bir yer için azık toplayın, hazırlanın."

Ölmek, yaşamak kadar gerçek. Ölüm, dünya hayatı için çok önemli bir dengedir. Hayatın sırrı ölümde saklıdır. Doğum ve ölüm arasındaki yaşam yalnızca sınav zamanıdır. Arzın üzerindeyse insan, nerede olursa olsun fark etmez her yerde sınav kâğıtları karşısındadır. Toprak altına girince kabir kapısında korku terleri dökmek için hakikat ölçüsünde bir yaşam sürdürmek gereklidir. Mümin Allah'tan gelmiştir ve dönüş onun huzuruna olacaktır. Samimiyet ve ihlas dolu hayatlar yalnızca âlemlerin Rabb'i olan Allah'a adanmalıdır. "De ki, Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabb'i Allah içindir." (En'am-162).

İnsan yalnız doğar, bir bakıma yalnız yaşar ve yalnız ölür sessiz ve tek başına. Hayat ilerliyor, varış noktasına doğru sürüyor. Önce dünya misafirliği ve sonra Ukba'ya varış. Fani âlemden kurtulup Dar-ı Beka'ya vasil oluş. İstikbale doğru yöneliş ve Allah'a(c.c)yürüyüşdür. O'nunuz, O'ndan geldik ve O'na döneceğiz. "O sabredener, kendilerine bir musibet/bela geldiği zaman, biz Allah'ın kullarıyız ve biz O'na döneceğiz, derler. İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlarıdır. Ve doğru yolu bulanlarda onlardır." (Bakara, 156-157)

Kendi Cümlelerimizi Kurmak

Erdal BAYRAKTAR

İlahi, Tevhidi, İslami dil, yeryüzü ölçeğinde büyük bir kuşatma altında bulunmaktadır. Bu kuşatma içeriden ve dışarıdan planlı bir şekilde gerçekleşmektedir. Bu kuşatmanın amacı; İslam'ın kendi özgün haliyle İnsanlığın gündemine girmesini engellemek içindir. Tevhidi, İslami değer ve amaçların insanın ve insanlığın gündemine girmemesi için; çok yönlü, uluslararası çapta fikri, ideolojik, siyasal hesaplar yapılmaktadır. Yeryüzüne karşı sorumluluk duyan her mü'minin bu konuda duyarlı olması gereken günlerden geçiyoruz.

İlahi vahiy/hidayet bütün bir insanlığı muhatap alan bir dilin adıdır. İlahi hitap, ilahi çağrı insanlığın tarihiyle başlayan bir sesleniştir. İlahi, Tevhidi, İslami seslenişi insanlığın ilgisinden uzaklaştıran her çaba, İslam'a ve İnsanlığa karşı işlenmiş varoluşsal bir cürüm ve ihanettir.

Hâkim seküler paradigma/ideoloji, kendi dışındaki başka değerlere, sistemlere, arayışlara, al-

ternatiflere hayat hakkı tanımıyor. Onları etkisizleştirmek için her türlü fikri, ideolojik, siyasal, askeri imkân ve yöntemlere müracaat etmektedir. İslamfobia, ılımlı İslam, işgal bu amaç için ihdas edilen enstrümanlar olarak kul-

lanılmaktadır. İslamfobia ile dünya halkları, özellikle Batılı halklar İslam ve Müslümanlar hakkında yanlış yönlendiriliyor ve manipüle ediliyor, batılı halklarla İslam ve Müslümanlar arasında aşılmaz önyargı, nefret duvarları örülüyor. İslamfobia ile manipüle edilen halklar, Batılı zalim iktidarların İslam dünyasına gerçekleştirecekleri müdahale ve işgallerin meşruiyet imkânına, destekçisine dönüştürülmektedir. İlimli İslam Projesiyle, İslam düşüncesine ve Müslüman halkların arasına fikri, sosyal, siyasal mayınlar döşendi ve halen de döşenmektedir. Bu proje için, Batılı sömürgeci güçler, kendilerine, yerli dini, sosyal, siyasal, örgütsel partnerler oluşturmakta, bu partnerler eliyle İslam'a ve Müslümanlara müdahale imkânına kavuşmaktalar.

Hâkim seküler paradigma/ideoloji, kendi dışındaki başka değerlere, sistemlere, arayışlara, alternatiflere hayat hakkı tanımıyor. Onları etkisizleştirmek için her türlü fikri, ideolojik, siyasal, askeri imkân ve yöntemlere müracaat etmektedir. İslamfobia, ılımlı İslam, işgal bu amaç için ihdas edilen enstrümanlar olarak kullanılmaktadır. İslamfobia ile dünya halkları, özellikle Batılı halklar İslam ve Müslümanlar hakkında yanlış yönlendiriliyor ve manipüle ediliyor, batılı halklarla İslam ve Müslümanlar arasında aşılmaz önyargı, nefret duvarları örülüyor.

Bu süreçlerin sonucunda amaçlarına ulaşamadıkları zaman da, işgal projesini devreye sokuyorlar. Önce İslam'ı ve Müslümanları ötekileştiriyor, sonra dünya kamuoyunda itibarsızlaştırıyor ve en sonunda da tasfiye sürecini başlatıyorlar. Bütün bu yaşananlar, Müslüman halklar ve Batılı halklar arasında kin ve düşmanlık duygularının hâkim olmasına sebep oluyor. Müslüman halklar, Batılı zalim düzenler ve iktidarlar eliyle kontrolsüz bir Batı düşmanlığına savruluyorlar. Küresel Lortlar'ın istediği tam da budur. Halklar arasında kin, nefret ve düşmanlık tohumları ekmek. Zalim iktidarlar, bütün zamanlar boyunca işledikleri cürümlerde, halkları istismar etmişlerdir. Halkların canları, kanları, alın teri ve gözyaşları üzerinden iktidar devşirmişlerdir. Bu tuzağa gelmemek gerekiyor. Batılı seküler zihniyete, ondan neşet eden kavram ve kurumlara, bu değerlerin vücut verdiği zalim düzenlere, iktidarlara muhalefet etmemiz, onlara isyan etmemiz, bizleri onların tuzağı olan Batılı-Doğulu tuzağına düşürmemelidir. Batı-Doğu çelişkisi sahte ve tuzak bir çelişkidir. Sahici çelişki, zalim-mazlum çelişkisidir. İslam'a göre zalime yol yoktur. Bu tuzağın sonucunda, Allah'ın Âdemoğluna/insanlığa seslenişi olan İlâhi Vahiy, doğulu parantezine alınarak insanlığın ve yeryüzünün gündeminden düşürülmektedir. Veya 'doğulu barbarların dinlerinden bir din' muamelesine maruz bırakılmaktadır. Halklar arasında yaşanan her türlü çatışma ve düşmanlık, zalim iktidarların işine yaramaktadır. Bütün bu fikri, sosyal, siyasal baskı ve kışkırtmalardan sonra Batılı güçler tez, aksiyoner

durumda kalarak bizleri re-aksiyoner, antitez ve savunmacı pozisyona itiyorlar.

Re-aksiyoner, antitez, savunmacı bir dile mahkûm olanlar, 'kendileri olamazlar. Kendileri olamayanlar özgün bir varlık gösteremezler. İslam, insanlığı muhatap alan bir hitaptır, bir çağrıdır. İslam, Adem'den bu tarafa İnsanlığa hitap eden özgün bir İlâhi hi-dayet ve tezdır.

Bahsettiğimiz bu kuşatmadan dolayı İslam kendi değerleriyle, kelimeleriyle, kavramlarıyla, anlaşamıyor. İnsanlık, İlâhi değer ve hedefleri kendi özgün halleriyle tanıyamıyor. Bu yanlış tanıma, tanıtmaya beraberinde İslam'ın 'kendi cümleleriyle' kendini ifade edememesini getiriyor.

Batı merkezli seküler, liberal, kapitalist saldırı, kuşatma, barbarlık karşısında İslam Dünyası ve Müslüman halklar, "Orta Çağ" görünüşü vermektedir. İslam dünyası ve Müslüman halklar, zihinsel, ruhsal, fikri, kültürel, fiziksel bir parçalanma, bölünmüşlük hali yaşamaktalar. Dar-yush Shayegan'ın ifadeyle tam bir "Yaralı Bilinç" durumu yaşanmaktadır. Bu hal, Müslüman halkların mevcut durumunu daha da içinden çıkılmaz hale soktuğu gibi, İslami Dil'i de özgün halinden uzaklaştırmaktadır. Bilinç yaralanması durumu; ruhsal, kültürel, sosyal, giderek varoluşsal krizlere sebebiyet vermektedir. Varoluşsal kriz, kendi olamamak halidir. Kendi olamayanlar, başkalarının hesaplarının piyonu, aparatı olurlar.

İslam dünyası ve onlara vaziyet eden fikri, sosyal, siyasal önderler

İslam dünyasının birliği, ilk önce referanslarına güvenmekle, inanmakla başlar. Omurgası olmayanlar ayağa kalkamazlar. Referanslarını, kavram ve kurumlarını Batı'dan alanlar, Batı'dan gelen saldırıya karşı koyamazlar. Referanslarını ulusçuluktan, ulusçuluk değerlerinin vücut verdiği Ulus devletlerin seküler amaçlarından, mezheplerinden, örgütlerinin stratejik amaçlarından alanlar Küresel Kuşatma'ya cevap veremezler.

uzun zamandır "referans ve paradigma krizi" yaşamaktadırlar. Bu kriz hal yoluna konulamadığı için, yukarıda bahsettiğimiz sonuçlarla muhatap oluyoruz. Size saldıranlara kim adına, kiminle, ne için, nasıl mücadele edeceğinize sahici cevaplar veremediğiniz müddetçe, kaybeden hep siz olacaksınız demektir. İslam dünyasının birliği, ilk önce referanslarına güvenmekle, inanmakla başlar. Omurgası olmayanlar ayağa kalkamazlar. Referanslarını, kavram ve kurumlarını Batı'dan alanlar, Batı'dan gelen saldırıya karşı koyamazlar. Referanslarını ulusçuluktan, ulusçuluk değerlerinin vücut verdiği Ulus devletlerin seküler amaçlarından, mezheplerinden, örgütlerinin stratejik amaçlarından alanlar Küresel Kuşatma'ya cevap veremezler.

Müslüman halklara vaziyet eden önderler bu çağda değil, tarihte yaşamaktalar. Bu günün sorunlarına tarihten cevap bulmaya çalışıyorlar. Kendileri taşın altına ellerini koyacaklarına; geçmişteki şanlı tarihlerini, büyük, ulu kahramanlarını imdata çağırıyorlar. Türkiye örneğinde olduğu gibi; Yeni Türkiye, "Selçuklu-Osmanlı Tarihi"ne refere edilerek kurulmaya çalışılıyor. Her çağın kendine özgü bir dili, kendi dilinde kurduğu cümleleri vardır. Her medeniyet kendi çağında doğrularıyla, yanlışlarıyla sözünü söyledi. Tarih bu güne getirilemez, tarihten ancak ibret alınır. Tarih yapamayanlar, tarihe sığınıyorlar. İslam dünyasında bütün kavimler, mezhepler, bütün dini akımlar, dini cemaatler, hatta seküler kesimlerde dâhil "ölü seviciliğinden" inanılmaz haz duyuyorlar. Baş sıkışan ölülerine koşuyor. Dirilerle konuşmayı bilemeyenler, dirilerle konuşmayı birbirini boğazlamak, birbirine propaganda yapmak, kendi örgütleri, cemaatleri adına birbirlerinin ayağını

kaydırmak olarak anlayanlar, ölü insanlara, ölü metinlere koşuyorlar. Bu sebeple, İslam dünyasının sorunlarına ne seküler kesimler, ne de dindar/muhafazakâr kesimler çözüm üretmiyorlar.

Kadim maruf usül olan 'Nebevi Usül'den mülhem her insan, Müslüman Ümmet yüzünü kendi çağına dönmelidir. Akıp gelen İnsanlık ırmağının, İslam ırmağının kendi çağımızdaki sesi, yankısı olarak kendi çağımızla yüzleşmeliyiz. Kendiyle, kendi çağıyla yüzleş/e/meyenler, 'kendileri' olamazlar. Kendileri olmayanların bugünü ve geleceği de olamaz. Nebiler, kendilerinden önceki nebilerin mirasını yok saymadan, onları

temellük ederek, kendi çağlarında o mirasın temsilcisi olmuş, kendi diliyle, kendi üslubuyla, kendi emeğiyle ilahi değerlere vücut vermişlerdir. Son nebi Muhammed (a.s), geçmiş mirasla nasıl irtibat kurulacağını İlahi rehberliğin yönlendirmesiyle bizlere öğretmiştir. Âdem'i, Nuh'u, İbrahim'i, Musa'yı, İsa'yı (hepsine selam olsun) konuşmakla vakit geçirmemiş, ihtiyaç oldukça, istikametini kaybetmemek, istikamet üzere kalmak için o mirası hatırlamış, üzerinde tefekkür etmiştir. Kendi çağında, İlahi ve Nebevi mirasın 'usvet-ül hasene'si olmuştur.

Kendi çağımızda yeni bir çığır için; İlahi vahyin evrensel ve bütünlükçü hitabı olan "Ey İnsanlar", "Ey İman Edenler" hitabını birlikte, birbirinden ayırmadan görmemiz ve anlamamız gerekiyor.

Yeni dil, yeni cümleler kendi emeğimizle ve alın terimizle kurulacaktır. İslam'ı insanlığın gündemine taşıyacak, Ümmetin izzetine vesile olacak, her alanda insanlığın dikkatini çekecek cümleler kurmak boynumuzun borcudur.

İstimdâd, Tevessül ve Rabîta Konularında Doğru Tavr - II

Muhammed İMAMOĞLU

İstigâse ve istimdâd hakkındaki açıklamalardan sonra asıl konumuz olan tevessül ve vesileye geçelim: Yaratılışı itibariyle insan, hem biyolojik hem de psikolojik bakımdan âciz ve zayıf bir varlıktır. Özellikle yaşanan sıkıntı ve çaresizlikten kurtulup huzur ve gönül rahatlığı içinde yaşamak için maddi-manevî bir vesile aramak, insanın yapısında var olan bir duygu ve düşüncedir. Bütün nevileriyle tevessülün, bu duygu ve düşüncenin birer tezahürü olarak ortaya çıktığını söylemek yanlış olmasa gerektir.¹

"Tevessül" Arap dilinde 'vesile'den gelen bir kelimedir. Vesile ise Arapça'da hacet/ihtiyaç anlamında kullanılmıştır. Nitekim Antere bir şiirinde vesile kelimesiyle ihtiyaç (hâcet) anlamını kastetmiştir. Vesile kelimesine çoğu kaynaklarda ise yakınlık anlamı verilmiştir. Bazı Arap dili sözlüklerinde "vesile" için özet olarak şu anlamlar verilmektedir: Sultanın yanındaki makam, derece, yakınlık. Meselâ: "Vesele Fulânun ilallâhi vesîleten"denildiği zaman "kişi Allah'a yaklaşabildiği bir iş yaptı" anlamı kastedilir. Diğer bir deyimle vesile, kendisiyle başkasına yaklaşılacak şeydir. Çoğulu, "vüsül" ve "vesâil" gelir. Hadîslerde ise bu kelimeyle Allah'a yakınlık, bir kavle göre şefaât, bir diğer görüşe göre de cennetdeki konaklardan biri kastedilmiştir.²

Râğib el-İsfahânî'ye göre, vesile, bir şeye is-

tekli ve arzulu olarak ulaşmaya gayret etmektir. Bu kelime, yani vesile, sad harfiyle yazılan vasîle'den daha özel bir anlama sahiptir. Çünkü vesile kelimesinde arzu ve râğbet anlamı mevcuttur.³

'Vesile'den türetilen ve kavramlaşan 'Tevessül'ün terim anlamı ise; Allah katında kıymet ve makam sahibi olan birini/birşeyi, duanın kabulü için vesile kılmaktır. Yani Allah'ın isim ve sıfatlarını, Allah ve Resulü'ne olan imanı, sâlih amelleri, Peygamberleri ve salih zatları vesile kılmaktır.⁴

A) KUR'ÂN-I KERİM'DE TEVESSÜL

Kur'ân-ı Kerim'de vesile kavramı iki âyette geçmektedir. Bunlardan birincisi "Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Ona yaklaşmaya yol arayın (Mâide Sûresi, 35) âyetidir. Bu âyetin tefsirini yapan müfessirler, 'Vesîle'yi, Allah'ın rızasını kazanmak, Allah'a yakınlığa sebep olan şeyler, kendisi ile Allah'a yaklaşılacak ibadet ve taatlar ile terk edilen kötü davranışlar olarak yorumlamışlardır.⁵ Fahreddin Râzî buna ilâveten şöyle bir açıklama yapar: "Allah'a isyan etmeyin ve O'na taati vesile edinin. Yahudiler babalarının yaptık-

3 Râğib el-İsfahani, el-Müfredat fi ğaribi'l-Kur'an, Kahraman yay., İstanbul, 1986, Vesele mad

4 Abdullah el-Hümeiri, et-Teemmül fi hakikati's- tevessül, Dâru Kurtuba, Beyrut, 1422, s.11.

5 Fahreddin er-Râzî, Mefâtihi'l-Gayb, (I-XXXII), Beyrut 1990, c. XI, s. 173; İbn Kesir, Tefsirul-Kuran, c. II, s. 51; Kadî Beyzâvî, Envârut-Tenzil, (I-II), İstanbul 1303 h., c. 1, s. 336; Muhammed Şevkânî, Fethu l-Kadir, (I-V), Beyrut trz., c. II, s. 38; M.Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, (IX), İstanbul trz., c. III, s. 234.

1 Zekerîya Güler, Vesîle ve Tevessül Hadislerinin Kaynak Değeri, 83-132

2 İbn Manzûr, XI, 725. Ayrıca bkz. er-Râzî, Ebû Bekr, Muhtârû's- Sihâh, s. 300; el- Münâvî, Muhammed Abdurraûf, et-Tevkîf alâ Mühimmeti't-Teârif, I, 726.

**Ey iman edenler!
Allah'tan korkun,
O'na yaklaşmaya vesile arayın.**

Maide-35

31

ları ile övünürlerdi. Siz müminler olarak, salih amellerinizle iftihar edin, daha önceki babalarınızın ve geçmiş atalarınızın şerefi ile övünmeyin.”⁶

Şevkânî, vesileyi takvayı doğrulayan, tasdik eden, kulların Allah'a yaklaşmak için hayırlı, iyi işler yapması ve Allah'a yakınlık olarak değerlendirir.⁷ Hâfız İbn Kesir de şunu kaydediyor: "O'na vesile arayın" İbn Abbas (r.a) dan "yaklaşma" diye nakledilmiştir. Mücahid, Ebû Vail el-Hasen, Katâde, Abdullah b. Kesîr, Süddî, İbn Zeyd ve daha bir çok kişi aynı görüşü paylaşıyor. Katâde âyeti şu şekilde tefsir eder: O'na boyun eğerek ve onu hoşnud edecek ameller işleyerek ona yaklaşın. Mezkûr imamların söylemek istedikleri de budur ve bu konuda müfessirler arasında herhangi bir görüş ayrılığı yoktur.⁸

Vesîle kelimesini ihtiva eden ikinci âyet ise: "Onların yalvardıkları bu varlıklar, Rablerine vesile ararlar." (İsrâ suresi, 57) âyetidir. Burada vesile Allah'a yaklaşmak için, O'na yakınlığından istifade edilmek istenen şey anlamında kullanılmaktadır. İbn Mes'ud (r.a) şöyle açıklar: "(Âyet) bir grup Arap hakkında nâzil oldu. Bunlar bir kısım cinlere tapıyorlardı. Cinler Müslüman oldular. Onlara tapmakta olan insanlar ise (bunu) anlamıyorlar. Diğer bir rivâyette ise "insanlar cinlere ibâdeti bırakmadılar" diye geçer. (Müslim, Tefsir, 28, 29, 30; Buhârî, Tefsir, 7)."

Hafız İbn Hacer ise şöyle açıklar: "Cinlere ibâdet etmekte olan insanlar yine onlara tapma-

ya devam ettiler. Oysa ki cinler artık Müslüman olduklarından ve onlarda rablerine vesile aradıklarından dolayı bundan razı olmuyorlardı. İbn Hacer, "Vesile'den kasıt, kurbettir" der (Fethu'l Bârî, VIII, 249). el-Mu' cemu l Vasîte te kurbet şöyle tanımlanır: "İyi ameller işlenerek kendisi ile Allah'a yaklaşılabilen"dir. Ayetin yorumunda; Hristiyan ve Yahudiler ile diğer müşriklerin ilâh diye yalvardığı İsa, Meryem, Uzeyr, melek, ve cin gibi mahlukların da Allah'a yakınlık için vesile aramalarına rağmen, o müşriklerin bunların ilâh olduğunu nasıl düşünebildiği sorgulanmakta, Allah'ın dışında, putları vesile edinmenin uygun olmadığı ifade edilmektedir."⁹

B) HADİSLERDE TEVESSÜL

Kur'ân da olduğu gibi, Rasûlullah Efendimizin hadislerinde de tevessül ile ilgili sahih haberler mevcuttur. Kur'ân da mümkün görülen salih amelle vesileye ek olarak, hadislerde şahısların da vesile olabileceğine yer verilmiştir. Konu ile ilgili hadisleri şu şekilde sıralayabiliriz:¹⁰

a) Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: Halk kitleğe maruz kaldığında Ömer b. el-Hattâb (r.a.), Abbas b. Abdilmuttalib ile istiskâda bulunarak: "Allâh'ım! Peygamberimiz ile sana tevessül ederdik de bize yağmur verirdin. (Şimdi ise) Peygamberimizin amcası ile sana tevessül ediyoruz, bize yağmur ver!" derdi. Bunun üzerine yağmur yağar ve halk suya kavuşmuş olurdu.¹¹

Hz. Ömer'in hilafeti zamanında gerçekleşen bu hadiseyi bir de İbn Abdilber'in nakline göre okuyalım: Hz. Ömer istiskâda bulunmak üzere Abbâs'ı da yanına alarak (musallâya) çıktı ve şöyle dedi: "Allâh'ım! Biz, Peygamberimizin amcası ile sana yaklaşıyor (tekarrub) ve onun şefaatçi olmasını diliyoruz (istişfâ). Peygamberin için onu gözet! Nitekim sen, ana babasının iyilik ve salâhı sebebiyle iki (yetim) çocuğu gözetmiştin. Biz, istiğfar ve istişfâ ederek sana geldik!". Son-

9 Râzî, a.g.e., c. XX, ss. 184-186.

10 Hadislerin geniş bir değerlendirmesi için bkz.: Zekerîya Güler, "Vesile ve Tevessül Hadislerinin Kaynak Değeri", İLAM Araştırma Dergisi, Cilt: II, Sayı: 1, Ocak-Haziran 1997, ss. 85-132.; Muhammed Nasuriddin el-Elbânî, Tevessül, çeviren: M. Emin Akın, İstanbul 1995, s. 62-166; Ali Ataç, Kelâm ve Tasavvuf Açısından Tevessül, MÜSBE. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul 1993, s. 82-99; Ahmet Yıldırım, Tasavvufun Temel Öğretilerinin Hadislerdeki Dayanakları, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 2000, s. 268-283

11 Buhârî, İstiskâ, 3; Fedâilu ashâbin-nebî, 11; İbn Huzeyme, Sahîh, II, 337-338; Hâkim, Müstedrek, III, 334. Buhârînin rivâyet ettiği bu hadis sahih kabul edilmiş; gerek metin gerekse isnad bakımından sıhhati tartışma konusu yapılmamıştır.

6 Fahreddin er-Râzî, a.g.e., c. XI, s. 172.

7 Şevkânî, a.g.e., c. II, s. 38.

8 İbn Kesir, Tefsir, II, 53

ra Hz. Ömer insanlara yönelerek şöyle seslendi: Rabbinizden mağfiret dileyin. Çünkü O çok bağışlayıcıdır. (Mağfiret dileyin ki) üzerinize bol bol yağmur indirsın, mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın, size bahçeler ihsan etsin, sizin için ırmaqlar akıtsın!". Sonra da Abbas ayağa kalkarak duâ etti. Abbâs'ın gözleri yaşla doluydu. (Bu vesileyle Allâh'ın yağmur ihsan etmesinden sonra) halk, "Seni tebrik ediyoruz, ey Haremeyn sâkîsi!" diyerek Abbâs'a ellerini sürmeye başladı.¹²

b) Osman b. Huneyf (r.a.) anlatıyor: Gözleri görmeyen bir adam Peygambere (s.a.) gelerek: Yâ Rasûlallah! Gözlerimi iyileştirmesi için Allâh'a duâ et, dedi. Rasûlullah (s.a.): "İstersen duâ edeyim, istersen sabredersin! Sabretmek senin için hayırlıdır." buyurdu. Adam: Allâh'a duâ buyur (da gözlerim açılsın!) deyince, Rasûlullah (s.a.) onun, gereği gibi abdest almasını ve şu duâyı yapmasını emretti: "Allâh'ım! Peygamberin; rahmet peygamberi Muhammed ile senden istiyor ve sana yöneliyorum. Şu hâcetimin yerine getirilmesinde (gözlerimin açılmasında) ben seninle (Peygamber ile) Rabbime yöneldim. Allâh'ım, onu benim hakkımda şefaâtçi kıl (onun hürmetine duâmı kabul buyur!)" . Adam (söyle-neni) yaptı ve şifa buldu."¹³

Bu hadisin râvisi olan sahabeden Osman b. Huneyf'den, Hz. Osman'ın hilâfet devrinde meydana gelen hadise şudur: Bir adam, bir hâceti için Hz. Osman'a gelir giderdi. Fakat Hz. Osman ona aldırış etmezdi. Derken adam Osman b. Huneyf'le karşılaştı ve durumu ona arz etti. Bunun üzerine Osman b. Huneyf ona şunları söyledi: Su kabını getir ve abdest al. Sonra mescide git ve iki rekât namaz kıl. Sonra da, "Allâh'ım! Peygamberimiz, rahmet peygamberi Muhammed ile senden istiyor ve sana yöneliyorum. Yâ Muhammed! Seninle hâcetimin yerine getirilmesi için Rabbime yöneliyorum" diye söyle ve ihtiyacını arz et. Sonra bana gel de beraber (Hz. Osman'a) gidelim! Nihayet adam gitti ve onun kendisine söylediklerini yaptı. Sonra Hz. Osman'ın kapısına geldi. Kapıcı gelip adamın elinden tutarak Hz. Osman'ın huzuruna götürdü ve onu sergi üzerine Hz. Osman'ın yanına oturttu. Hz. Osman: Nedir hâcetin? diye sordu. Adam hâcetini söyledi ve Hz. Osman da onun işini gördü. Sonra Hz.

Osman, şu vakte kadar senin hâcetini hatırlamamıştım, bundan böyle bir işin olursa bize gel! dedi. Adam Hz. Osman'ın huzurundan ayrıldıktan sonra Osman b. Huneyf'le karşılaştı ve ona: Allah seni hayırla mükâfatlandırsın (Rabbim senden râzı olsun!). Benim hakkımda sen Hz. Osman'la konuşana kadar işime bakmıyordu, dedi. Osman b. Huneyf de: Vallâhi, senin hakkında Hz. Osman'la görüşüp konuşmamıştım. Ancak âmâ bir adamın Peygambere (s.a.) gelerek duyduğu rahatsızlıktan şikayeti üzerine Rasûlullâh'ın ona "Sabreder misin?" dediğine şahit oldum. Adam: Yâ Rasûlallah! Yanımda (elimden tutarak) beni götürecektir kimse yok! Bu ise benim için hakikaten çok meşakkatli olmaktadır, dedi. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.): Su kabını getir ve abdest al. Sonra iki rekât namaz kıl. Daha sonra da şu şekilde duâ et, buyurdu. Osman b. Huneyf diyor ki: Vallâhi biz henüz ayrılmamıştık, aramızdaki konuşma uzamıştı. Derken o âmâ adam geldi. Sanki onda hiçbir rahatsızlık olmamıştı (daha önce âmâ değildi) .¹⁴

c) Ümeyye b. Abdillâh b. Hâlid b. Esîd diyor ki: "Rasûlullah (s.a.), muhâcirlerin fakirleri ile (Allahtan) zafer isterdi"¹⁵

d) Ebû Saîd el-Hudrîden rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.) şöyle buyurmuştur: "Kim namaz kılmak üzere evinden çıkar ve 'Allâh'ım, senden isteyenlerin senin katındaki hakkı için senden diliyorum. Şu yürüyüşüm hakkı için senden diliyorum. Zira ben ne büyümek, ne de kendini beğenmek için ve ne gösteriş ne de duyurmak için çıktım. Ben yalnız senin gazabından sakınmak ve senin rızânı aramak için çıktım. Ben senden beni ateşten kurtarmanı ve günahlarımı bağışlamanı istiyorum. Çünkü günahları ancak sen bağışlarsın! derse, Allah ona rızâsıyla yönelir ve ona yetmişbin melek istiğfar eder".¹⁶

e) Ebû Ümâme el-Bâhilî diyor ki: Rasûlullah (s.a.) sabah akşam şöyle duâ ederdi: "Allâh'ım! Anılmaya en lâyık olan sensin... Sana ait olan her hak için ve senden isteyenlerin hakkı için senden bu sabah ve akşam vaktinde beni kabul buyurmanı ve kudretinle beni cehennemden ko-

12 İbn Abdilberr, el-İstîâb fî marifetil-ashâb (el-İsâbe ile birlikte), III, 97, Beyrut 1409.

13 İbn Mâce, Sünen, tahkik: M. Fuad Abdulbâki, 1952, İkâme, 189, hadis no: 1385.; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 138, Kahire 1313; Hâkim, Müstedrek, I, 700; Beyhakî, Delâil, VI, 167.

14 Taberânî, el-Mucemul-kebir, IX, 31; Beyhakî, Delâil, VI, 167-168; Münziri, Terğîb, I, 108-109; Heysemî, Mecmauz-zevâid, II, 279.

15 Ebî Şeybe, Musannef, V, 518; Müslim, Zekat, 11; Tirmizî, Menâkıb, 28.

16 İbn Mâce, Sünen, Ezan H.722 İbn Mâce, Mesâcid, 14; Ahmed b. Hanbel, III, 21; İbnüs-Sünnî, Amelul-yevm, s. 43

rumanı istiyorum!”¹⁷

f) Enes b. Mâlik diyor ki: Ali b. Ebî Tâlib’in annesi Fâtıma bint Esed vefat ettiğinde Rasûlullah (s.a.) yanına girerek onun başucunda oturmuş ve şöyle buyurmuştur: “Allah sana rahmet eyesin anneciğim! Sen benim ikinci annem idin. Kendin aç kalır, beni doyururdun. Kendin açık durur, beni giydirdin. Güzel yiyeceklerden kendini alıkoyar, bana tattırırdın. Böyle yapmakla da hep Allah’ın rızasını ve âhiret yurdunu gözetirdin”. Sonra Rasûlullah (s.a.) onun üç defa gasledilmesini emretti... Sonra da kabir kazmaları için Üsâme b. Zeyd, Ebû Eyyûb el-Ensârî, Ömer b. el-Hattâb ve zenci bir genci çağırıldı. Onlar kabirini kazdılar. Lahide ulaştıklarında ise Rasûlullah (s.a.) onu eliyle kazdı ve toprağını yine eliyle çıkardı. Kazı işi bittiğinde, Rasûlullah (s.a.) kabrin içine girdi ve orada yan yatarak şöyle buyurdu: “Diriltten ve öldüren Allah’tır. Hiç ölmeyen diridir O. Rabbim! Annem Fâtıma bint Esed’i mağfiret eyle. Hüccetini (kelime-i tevhidi) ona telkin et ve onun kabirini geniş rahat kıl! Peygamberinin ve benden önceki peygamberlerin hakkı için duâmı kabul buyur. Şüphesiz sen merhametlilerin en merhametlisin!”. Nihayet Rasûlullah (s.a.) cenaze için dört tekbir getirdi ve onu kendisi, Abbas ve Ebû Bekir es-Siddîk kabre koydular.¹⁸

g) Abdullah b. Mesûddan rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.) şöyle buyurmuştur: “Sizden birinizin hayvanı ıssız bir yerde çölde aniden boşanıp gittiği zaman, ‘Ey Allah’ın kulları, (hayvanımı) tutunuz! diye nidâ etsin. Çünkü yeryüzünde Allah’ın hazır kulu vardır, onu sizin için tutacaktır”.¹⁹

ğ) Hz. Âişe diyor ki: Ben Rasûlullâhın (s.a.) şöyle dediğini işittim: “Allâhım! Ben senin tâhir, tayyib, mübârek ve sana en sevimli olan isminle senden diliyorum. O isim ki, onunla sana duâ edildiğinde icâbet edersin, onunla senden istendiği zaman verirsin, onunla senden merhamet talep edildiğinde rahmet edersin ve sıkıntıdan kurtulmak için onunla senden yardım dilendiği zaman çıkış yolu genişlik verirsin!”.²⁰

ı) Abdullah b. Ömer’den rivâyet edildiğine

¹⁷Taberânî, el-Mucemul-kebîr, VIII, 264-265; Heysemi, Mecmauz zevaid, c.10, sh.117

¹⁸ Taberânî, el-Mucemul-kebîr, XXIV, 351-352; Ebû Nuaym, Hilye, III, 121. Krs. Hâkim, Müstedrek, III, 116-117.

¹⁹ Taberânî, el-Mucemul-kebîr, X, 217; Ebû Yalâ, Müsned, IX, 177; İbnüs-Sünnî, Amelul-yevm, s. 240; Nevevî, Ezkâr, s. 201; Heysemî, Mecmauz-zevâid, X, 132

²⁰ İbn Mâce, Duâ, 91

göre Peygamber (s.a.), geçmiş ümmetlerden yolculuğa çıkan üç kişinin durumunu şöyle haber verir: “Sizden evvelki gelip geçen ümmetlerden üç kişilik bir topluluk yürüyüp giderlerken birden kendilerini bir yağmur yakaladı. Hemen bir mağaraya sığındılar. Akabinde mağaranın çıkışı, büyük bir kaya ile bunların üzerine kapandı. Bunlar birbirlerine: Şurası muhakkak, vallahi ey şu mağara içinde bulunanlar! Sizi buradan doğruluktan başka bir şey kurtaramaz. Onun için sizden her bir kişi doğru söylediğini bildiği bir şeyle Allah’a dua etsin, dediler. Bunlardan birisi: Ey Allah’ım! Katî olarak bilmektesin ki benim ücretli bir işçim vardı, o bana üç sâ²¹ ölçeği piring karşılığı çalışıyordu. Bu işçi hak ettiği ücreti almadan bırakıp gitti. Ben bu ücret pirincini alıp ekdim ve iyi mahsûl oldu. Onu satıp parasıyla bir sığır satın aldım. Bir müddet sonra o işçi bana gelip ücretini istedi. Ben de ona: Şu sığırları alıp önüne kat da sür git, dedim. O kişi: benim, senin yanında üç sâ ölçeği piring hakkım var, dedi. Ben yine ona: Şu sığırları al. Zira onlar senin o üç sâ ölçeği pirincin ücretinden çoğaldılar, dedim. İşçi onları sürüp gitti. Ey Allah’ım, Sen bilmektesin ki, ben bunu senin haşyetinden ötürü böyle yaptım. Onun hatırına bizden şu kayayı aç! diye dua etti. Kaya onların üzerinden biraz açıldı. Diğer biri de, Ya Allah! Şüphesiz Sen bilmektesin ki, benim ihtiyar anamla babam vardı. Ben her gece bunlara koyunlarımın sütünden getirip içirirdim. Bir gece bir engel sebebiyle bunlara süt getirmekte geciktim. Geldiğim de bunlar uyumuşlardı. Ailem ve çocuklarım açlıktan feryat ediyorlardı. Fakat ben, anam ve babam süt içmeden çocuklarıma içiremezdim. Ancak onları uyandırmaya da kıyamadım. Süt tasını bırakayım da onlar uyanınca içsinler de diyemedim. Süt tası elimde sabaha kadar bekledim. Allah’ım, Sen bilmektesin ki, ben bunu sırf senin haşyetinden dolayı yaptım. Bizden bu sıkıntıyı gider! dedi. Akabinde kaya biraz daha açıldı, hatta gökyüzünü bile gördüler. Üçüncüsü de: Ya Allah! Sen kesin olarak biliyorsun ki, benim bir amca kızım vardı. O bana insanların en sevgilisi idi. Ona sahip olmak istedim, fakat o benden çekindi. Ancak kendisine yüz dinar getirmemi söyledi. Ben bu yüz altını zar zor kazandım ve kendisine getirip verdim. O da kendini bana teslim etti. Ben o yasak, fili tam işleyeceğim sırada kız, Allah tan kork! Yaratıcı kudretin bekâret mührünü bozma. O mühr ancak bir hakla, yani nikâhla açılır, dedi. Bu sözü üzerine ben üstünden kalktım, yüz dinarı da ona

²¹ 1 sâ, yaklaşık 2,917 kilogramdır.

bıraktım. Şüphesiz Sen bilmektesin ki, ben bunu ancak Senden korktuğum için böyle yaptım. Bu kaya belâsından bizi kurtar! dedi. Bu dua biter bitmez Allah Teâla mağaranın önünü açtı, onlar da çıkıp gittiler.”²²

i) Enes bin Mâlik’ten rivâyet edildiğine göre, Peygamber (s.a.) bir cuma günü hutbe irad ederken birisi geldi ve şöyle seslendi: Yâ Rasûlallah! Mallarımız hayvanlarımız mahvoldu, her taraf kurudu. Allâha duâ ediver yağmur yağsın! Bu talep üzerine Rasûlullah (s.a.) ellerini kaldırarak: Allâh’ım bize yağmur yağdır, Allâh’ım bize yağmur yağdır! diye duâ etti. Ortada hiç bulut yokken yağmur yağmaya başladı. Ertesi cuma o adam ayağa kalkarak: Yâ Rasûlallah! Yağmurun çok yağmasından evler yıkılmaya, yollar bozulmaya ve mallar hayvanlar sel altında kalmaya başladı. Bize duâ buyur! dedi. Rasûlullah (s.a.) da tebessüm ederek ellerini kaldırdı ve: Allâh’ım, üzerimize değil, etrafımıza (dağ başlarına ve tepelere) yağmur yağdır! diye duâ etti. Bunun üzerine yağmur kesildi.²³

k) Peygamber (s.a.), umre yapmak için kendisinden izin isteyen Hz. Ömer’e: Bizi de duâdan unutmama kardeşim! demiştir.²⁴

l) Hz. Ömer, Rasûlullâh’ın (s.a.) şöyle buyurduğunu söylemektedir: “Size Yemenden Üveys”²⁵

22 Buhârî, Sahih, Büyü, 54.

23 Buhârî, Menâkıb, 25; Ebû Dâvud, İstiskâ, 2; İbn Huzeyme, Sahih, III, 145; Elbânî, Tevessül, s.41-44

24 Ebu Davud, Sünen, Vitir, 23; Timizî, Sünen, Deavât, 109; İbn Mâce, a.g.e., Menâsik, 5

25 Anadolu halk kültüründe Veysel Karanî diye anılan Uveys el-Karanî, Yemen’deki Murâd kabilesinin Karan aşiretine mensuptur. Muhadram tabiri, hadisçilerin istilâhına göre hem câhiliye zamanını, hem de Peygamberimizin peygamberlik zamanını idrâk edip de Efendimizi (a.s.) görme şerefine nail olmaksızın, Müslüman olanlara verilen isimdir. Uveys el-Karanî de bunlar arasında sayılmaktadır. Sahabe-i kiramdan birçok zatla görüşen Uveys, hem tâbiun’un büyüklerinden hem de Müs-lümanların hayırlılarından sayılmıştır. Uveys el-Karanî, Yemen’de deve çobanlığı yaparak, hurma çekirdekleri toplayıp satarak geçimini sağlayan bir kişiydi. Muhtemelen İslâm’ı anlatmak üzere Yemen’e giden Sahabeler vasıtasıyla İslâmiyet’i kabul etmiştir. Medine’ye gidip Hz. Peygamber’i ziyaret etme arzusuna rağmen yaşlı annesini bırakamamış, fakat daha sonra annesinden kısa süreliğine izin alıp Medine’ye gelmiş, ancak Resûl-i Ekrem’i o gün evde bulamadığından görüşememiş ve aynı gün Yemen’e dönmek zorunda kalmıştır. Hz. Peygamber vefatından kısa bir süre önce hırkasını çıkarıp Hz. Ömer’e ve Hz. Ali’ye vermiş, bunu Uveys el-Karanî’ye vermelerini söylemiş, onlar da Veysel’in Kûfe’ye yerleşmesinden sonra hırkayı ona götürmüştür. Kûfe’de münzevi bir hayat yaşayan Veysel’in 37 (657) yılında vuku bulan Sıffin Savaşı’na Hz. Ali’nin saflarında katıldığı ve bu savaşta şehid olduğu kabul edilir. Sıffin savaşının, Suriye’nin Rakka şehri yakınlarında vuku bulduğu dikkate alınırsa kabrinin bu şehirde olması ihtimali güç kazanır. Hz. Peygamber’in ona bıraktığı rivayet edilen hırkanın sonraki nesillere intikal ederek günümüze ulaştığı kabul edilir. Bu hırka, İstanbul’un

isminde bir adam gelecek. O, Yemende annesinden başka kimse bırakmayacak. Onda bir beyazlık vardı. Allâh’a duâ etti de onu kendisinden giderdi, yalnız dinar veya dirhem yeri kadar (ondan iz) kaldı. Artık sizden kim onunla karşılaşır-sa, sizin için o mağfîret talebinde bulunsun!”.²⁶

m) Mâlik ed-Dâr -ki o Hz. Ömerin haznedârı idi- anlatıyor: Hz. Ömer devrinde halk şiddetli bir kıtlığa maruz kalmıştı. Derken bir adam Peygamberin (s.a.) kabrine gelerek: Yâ Rasûlallâh! Ümmetin için yağmur yağmasını iste. Zira onlar helak oldular! dedi. Bunun üzerine rüyasında adama şöyle denildi: Ömere git, ona selam götür, halkın suya kavuşacağını haber ver ve ona şunu söyle: “Senin vazifin, iyi muamelede bulunmak, muvazeneli ve güzel hareket etmektir”. Adam derhal giderek durumu Ömer’e bildirdi. Bunun üzerine Ömer ağladı ve sonra da: Rab-bim! Üstesinden gelemediğim şeyler hariç, çaba sarf etmekten geri durmuyor ve elimden geleni yapıyorum! dedi.²⁷

n) Ebû Mansûr es-Sabbâğın da bulundu-ğu bir grup âlim, el-Utbîden şu meşhur kıssayı nakleder. el-Utbî anlatıyor: Peygamberin (s.a.) kabri yanında oturuyordum. Derken bir bedevi gelerek, selam sana ya Rasûlallah! dedi ve şöyle devam etti: Ben Allah Teâlâ’nın, “Eğer onlar, kendilerine zulmettikleri zaman sana gelip de Al-lahtan mağfîret dileseler ve Rasûl de onlar için mağfîret talebinde bulunsaydı, Allâh’ı çok affedi-ci ve esirgeyici bulurlardı” buyurduğunu işittim. İşte günahlarımdan tevbe edip mağfîret dileyerek ve benim için Rabbime şefâatte bulunmanı isteyerek sana geldim, dedi. Sonra bir şiir okudu ve oradan ayrıldı. O esnada bana bir uyku bastı. Rüyamda Peygamberi (s.a.) gördüm. Bana, “Ey Utbî, bedevîye yetiş ve Allâh’ın onu başışladığını kendisine müjdele!” buyurdu.²⁸

o) Ebul-Cevzâ Evs b. Abdillâh anlatıyor: Medine halkı şiddetli bir kıtlığa maruz kalmıştı. Onlar Hz. Âişe’ye gelerek durumdan yakındılar.

Fatih ilçesindeki Hırka-i Şerif Camii’nde ramazan aylarında ziyaret edilmektedir. Hayatı hakkında geniş bilgi için bak: Türkiye Diyanet İslam Ansiklopedisi, cilt: 43, sayfa: 74-75, İstanbul, 2013

26 Müslim, Sahih, Fedailü s-sahabe, 223, 225

27 İbn Ebî Şeybe, Musannef, VII, 482-483; İbn Abdilberr, İstîâb, II, 464; Halîfî, İrşâd, I, 313-314.

28 İbn Kesîr, Tefsîr, I, 532. Kıssa için ayrıca bkz. Sübkî, Şifâus-sekâm, s. 46; Zürkânî, Şerhul-Mevâhib, VIII, 306 (Kastallâniden, kendisinin şahit olduğu benzer bir hadise de nakledilir); Nebhânî, Şevâhid, s. 97; Mahmud Saîd Memduh, Raful-minâra, s. 68, 72.

Bunun üzerine Hz.Âişe: Peygamberin (s.a.) kabrine bakın, ondan semaya doğru bir delik açın. Onunla sema arasında da hiçbir tavan engel olmasın! dedi. Onlar da hemen dediğini yaptılar. Bunun üzerine bize öyle bol yağmur yağdı ki, otlar yeşerdi, develer yağdan çatlarcasına semizleşti. Bundan dolayı o yıla çatlama mânasına gelen âmul-fetk adı verildi.²⁹

ö) Muâviye b. Ebî Süfyan (r.a) zamanında şiddetli bir kuraklık olmuştu. Muâviye (r.a) Şamlılarla birlikte yağmur duası yapmak için minbere çıktı ve oturduğu zaman Yezîd b. el-Esved el-Cüreşî³⁰'nin nerede olduğunu sordu. Orada bulunanlar Yezîd b. el-Esved'i çağırdılar. Geldiğinde Muâviye (r.a) ona minbere çıkmasını söyledi. Yezîd b. el-Esved minbere çıktı ve Muâviye (r.a) ın ayaklarının yanına oturdu. Akabinde Muâviye (r.a) şöyle dua etti: "Allah'ım! Bugün en hayırlımı ve en efdalimiz olan kişiyi bizim için sana aracı yapıyoruz. Allah'ım! Yezîd b. el-Esved el-Cüreşî yi bizim için sana aracı yapıyoruz. Ey Yezîd, ellerini kaldır!" Bunun üzerine Yezîd b. el-Esved ellerini kaldırdı; orada bulunanlar da ellerini kaldırdılar. Hemen oracıkta batı tarafından bir bulut beliriverdi ve bir rüzgâr çıktı. Ardından da öyle bir yağmur yağdı ki, neredeyse insanlar evlerine ulaşamayacaktı.³¹

VESİLE VE TEVESSÜLE İLGİLİ ÂLİMLERİMİZİN GÖRÜŞLERİ

İslâm âlimleri tevessül ve vesile konusunda farklı görüşler taşımakla birlikte, şu üç çeşit vesîle anlayışını ittifakla kabul ederler. Zira bu tür vesilelerle ilgili olarak hem Kur'ân da hem de hadislerde örnekler ve tavsiyeler bulunmaktadır:

1) Allah'a Esmâül-Hüsnâsı (Güzel İsimleri) ve Yüce Sıfatları ile Tevessül: Allah'a güzel isimleri ve yüce sıfatlarıyla tevessül, mü'min kul için en yararlı, en büyük ve en hayırlı vesileler-

dendir. Zira mümin kul, duasında boş çıkmaz ve Rabbinin icabetinden mahrum kalmaz. Bu konudaki delillerden biri şu âyettir: "Güzel isimler Allah'ındır. Onlarla Allah'a dua edin ve Allah'ın isimlerinde ilhada sapanları bırakın. Onlar, yaptıklarının karşılığını göreceklerdir." (Araf, 180)

Sünnetteki delil ise Allah Resûlünün sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözüdür: "Tasası çoğalan desin ki: 'Allah'ım! Şüphesiz ben senin Kulunum. Kulunun oğluyum. Alnım (kaderim) elindedir. Hakkımda senin hükmün geçerlidir. Hakkımda kazâ buyurduğun adalettir. Nefsini isimlendirdiğin, bir yarattığına bildirdiğin kitabında indirdiğin veya katındaki gayb ilmine sakladığın tüm isimlerinle Senden, Kur'ânı kalbimin baharı, göğsümün nuru, hüznümün gidericisi, tasamın gidişi kılmanı isterim' desin. Allah, bu kimsenin hüznünü ve tasasını giderir ve yerine sevinç verir."³²

2) Salih Amelle Tevessül: Bir Müslüman'ın "Allah'ım! Sana olan imanım, Rasûlüne duyduğum sevgi ve inançla beni rahata erdirmeni senden dilerim" demesi bu türdendir. Kulun; namaz, oruç, cihad, Kur'an tilaveti, zikir, istiğfar, hayır işleyip haramdan sakınmak gibi sâlih amellerle Allaha yakınlık aramasıdır. Buna delil olarak: "Derler ki Rabbimiz! İman ettik. Günahlarımızı bağışla ve bizi cehennem azabından koru..." (Âli-İmrân, 16) ayetini verebiliriz. Sünnetten getirilecek delil ise yukarıda zikrettiğimiz mağara ashabının kıssasıdır.

3) Salih Kimselerin Dualarıyla Tevessül: Kul dara düştüğünde kendini Allaha karşı günahkâr hissederek sâlih bir kimsenin duasını talep edebilir. Ancak bu kimse itikadı düzgün, ilim ve takva sahibi bir kimse olmalıdır. Bu tevessül türüne delil olarak: "Rabbimiz! Bizi ve imanda bizi geçmiş olan kardeşlerimizi bağışla!" (Haşr, 10) ayeti verilebilir. Ayrıca Allah Rasulu sallallahu aleyhi ve sellem'in: "Mü'minin, Müslüman bir kimsenin gıyabında kardeşi için yapmış olduğu dua kabul edilir"³³ hadisi de bu tevessül türüne delildir.

Bu üç çeşit meşru vesîle (tevessül) dışında ki hususlarda (Peygamberler ve sâlihlerin Allah nezdindeki mertebesi ile tevessül, Peygamberler ve sâlihlerin Allah nezdindeki hakkı ile tevessül ve vefatından sonra Peygamberler ve sâlihlerle tevessül vb.) farklı yorumlar yapılmış; İbn Teymiyye ve onun açtığı çığırı devam ettiren âlimler,

29 Dârimi, Sünen, I, 43

30 Fakih, kıraat âlimi ve muhaddis tâbiî. Yemen asıllı Nehâ kabilesine mensup olduğundan Nehâî, Kûfe'ye yerleştiği için de Kûfî nisbeleriyle anılır. Künyesi Ebû Amr olarak da geçmektedir. Hz. Peygamber zamanında yaşadığı halde onu görmediği için muhadramûndan sayılır. Kûfe'de Abdullah b. Mes'ûd'dan fıkıh, tefsir, hadis ve diğer İslâmî ilimleri tahsil etti ve dönemin önde gelen âlimleri arasında yer aldı. Kur'ân-ı Kerim'i en iyi bilenlerden biri olduğu rivayet edilir. Esved b. Yezîd ömrü boyunca zühd ve takvadan ayrılmamış, ibadetleriyle darbimesel haline gelmiş ve tabîiler arasında zühdüyle en yüksek seviyeye ulaşan sekiz kişiden biri kabul edilmiştir. Kûfe'de 75 (694) yılında vefat etmiştir. Hayatı hakkında geniş bilgi için bak: Türkiye Diyanet İslam Ansiklopedisi, cilt: 11, sayfa: 441-442, İstanbul, 1995

31 İbn Sa'd, et-Tabakâtü l-Kübrâ, VII, 210; ez-Zehebî, Siyeru Alâmi n-Nübelâ, IV, 127.

32 Ahmed, Müsned. Sahih. Silsiletü Ehadîsis-Sahihâ (199.)

33 Müslim

söz konusu tevessül çeşitlerini kabul etmeyip -en azından- bidat olduğunu ifade ederlerken; Takıyyüddîn es-Sübkî ve onun çizgisini takip eden âlimler de söz konusu tevessül çeşitlerini kabul, hatta tavsiye etmişlerdir.

Zât ile tevessül konusunda taraflar arasında-ki anlaşmazlığın temel sebeplerinden birisi, tevessül telakkisi yani, bir kavram olarak tevessülün yüklendiği mâna ve onun ifade ettiği espridir. Zât ile tevessül konusunda her iki tarafında sahih olduğunda ittifak ettikleri meşhur hadisi burada tekrar zikrederim: **“Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: Halk kıtlığa maruz kaldığında Ömer b. el-Hattâb (r.a.), Abbas b. Abdilmuttalib ile istiskâda bulunarak: Allâh'ım! Peygamberimiz ile sana tevessül ederdik de bize yağmur verirdin. (Şimdi ise) Peygamberimizin amcası ile sana tevessül ediyoruz, bize yağmur ver! derdi. Bunun üzerine yağmur yağar ve halk suya kavuşmuş olurdu .”**

Vefatından sonra zât ile şahısla tevessülü kabul etmeyenler hadisi teville tâbi tutmuşlar, hadis metninde geçen “Peygamberimiz ile ...” (bi nebiyyinâ) ve “Peygamberimizin amcası ile ...” (bi ammi nebiyyinâ) terkiplerinde duâ ve şefâat kelimelerini takdir ederek bunun, “Peygamberimizin amcasının duâsıyla ...” (bi duâi ammi nebiyyinâ) mânasına geldiğini, bu yüzden de Hz. Ömer'in Peygamber ile tevessülü bırakarak amcası Abbas ile tevessülde bulunduğunu ve bunun zât ile değil, duâ nitelikli bir tevessül çeşidi olduğunu ifade etmişlerdir. Onlara göre, evlâ konumda olan Hz. Peygamber yerine Abbas ile tevessül edilmesi, sağlığında iken Hz. Peygamber ile yapılan tevessülün artık vefatıyla imkânsız hâle geldiğini de göstermektedir.³⁴

Zât ile tevessülü kabul edenler ise, Hz. Ömer'in sözünü tevil etmeksizin metnin açık ifadesini dikkate almışlardır. Nitekim onları temsil eden âlimlerden Kevserî, konu hakkında özetle şu bilgiyi vermektedir: “Bu rivâyet, sahâbenin sahâbe (Abbâs'ın şahsı) ile tevessülünü gösteren açık bir delildir. Hz. Ömer'in, “Biz Peygamberimiz ile sana tevessül ederdik” ifadesi sahâbenin, hem hayatta iken hem de vefatından sonra (Hz. Ömer devrinde vuku bulan) kuraklık ve kıtlık yılına (âmur-ramâde) kadar Peygamber ile tevessülde bulunduklarını ortaya koymaktadır. Peygamber ile tevessülü vefat öncesine tahsis etmek, hevâdan kaynaklanan bir eksikliklerdir. Ay-

rica bu, hadisin metnini tahrif etmek ve mesnedi olmayan bir tevil demektir. İstiskâ esnasında Hz. Ömer'in Abbâs'a yönelmesinden hareketle, vefatından sonra Peygamber ile tevessülü inkâra yeltenen kimse, muhal ve beyhude bir işe girişmiş ve kalbinden geçmemiş olan bir şeyi Hz. Ömer'e nisbet etmiş olur.”³⁵

Müfessir Âlûsî der ki: “Hayatta olan birisinden dua etmesini istemek caizdir. Fakat ölü birisinden dua, yardım vs. istemek veya bu durumdaki birisini duada aracı olarak zikretmek caiz değildir. Bunu daha önce seleften hiçbir kimse yapmamıştır. Kabir ziyaretinin meşru dairede yapılmasında bir sakınca yoktur. Fakat kabirde yatan her kim olursa olsun, ondan medet ummak kesinlikle İslam'a zıttır. Yalnız burada Rasulullah'ı diğer insanlardan ayırmak gerekir. Onun ölü veya sağ olması durumunda onunla tevessül olabilir. Fakat bu tevessül, onun şefaatini ve duasını istemek şeklinde olmalıdır. İkinci bir şart da, yine bu tevessülün Rasulullah'ın kabrinin başında yapılmamasıdır. Ama duaların en güzeli, Rasulullah da olsa hiçbir kimseyi arada zikretmeden direkt Allah'a yapılmasıdır.”³⁶

Netice olarak başta **Ahmed b. Hanbel olmak üzere Ehl-i Sünnet âlimlerinin çoğuna göre göre (İmam Nevevi, Bedreddin Aynî, İbn Hacer, İmam Subki, Şevkânî, Âlûsî, Gumârî, Kevserî ve Saîd Havvâ gibi) Hz. Peygamberin sağlığında ve vefatından sonra onu vesîle edinmek caizdir, Hz. Peygamber ile tevessül edildiği gibi, diğer peygamberlerle de tevessül edilebilir.**³⁷

Ahirete irtihâl etmiş evliyâullah diye addedilen zâtlarla tevessül ve âlimlerce tevessül'ün bir bölümü sayılan Teberruk konularını -inşallâh- önümüzdeki sayıda ele alacağız. Selam ve dua ile...

(Devam Edecek)

35 Kevserî, Makâlât, age., s. 459-460. Ayrıca bkz. İzzet Ali Atıyye, Bida, s. 386-387.

36 Âlûsî, Rûhu'l-Me'ânî, c.41,s.124-28, Daru İhyai't-Turasi'l-Arabî, Beyrut 1985.

37 Şevkânî, ed-Dürrün-nadîd, s. 4-5, 8, 20, 28, 45; Gumârî, el-Hâvî, s. 14, 54; Saîd Havvâ, Terbiyetünâ er-rûhiyye, s. 309; Saîd Ramazan El-Butî, Fıkhussiyre, s.196-198, Gonca Yayınevi

34 İbn Teymiyye, Kâide, s. 49, 64; Elbânî, Tevessül, s. 56-57

Cennetin Kapıları

Ahmed Muhammed MÜNİR

Dünyaya gelmemize vesile olan, Yüce Allah'ın insanları yaratırken-Sünnetullah gereği- onları sebep kıldığı anne ve babalarımız bizim Cennet kapımız ya da Allah muhafaza etsin Cehennem kapısıdır.

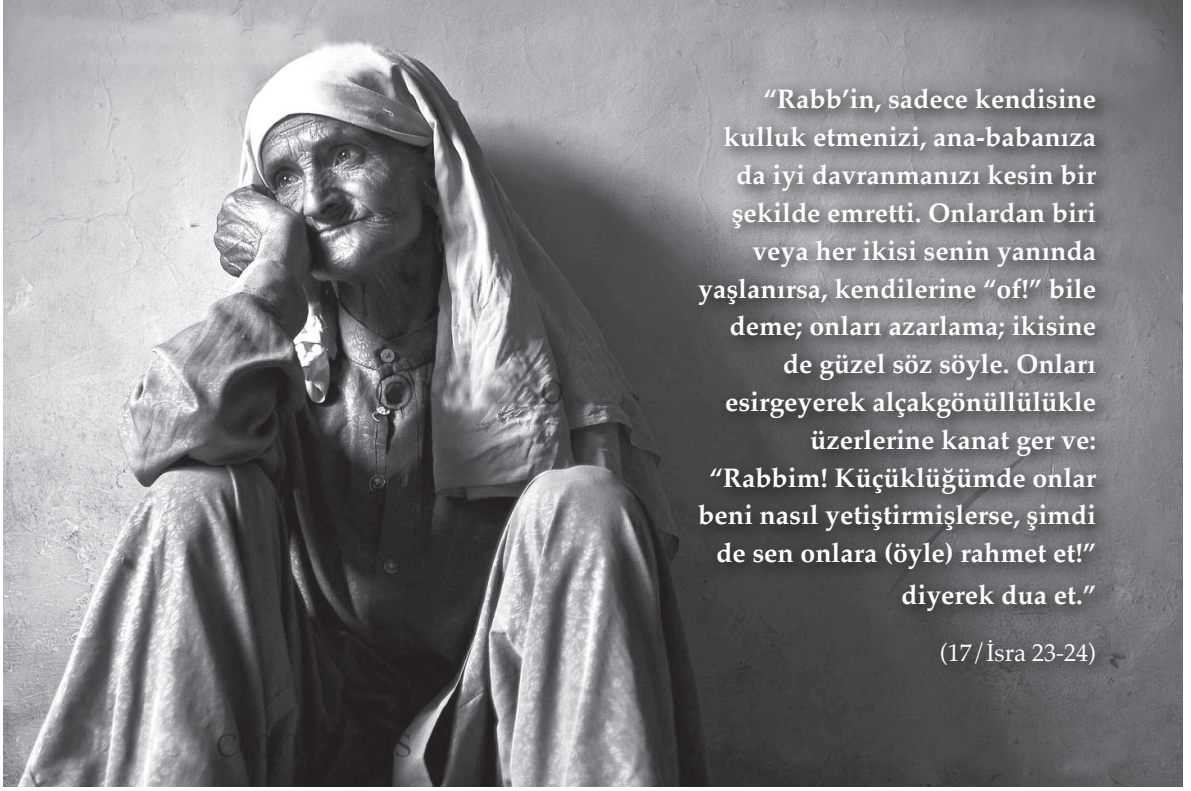
Modern zamanların belki de kıymeti en az bilinen, değerleri öldükten sonra anlaşılan -belki o zaman bile yeteri kadar anlaşıl/a/mayan-kendilerine hürmette kusur edilmemesi gereken baş tacı varlıklardır anne babalarımız. Bu yüzden olsa gerektir ki Alemlerin Rabbi Allah Teala, bir çok ayette ebeveyn/anne-baba hakkını ve onlara nasıl davranılması gerektiğini belirtmiştir.

"Rabb'in, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine "of!" bile deme; onları azarlamay; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: "Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!" diyerek dua et." (17/İsra 23-24)

Bu ayet-i kerimede, Yüce Allah'a ibadetin emredilmesinden hemen sonra, anne baba ya ihsanın emredilmesi çok manidardır. Üstad Mevdudi (rahimehullah) ayetin tefsirinde şöyle demektedir: "Bu ayet, insan üzerinde Allah'tan sonra en büyük hak sahibi olan kimselerin anne-baba olduğunu bildirmektedir. O halde çocuklar anne ve babalarına itaat etmeli, saygı

göstermeli ve hizmet etmelidirler. Toplumdaki kolektif ahlâk, çocukların anne-babalarına müteşekkik ve saygılı olmalarını zorunlu kılmalıdır. Anne-baba nasıl çocukluklarında onları besleyip büyüttülerse, çocuklar da onlara aynı şekilde hizmet etmelidirler.... Bundan başka anne-babanın haklarını gözetme, onlara itaat ve saygılı davranış, İslâm toplum ve medeniyetinde maddi öğretimin ve ahlâkî eğitimin en önemli öğesini oluşturmaktadır. Tüm bunlar, İslâm devletinin aile hayatını kanunlar, hukukî düzenlemeler ve eğitim politikaları ile dengeli ve sağlıklı bir biçimde devam ettirmesi ve ailenin parçalanmasını engellemesi ilkesinin oluşmasını sağlayan emirlerdir." (Tefhimu'l Kur'an)

Ali Küçük Hoca ise 17/24. ayetle ilgili olarak şu hususları dile getirmektedir: "Sebebi vücudun, sebebi varlığın olan ve her türlü izzet-ü ikrama lââyık olan ana babana acıyarak, merhamet ederek alçak gönüllülük kanatlarını, şefkat ve merhamet kanatlarını onların üzerine ger. Onlar için çok çok mütevazı ol. Onlara rahmetin, şefkatin bol olsun. Ve onlar için de ki: "Rabbim, ben küçükken, ben yardım ve merhamete muhtaçken onlar nasıl beni yetiştirmişler, beni nasıl eğitip büyütmüşlerse, bana nasıl merhamet etmişlerse, şimdi şefkat ve merhamete muhtaç oldukları demlerinde Sen de onlara karşı merhametli ol. Sen onları bağışlayiver ya Rabbi. Sen onların kusurlarını görmeyiver, hatalarını, eksiklerini kaale almayiver. Yaptıklarını tam ve eksiksiz kabul ediver ya Rabbi. Şimdi sen de onlara karşı merhametli oluver ya Rabbi" de.

“Rabb’in, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine “of!” bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: “Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!” diyerek dua et.”

(17/İsra 23-24)

Rabbimiz önce kendisine kulluk istedi. Hayatımızın tümünde sadece kendisini dinlememizi, sadece kendisi için bir hayat yaşamamızı istedi. Sonra da kendisine kulluğun hemen yanında ebeveynlerimize ihsanı gündeme getirdi. Sadece Bana kulluk edin buyurduktan sonra Rabbimiz bu kulluğun ayrıntısını ortaya koyuverdi.

Evet demek ki biz tüm hayatımızı kuşatan bir kulluk şuuru içinde olacağız. Hayatın sadece belli bölümlerinde, belli birimlerinde değil tümünde Onun kulu olduğumuzu unutmayacağız. Çünkü Rabbimiz hayatta boşluk bırakmaz.

Bunun becerdikten sonra da hemen karşımıza ana babalarımız çıkıyor. Allah’ın bir emri, bir hükmü, bir yasası olarak da sürekli ana baba karşısında Allah huzurunda olduğumuzun bilincinde olacağız. İşte bu da Rabbimizin bizden istediği bir kulluktur. Hele hele ana babalarımız ihtiyarlık dönemlerine ulaştıkları zaman onlara karşı çok iyi davranmaya gayret edeceğiz. Çünkü o dönemde onlar çocukluk ve âcizlik dönemlerini yaşamaktadırlar. Bir evlât olarak bunu anlamak problemin çözümü konusunda ilk adımı atmak demektir.

Yâni karşımızda bir çocuk var diyeceğiz ve onları hoş görmeyi, onlara karşı Rabbimizin istediği gibi davranmayı becerebileceğiz de-

mektir. Kendi çocukluğumuzu, âciz günlerimizi düşüneceğiz. O günlerimizde onların üzerimize nasıl titrediklerini gözümüzün önüne getireceğiz. Sonra yine küçük çocuklarımıza karşı bizim davranışlarımıza bakarak onların bizi büyütebilmek, eğitebilmek için ne zahmetlere katlandıklarını anlamaya çalışacağız.

Önce bizim kendilerine, sonra da kendilerinin bize emânet oluşlarını, Allah’ın emâneti olduklarını unutmayacağız. Hanımlarımız, çocuklarımız, evimiz, işimiz, aşımız, derdimiz, sıkıntılarımız bizi onlara muhsin davranmaktan alıkoymayacak. Eşimizle, çocuklarımızla onların rızasını alarak cennet kazanma kavgası içine gireceğiz. Onlarla Allah rızasını kazanmanın hesabını güzel yapacağız. Onları bir kenara atıp; karımız ve çocuklarımızla bir dünya hayatı yaşamaya kalkışmayacağız. Ve şunu da hiçbir zaman unutmayacağız ki Allah içimizde olanı en iyi bilir. İyi kimselerseniz bilin ki O şüphesiz, Kendine başvuranları bağışlar.” (Besairu’l Kur’an)

Yine Kerim Kitabımız’da, şöyle buyrulmuştur:

“Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte

bunun için) önce bana, sonra da ana-baba şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır."

"Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz ancak banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber veririm." (31/Lokman /14-15)

Ahkâm Tefsiri'nde, 'Âyetlerin Tefsirindeki İncelikler' başlığı altında şu kıymetli bilgiler verilmiştir:

Birinci İncelik: Allah'û Teâla anne ve babaya karşı itaati emir mahiyetinde tavsiye ettikten sonra anneye yapılacak saygıyı da bilhassa beyan etmiştir. Çünkü annenin hakkı, babanın hakkından daha büyüktür. Bundan dolayı da Allah'û Teala, müstakilen anne hakkını beyan etmiştir. Bu sebeple Rasulullah (sav)'a, "Kime hayırlı olalım/iyilik yapalım/ihsan edelim?" diye sorulduğunda, "Annene, annene, annene" diye üç kere tekrar ettikten sonra, "Sonra da babana" buyurmuştur. Bu sebeple bazı Müslümanların hakkını ödemek için, annelerini sırtlarıyla hacca götürdükleri rivayet edilmiştir.

İkinci İncelik: Allah'û Teâla anne ve babaya şükredilmesini bildirirken önce kendisine şükredilmesini emretmiştir. İşte bu takdim, Allah (cc)'ın hakkının anne-baba hakkından büyük olduğuna işaret etmektedir. Şu halde evvela Allah (cc)'a şükretmemiz farzdır. Çünkü bütün nimetleri veren O'dur. Anne ve babaya şükretmek ise, Allah (cc)'a şükretmenin bir parçası-

dır. İnsan yaratılışındaki gerçek sebep Allah (cc)'tır. Anne ve baba ise zahirî sebeptir. Uygun olan önce hakiki sebebe, sonra da zahirî sebebe şükretmektir.

Üçüncü İncelik: Âyetteki "dünya" kelimesi, anne ve baba ile iyi geçinmenin kolaylığına ve geçinme süresinin kısalığına işarettir. Çünkü dünya günleri sayılı ve çok sınırlıdır, öyleyse bu az bir zamana tahammül etmek zor olmamalıdır. Bir şair bu hususu çok güzel ifade etmiştir: "İnsanın kalp atışları, ona hal dili ile hayatın saniye ve dakikalardan ibaret olduğunu söylemektedir."

Dördüncü incelik: "Bana dönenlerin yoluna uy" Ayeti, selevin ve salihlerin yollarına uyulmasına işaret etmektedir.

Bazı müfessirlere göre âyetteki bana dönenlerden maksat Hz. Ebubekir'dir. Yani Hz. Ebubekir'in yoluna uyulması emredilmektedir. Çünkü âyetin nüzul sebebi olan Saad bin Ebi Vakkas (ra)'ın Müslümanlığına Hz. Ebubekir sebep olmuştur.

Sahih olan görüş, Alusi'nin de dediği gibi, "bana dönenler" tabiri hususilik değil, umumilik ifade eder. Buna göre kim gerçekten Allah (cc)'a dönmüşse ona uyulması emredilmektedir.

Ayetin nüzul sebebi olarak şöyle bir rivayet vardır. İbni Kesir, Saad bin Ebi Vakkas (ra)'tan şöyle rivayet eder: "Anneme karşı çok saygılı ve hayırlı idim. Ben Müslüman olunca annem, "Oğlum senin icat ettiğin din nedir? And olsun ki sen bu dini terkedene kadar hiçbir şey yiyip içmeyeceğim." diye yemin etti. Ona, "Anne, böyle yapma. Muhakkak ben hiçbir şey için dinimi terketmem" dedim. Annem bir gün bir gece hiçbir şey yemedi. Bitkin bir hale geldi. Yine de ikinci gün bir şey yemedi. Gittikçe meşakkatı arttı. Bu halini görünce yanına giderek, "Anne, sen bilirsin. Allah (cc)'a yemin ederim ki senin yüz ruhun olsa ve teker teker senden çıkmış olsalar ben yine de dinimi terk etmem. Dilersen ye, dilersen yeme" dedim" Annesi Saad (ra)'ın bu salabetini görünce yemek yemeye başladı. Bu hadise üzerine, "Eğer onlar sence İlimde (yeri) olmadık herhangi bir şeyi bana eş tutman üzerinde seni zorlarsa kendilerine İtaat etme..." âyeti nazil oldu. (İbn Kesir Tefsiri)

Âlimlerimiz bu ve diğer ayeti kerimelerden anne babaya ilgili şu hükümleri çıkarmışlardır:

Anne Babaya İyi Davranmalıyız

Şanı yüce Allah kullarına, kendisine ibadet edip kendisini tevhid etmelerini emretmiş, anne ve babaya iyilikte bulunmayı da bununla birlikte zikretmiştir. Sahih-i Buhârî’de, Abdullah b. Mes’ud’dan şöyle dediği nakledilmektedir Peygamber efendimiz (sav)’e: Aziz ve celil olan Allah’ın en sevdiği amel hangisidir? diye sordum, O: **“Vaktinde kılınan namazdır”** diye buyurdu. Sonra hangisidir? diye sordum, **“Anne-babaya iyilik yapmaktır”** diye buyurdu. Ben: Sonra hangisidir diye sordum, O da: **“Allah yolunda cihaddır”** dedi.

Böylelikle Peygamber (sav), anne-babaya iyilik yapmanın, İslâm’ın en büyük direklerinden birisi olan namazdan sonra amellerin en faziletli olduğunu haber vermekte ve bunu ter-tip ve mühlet anlamını veren “sümme; sonra” ile sıralamış bulunmaktadır.

Anne-Baba’ya Sövülmesine Sebep Teşkil Etmemeli ve Onlara Kötü Davranmamalıyız

Anne-babanın sövülmesine sebep olmamak, onlara kötü davranmamak anne-babaya iyilik yapmak ve iyi davranmak çerçevesi içerisin-

dedir. Çünkü bunların aksini yapmanın büyük günahlardan olduğunda görüş ayrılığı yoktur. Bu husustaki sabit sünnet de böylece varid olmuştur. Nitekim Müslim’in Sahih’inde Abdullah b. Amr’dan rivayete göre Rasûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: **“Kişinin anne babasına sövmesi büyük günahlardandır.”** Ey Allah’ın Rasûlü, hiç bir kimse anne babasına söver mi? diye sormaları üzerine o şöyle buyurdu: **“Evet, bir başkasının babasına söver, o da onun babasına söver. Başkasının annesine söver, o da onun annesine söver.”**

Anne-Baba’nın Caiz olan Taleplerine Muhalefet Etmemeliyiz:

Anne-babanın, caiz olan istek ve maksatlarında muhalefet etmek anne babaya kötü davranma çerçevesindedir. Nitekim onların maksatlarına uygun hareket etmek de onlara iyilikte bulunmaktır. Buna göre anne-baba yahut onlardan herhangi birisi çocuklarına, kendilerine itaat edilmesi vacip olan bir işi emredecek olursa ve eğer bu emir masiyeti gerektirmiyor ise, o emir olunan husus aslı itibariyle mubah kabilinden olsa bile, onlara itaat etmek vacip olur. Anne ve babanın emirlerine itaatsizlik, Rasûlullah (SAV) Efendimiz tarafından **“şirkten sonra, büyük günahların en büyüğü”** olarak nitelendirilmiştir. (Buhari, İstizân,35)

Anne ve Baba Kâfir İseler:

Anne babaya iyi davranmak Müslüman olmaları haline mahsus değildir. Aksine, anne-baba kâfir iseler dahi evlatları onlara iyi davranır ve eğer onların zimmet ve benzeri ahidleri var ise, iyi muamelede bulunur. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Sizinle din hususunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmanızı... Allah size yasaklamaz." (Mümtehhine, 60/8) Buhârî'nin Sahihî'inde de Esmâ (r.anha)'dan şöyle dediği nakledilmektedir: Kureyşliler, Peygamber (sav) ile antlaşma yaptıkları sırada barış süresi içerisinde annem, babası ile birlikte müşrik olduğu halde yanıma geldi. Ben, Peygamber (sav)'a durumu sorup şöyle dedim: Annem benim ona iyilikte bulunmam ümidi ile yanıma geldi. Ona iyilikte bulunayım mı, onu gözeteyim mi? O: **"Evet, ona iyilikte bulun, onu gözet"** diye buyurdu.

Yine Hz. Esmâ'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: Peygamber (sav) döneminde annem, benim kendisine iyilik yapmam ümidiyle yanıma geldi. Ben, Peygamber (sav)'a; Ona iyilikte bulunayım mı, akrabalık bağına gözeteyim mi? diye sordum. O: **"Evet"** diye buyurdu.

İbn Uyeyne dedi ki: Aziz ve celil olan Allah da onun hakkında: **"Sizinle din hususunda savaşmamış... olanlara adaletli davranmanıza Allah size yasaklamaz"** (Mümtehhine, 60/8) buyruğunu indirdi.

Cihad İçin Anne-Babanın İzni:

Anne babaya iyilikte bulunmak, onlara karşı iyi davranmanın kapsamına -eğer cihad farz-ı ayn değilse- onların iznini almadan cihad etmemek de vardır. Sahih'te, Abdullah b. Amr'ın şöyle dediği rivayet edilmektedir: Bir adam,

Peygamber (sav)'ın yanına gelerek, cihad etmek için ondan izin istedi. Hz. Peygamber: **"Annen baban hayatta mıdır?"** diye sordu. O, evet deyince Hz. Peygamber: **"Sen onlar hakkında (onlara iyilik yapmak suretiyle) cihad et."** diye buyurdu. Bu, Müslim'in lafzıdır.

Sahih'in dışındaki hadis kitaplarında da şöyle demektedir: Evet, ve onları ben ağılıyor bırakıp geldim. Hz. Peygamber şöyle buyurdu: **"Git, onları ağlattığın gibi güldür."** Bir başka rivayette de şöyle denilmektedir: **"Senin, annen baban ile birlikte onların (yanlarındaki) yatakta uyuman, onların seninle gülüşüp seninle oynaşmaları, senin için benimle cihad etmenden daha faziletlidir."** Bunu da İbn Huveymizimendad nakletmektedir.

Buhârî bu hadisi "Birrü'l-Valideyn" (Anne-Babaya İyi Davranmak) bölümünde şu lafızlarla zikretmektedir: Bize Ebu Nuaym haber verdi. Bize Süfyan, Ata b. es-Saib'den haber verdi. O, babasından, o, Abdullah b. Amr'dan dedi ki: Bir adam, Peygamber (sav.)'a, hicret etmek üzere bey'at etmeye geldi. Ancak bu sırada anne-babasını ağlar bırakıp gelmişti. Hz. Peygamber şöyle buyurdu: **"Onların yanlarına dön ve onları ağlattığın gibi güldür."**

İbnü'l-Münzir dedi ki: Bu hadis-i şerif nefir (farz-ı ayın olan seferberlik çağrısı) vuku bulmadığı sürece anne babanın izni olmaksızın cihada çıkmanın yasaklığını ihtiva etmektedir. Eğer nefir söz konusu olursa, o takdirde zaten herkesin cihada çıkması vacip olur. Bu husus Ebu Katade yoluyla gelen hadiste gayet açıktır. Rasûlullah (sav), kumandanlar ordusunu (Mute ordusunu) gönderdi... Bu arada Zeyd b. Harise, Cafer b. Ebi Talib ve ibn Revâha'nın başından geçenleri de söz konusu etmekle birlikte, Rasûlullah (sav)'ın münadisinin bundan sonra: Topluca namaza! diye nida etmesi üzerine herkesin toplandığını da söz konusu etti. Bunun üzerine (Hz. Peygamber) Allah'a hamd-ü senada bulunduktan sonra şöyle buyurdu: **"Ey insanlar! Haydi, çıkınız, kardeşlerinizin yardımına koşunuz. Hiç kimse de geri kalmasın."** Bunun üzerine, oldukça sıcak bir günde insanlar piyade olarak ve binekli olarak savaşa katılmak üzere yola çıktılar.

İşte Hz. Peygamber'in: **"Kardeşlerinize yardımcı olmak üzere çıkınız"** diye buyurması, cihaddan geri kalmak hususunda mazur görülebilen nefir (umumi seferberlik) çağrısı söz konusu olmadığı hallerde olacağına

delildir. Diğer taraftan Hz. Peygamber'in: **"Ama hep birlikte savaşa çıkmanız istenirse, hep birlikte savaşa çıkınız"** hadisi de bununla birlikte aynı gerçeği dile getirmektedir.

Ebû Hüreyre'den, o da Peygamber (sav)'den naklen rivayet etti: "Burnu yere sürünsün! Sonra burnu yere sürünsün! Sonra burnu yere sürünsün!" buyurmuşlar. "Kimin yâ Rasûlullah?" diye sorulmuş.

"İhtiyarlığı anında annesi ile babasından birine yahut her ikisine yetişip de, onlar sebebiyle cennete giremeyen" buyurmuşlar. (Müslim, 2551)

Başka bir rivayette de şöyle geçmektedir. Bir adam: Yâ Rasûlullah! Benim güzel sohbet etmeme en lâıyk kimdir? diye sordu, **"Annen, sonra annen, sonra annen, sonra babandır. Sonra sana en yakın, en yakın olanlardır!"** buyurdular. (Müslim, 2548)

Rasûlullah (sav), çocukların ebeveynlerine karşı sorumluluklarının ne kadar büyük olduğunu şöyle dile getirmektedir: **"Çocuk, hiç bir iyilikle babanın hakkını ödeyemez. Ancak onu köle olmuş bir vaziyette bulur da satın alarak hürriyetine kavuşturursa hakkını öder."** (Buhârî, el-Edebü'l-Müfred, 6)

Bir Sahabî; "Ölümlerinden sonra da ebeveynim için yapmam gereken bir iyilik var mı?" diye sorunca Peygamberimiz (SAV) şöyle buyurdu:

"Evet, onlara dua etmen ve Allah'tan mağfiret dilemen, varsa anlaşmalarını yerine getirip, onların sıra ettiği kimseleri ziyaret edip dostlarına ikramda bulunmandır." (Ebu Davud, es-Sünen, K. Edep, 129)

Ölümlerinden sonra yapılacak duanın ebeveyne faydasını Peygamberimiz (SAV) şöyle

Anneye ve babaya her türlü ikram ve ihsanda bulunmak, onların ihtiyacı olduğu takdirde bütün maddî ihtiyaçlarını gidermek, onlara "öf" bile dememek, onlara karşı daima tatlı dilli olmak, en güzel tavır ve davranışlarla karşılık verip en ufak bir şekilde onları üzmemek bıkınlığı ifade edebilecek bir tavır takınmamak gerekir. Gönüllerini kırarak en küçük bir sözden bile kaçınmak, her hususta rızalarını kazanmağa çalışmak, onları kendisinden memnun etmek, yaşlandıklarında onların her türlü hizmetine koşmak, hastalık anlarında tedavî ve bakımlarını yaptırmak çocukların görevidir. Hasta veya yatalak hâllerinde onların hizmetlerinde bulunmak **CENNET'İN KAPILARINI** aralayan bir davranıştır.

dile getirir: **"İnsan ölünce amel defteri kaplanır. Ancak şu üç şeyle sevabı devam eder: Sadaka-ı câriye, insanların faydalanacağı bir ilim ve arkasından hayır dua eden bir evlât"** (Buhârî, el-Edebü'l-Müfred, 19).

Tüylerimizi diken diken etmesi gereken bir rivayet daha aktarmak istiyorum:

"Bir adam Hac'da annesini sırtına almış Kâbe'yi tavaf ettiriyordu. Bu arada Peygamberimiz -salât ve selâm üzerine olsun- "Onun hakkını ödeyebildin mi?" diye sordu. Peygamberimiz (SAV) **"Hayır seni karnında taşıırken, aldığı bir nefesin hakkını dahi ödeyemedin"** buyurdu. Hafız Ebu Bekir Bezzar kendi -rivayet zinciri ile- Bureyde'den o da babasından rivayet etmiştir. (Buhârî, el-Edebu'l-Müfred)

Hülasa, anneye ve babaya her türlü ikram ve ihsanda bulunmak, onların ihtiyacı olduğu takdirde bütün maddî ihtiyaçla-

rını gidermek, onlara "öf" bile dememek, onlara karşı daima tatlı dilli olmak, en güzel tavır ve davranışlarla karşılık verip en ufak bir şekilde onları üzmemek bıkınlığı ifade edebilecek bir tavır takınmamak gerekir.

Gönüllerini kırarak en küçük bir sözden bile kaçınmak, her hususta rızalarını kazanmağa çalışmak, onları kendisinden memnun etmek, yaşlandıklarında onların her türlü hizmetine koşmak, hastalık anlarında tedavî ve bakımlarını yaptırmak çocukların görevidir. Hasta veya yatalak hâllerinde onların hizmetlerinde bulunmak **CENNET'İN KAPILARINI** aralayan bir davranıştır.

"Ey Rabbimiz! (Amellerin) hesap olunacağı gün beni, ana-babamı ve müminleri başışla!" (14/İbrahim, 41)

Gençlik Üzerine Mülâhazalar

İdris KERİMOĞLU

"Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik... 'Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!' şuurun-da bir gençlik..." diye gençliğe seslenen Necip Fazıl, *"Dininin, dilinin beyninin, ilminin, ırzının, evinin, kininin, kalbinin dâvacısı bir gençlik... Halka değil, Hakka inanan, meclisinin duvarında "Hâkimiyet Hakkındır" düsturuna hasret çeken, gerçek adâleti bu inanişta bulan ve hâlis hürriyeti Hakka kölelikte bilen bir gençlik..."* diye devam ederek özlemini duyduğu gençliğe seslenir hitabesinde.

Özlemini duyduğumuz gençlik Rahmet Elçisi'nin yolunu yolu bilecek, başka bütün yolları elinin tersiyle iterek hakikatin izini sürecek bir gençliktir. İnsanlığın sorunlarıyla hemderd olan, Müslümanların sorunlarıyla hemdest olan, ülkesinin sorunlarıyla hemhâl olan bir gençlik! Bir eline güneşi, bir eline dünyayı verseler, davasından, iddiasından ve hakikatten aslâ vazgeçmeyecek şuurda bir gençlik! İşte bu gençliktir geleceğe umutla bakmamıza vesile olan.

Her ne kadar gençlik biyolojik bir zaman dilimini ifade etse de bir ruh hali olarak kabul edilebilir. Öyle ki nice umut ve iddiasını kaybetmiş gençler görülebildiği gibi ileri yaşına rağmen gençlere taş çıkartan yaşlılarda görülebilmesi bunun kanıtıdır.

İslam dini gençliğe ve gençlerin yetişmesi-ne çok büyük önem vermiştir. Çünkü gençler, bir milletin geleceğinin teminatıdır. Bugünün gençleri yarının büyükleri demektir. Gençlerini iyi yetiştiren milletlerin geleceği daima aydınlık olmuştur.

Gençlik dönemi, insanın kanının kaynadığı hareketli bir dönemdir. Bu dönemde kişiye, hisleri/duyguları hâkim olduğu için pekiyi düşünmeden çabucak karar verir. Bu nedenle gençlerin kolaylıkla yanlış yapma ve hataya düşme ihtimali vardır. Gençler, yaş çubuk gibidirler, telkinlere açıktırlar. Bu dönemde onlara istenilen şekil verilebilir. Gençlerin ihmal edilmesi, telafisi zor yaralar açar. O halde gençlerimizi iman ve ibadet neşvesiyle yetiştirmeliyiz. Çünkü iman ve ibadet neşvesiyle yetişen gençler, gençlik dönemlerini sıkıntısız ve problemsiz geçirirler.

Gençlik idealizm ve dinamizmiyle toplumsal değişimin motor gücüdür. Bu sebepten her dava gençlik üzerinden yol almaya çalışır. Çünkü en yalın haliyle gençlik gelecektir.

Müslüman gencin bir sosyal çevre-cemaat ile hareket etmesi, takvayı esas alması, kadın erkek ilişkilerinde ölçülü olması, namaz hassasiyetini koruması ve davet cehdi içerisinde olması nasihat kabilinden söylenebilir.

İslam Gençliğinin ideal örneği: Mus'ab b. Umeyr (R.Anh) Sahabe-i Kiram arasındaki gençlerden her biri, Müslüman gençlik için örnek ve rehber olacak derecede idi. Dinamizm... Fedakârlık... Çalışkanlık... Cömertlik... Ahlak... Hizmet... Hicret... Davet... Tebliğ... Cesaret... İşte Mus'ab'ın ve genç sahabelerin kişiliğinde örnek Müslüman gencin özellikleri. Bugün -Allah'a hamd olsun- kendisine Mus'abları örnek alan imanlı ve şuurlu gençliğimiz, modernizmin, beşeri ideolojilerin ve şeytani projelerin

tüm engellemelerine rağmen çığ gibi büyümekte, sorumluluğunu ve görevini müdrik olarak hayata damgasını vurmaya hazırlanmaktadır.

Beklenen nesil, kaliteli ve seviyeli manevî bir eğitim almalıdır. Genç sahabîler, Efendimiz'den (s.a.v.) aldıkları maneviyat dersi ile insanlığa en güzel dersi verdiler. Onlar, kurdukları Takva Medeniyeti'ni kıtalardan kıtalara ulaştırdılar.

Gençler, kendisini hem teknik, hem sosyal açıdan, hem tarihî hem de dinî açıdan iyi yetiştirmelidir. Okulda istediği ölçüde alamadığı, bulamadığı ama mutlaka elde etmek zorunda olduğu ilmî ve manevî seviyeyi okul dışındaki özel çalışmalarda kitap, seminer, sohbet ve konferanslarda kazanmalıdır. Genç, elde ettiği ilmî seviyenin yeterli olduğu kanaatine varmalı, ilim yolunda hırslı, açgözlü ve son derece gayretli olmalıdır.

Menfaatıyla imanı çatıştığında imanını ön plana alan, manevî ilke ve prensipleriyle maddî kazancı çeliştiğinde manevî ölçüleri tercih eden; basit dünya çıkarı karşılığında dinini satmayan genç adam, arzulanan yeni dünya düzenini kurmaya aday gençtir.

Bir düşünürün dediği gibi "*Gençliği ayakta olmayan cemiyet yataktadır*". Ayakta olan gençlikten amaç, her türlü olaylar ve durum-

lar karşısında adaletin yanında yer alan, kalbindeki insanla kafasındaki iz'anı daimi olarak dayanışma halinde bulunduran gençliktir. Yoksa kararsızlık içinde ne yaptığını bilmeden, bilinçsiz, yetersiz, sokaklara dökülen, ideoloji oyuncuğu olarak kötü kişi ve zümrelerin kuklası olan gençlik değildir.

Kesinlikle satın alınamayan, çirkin emeller için kullanılmayan, fitneye alet olmayan, terör ve anarşiye figüran olmayan, asla tahriklere kapılmayan, rüzgâra göre yön değiştirmeyen, mesleğinde ve alanında başarılı, ülke insanını ve davasını seven, İslam kardeşliğine gönül veren, karakterli ve kişilikli genç günümüz toplumunda aranan ve beklenen gençtir. Arzulanan genç nesil her konuda en güçlü ve en üstün olmaya çalışmalıdır.

Dünya Hakk'a adanmış gençler bekliyor, çünkü artık tahammülü kalmadı. Hakk'a adanmışlık, temiz kalma iradesinden geri adım atmamak, kirlenmeye karşı direnmek demektir. Hakk'a adanmışlık, masum kalmayı istemektir.

Gençlik, ihlaslı olma halinin, zirvede oluşunun adıdır. Yani, her şeyi Allah (c.c.) için yapmanın adıdır, ihlas. Görsünlere, duysunlara ve desinlere yer yoktur. Müslüman genç aşağılanmaz, zayıf düşmez, geriye çekilmez, fitne rüzgârına kapılmaz, fesada tahriklere teslim

olmaz, ümitsizliğe düşmez, çözülme ve istikrarsızlık zeminlerinde ayağı kaymaz. Müslüman genç'in gözlen şerre kapalı, ayaklan batıla yavaş gece ibadetiyle meşgul, gündüz atılgan ve cesur, kimsenin ayıplamasına aldırmandan, Allah (c.c.) yolunda hayatlarını ikame ederler.

Gençlik, başlı başına bir değerdir. Gençlik dönemini ganimet bilip değerlendirmek, her Müslüman'ın görevidir. Rasûlullah (sav) buyuruyor: *"Beş şeyden önce beş şeyi fırsat ve ganimet bil. İhtiyarlık gelmeden gençliği; hastalık gelmeden sıhhati; fakirlik gelmeden zenginliği; meşguliyet gelmeden rahatı ve ölüm gelmeden hayatı ganimet bil."*

İslâm'ın doğuşu aslında bir gençlik hareketini, bir gençlik serüvenini andırmaktadır. İlk doğuş yıllarındaki söylemlere, karşı çıktıklarına, isyan ettiği meselelere, korkusuzca meydan okuyuşuna, saf hareketine, durmuş oturmuş cahilli statükoları hiçe sayan tavrına, taşıp gelen heyecanına bakılırsa tam bir gençlik hareketi özelliği taşıdığı görülür.

Şurası gerçek ki, günümüzde de İslâmiyet, usulüne uygun bir şekilde insanlara takdim edilirse, ona ilk önce koşacak olanların gençlik kitlesi olacağı bilinmelidir. Gençlik, İslâm'ın hazır potansiyelidir. Çünkü İslâm dini verdiği evrensel ve insani mesajlarla gençliği cezbe etmeye müsait bir dindir. Gençliği İslâm'dan gayri mutmain kılmaz. Bilinmesi gereken önemli bir husus şudur ki; Asr-ı Saadetteki bu gençler sadece verdiği sözlerle kalmamışlar, bu sözlerin gereğini yerine getirerek, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e inanılmaz bir bağlılık göstermek suretiyle, Peygambere nasıl sadakatte bulunulacağına dair de eşsiz örnekler sergilemişlerdir.

Sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) dünyasında gençlerin daima özel bir yeri olmuştur. Gençlerle samimiyet ve güven üzerine bir iletişim dili geliştirmiş olan Rasul-i Ekrem (s.a.v.), onlara çok özel tavsiyelerde bulunmuş ve onların yetişmeleriyle özel olarak ilgilenmiştir. Onun rahle-i tedrisinden geçen gençler, insanlığı aydınlatan birer kandil olmuşlardır. Gençlere duyulan güven sayesinde ki onlar, idarecilikten komutanlığa; öğretmenlikten ticarete kadar

geniş bir yelpazede sorumluluk üstlenmişlerdir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in dizinin dibinde yetişen Ashab-ı Suffa'nın seçkin gençleri, Ebu Hüreyre, Abdullah b. Ömer, Abdullah b. Mesud, Abdullah b. Abbas, Muaz b. Cebel ve Enes b. Malik'in İslam medeniyetinin inşasındaki emsalsiz katkıları şayan-ı dikkattir. Bundan dolayı kültür ve medeniyetimizde nice örnek gençler, kökü ezelde ve dalı ebette olan bir hakikatin, aşkına, vecdine, diyalektiğine, estetiğine, irfanına ve idrakine sahip olmuşlardır.

Gençlerin kendileriyle ve Yüce Yaratıcıyla barışık olmalarının tek yolu, "Allah İnancı"dır. Onların, birtakım buhranları atlatabilmeleri de olaylar kar-

şısında sağlam bir duruş sergileyebilmeleri de ancak çocukluk yıllarında başlatılması gereken din eğitimiyle mümkündür.

Netice olarak diyebiliriz ki, insan hayatında gençlik çok önemli bir dönemdir. Çünkü insan, hayatını çoğunlukla bu dönemde öğrendiği bilgiler vasıtasıyla yönlendirir. İşte bu yüzden gençlik, çok kritik ve önemli bir dönemdir. Bu dönemin ihmal edilmesi ve iyi değerlendirilmemesi daha sonraki dönemlerin sıkıntılı geçmesine sebep olabilir. Gençler, bir milletin geleceğini şekillendirmektedirler. Geleceğinin aydınlık olmasını isteyen, gençlerini iyi yetiştirmek zorundadır. Dolayısıyla bizlere her konuda en güzel örnek olan Sevgili Peygamberimizin tavsiyelerine kulak vererek gençlerimizi iyi bir din eğitimi vererek yetiştirmeliyiz.

Gelecek sağlıklı bir şekilde kurulacaksa, bu kesinlikle "derdi" olan gençliğin sayesinde gerçekleşecektir. Bugün, gençlerimizin yeryüzünü imar etmesi şuuruyla, değerlerimiz doğrultusunda ve geleceğin sorumluluğunu da yüklenilecek nitelikte yetişmesi Rabbimizden en büyük niyazımızdır.

Kaynaklar:

Erbain Çıl Kırk / Fırat Toprak - Bera Kitap
Vuslat Dergisi Sayı:4
Genç Dergisi Sayı: 98
Diyanet Dergi - Ekim 2014
Doğruhaber Gazetesi: 10.11.2011
İslam ve Gençlik / Prof. Dr. Mehmet SOYSALDI

Modern Putlar

Ekrem AFŞAR

İnsanlık tarihi boyunca, kesintisiz bir şekilde varlığını sürdürmüş olan putların bir kısmı çok eskilere kadar uzanmakta olup nesilden nesile miras kalmakta, diğer bir kısmı ise konjonktür icabı ortaya çıkarılmaktadır. Bunlardan bazılarına hemen hemen bütün insanlık kulluk ederken, bazılarına ise yalnızca bir grup insan kulluk etmektedir. Putların, parçalanıp darmadağın edildikleri ve tozlarının havaya savrulduğu dönemlerde putperestlik düşüncesinin de yıkılıp yok edildiğini zannedenler büyük bir yanılgı içindedirler. Çünkü, putperestlik, maddi boyutunun düşünceye etki etmesi biçiminde değil, düşünce boyutunun maddeyi üretmesi şeklinde tezahür etmektedir. Dolayısıyla düşüncenin ürettiği putperestlik, bir tahta parçasında vücut bulabileceği gibi bir kelimede de varlık kazanabilir. Her iki durumda da balta ve ateş gibi maddi şeylerin putçuluğa zarar veremeyeceği açıktır. Elektrik ampulünü kırmak suretiyle elektriği parçalayamayacağınız gibi herhangi bir kitabı yakmakla da yazarcının düşüncelerini ortadan kaldıramazsınız.

Allah'a ibadetle putlara ibadetin günümüzde bile kol kola yürüdüklerini söylesem şaşırır

mısınız? Bunlardan ilki, ikincisini kamufle edip gölgelemiş olsa da maalesef durum bundan ibarettir. O halde haklı olarak diyebiliriz ki; İNSANOĞLU NEREDEYSE KENDİSİNİ ALLAH'LA BİR TUTUP İLAHLIK TASLAMAYA KALKMIŞTIR.

Yaratana değil de yarattıklarına yönelmiştir. Ürettiği bu şeyler onun iç âlemini yansıtan birer ayna konumundadır. Ve o, bunlara ibadet ederken aslında kendi nefesine ibadet etmektedir. İnsanlık uydurdukları putların önünde yürek eritiyor, genç ömürlerini onlar için heder ediyorlardı. İşte bu putlardan bir tanesi de SERVET (PARA) PUTU'dur.

SERVET (PARA) PUTU

İnsanoğlunun sınırsız dehasını gösteren, Ateş, iğne, dolap, alfabe ve matbaa gibi pek çok icatlarına ek olarak " PARA" da onun, yaşam şartlarını kolaylaştırmak için ürettiği çözüm yollarından biridir.

Para'dan önce insanın komşusuna bir koyun verip karşılığında örneğin ceylan derisinden yapılmış bir örtü almak suretiyle takas yapması mümkün iken günümüzde insanların bir boğayı herhangi bir dükkâna götürüp oradan hazır mallar istemesi tümüyle imkânsız sayıl-

masa bile son derece zor ve aykırı bir davranıştır. İşte para, bu noktada devreye girmekte ve imkânsız mümkün, zoru kolay, aykırılığı normal hale getirecek bir rol üstlenmektedir. Bunu sağlamak için insanların ellerindeki mallara değerler biçilmiş ve bu değerler, taşınması kolay olsun diye sembollerle ifade edilmiştir. Madeni paralar, daha sonra kâğıt paralar, senetler, çekler, Bankalar, havaleler, Eft'ler kullanılmaya başlanmış ve bu sayede dünyanın bir ucundan öbür ucuna gemiler dolusu mallar alınıp satılmakta alıcı ve satıcı birbirini görmeden kâğıt üzerinde sözleşmeler imzalamak suretiyle alışverişler yapılmaktadır.

Uğrunda insanların birbirini yediği bu sembolün, sınırsız güce sahip bir puta dönüştürüldüğü, hatta doğruluk, şeref ve vicdan gibi hayattaki en değerli şeylerin onun yoluna feda edildiği gerçeği göz ardı edilemez. SERVET, PARA insanları daha bir üst konuma getirirken bazı insanların da değerini solda sıfır derecesine indirmiştir. Bir insana binlerce insanın payı düşerken binlerce insana bir kişinin payı bile düşmemektedir. Bu durum, zorunlu olarak insanın insana kulluğuna, toplumun bir tek bireye mahkûm oluşuna ve para babalarının fakirleri kendi çıkarlarına alet etmelerine sebep olmuştur. Günümüz insanına para yetmemekte ve onu elde etmek için ailece çalışmak ve birçok değerlerinden vazgeçmek zorunda kalmaktadırlar. İnsanlık PARA Putunu alt edebilirse ki bu şimdilik mümkün görünmemektedir, diğer bir Putla mücadele etmek zorundadır.

GÜÇ PUTU

İmar etme veya tahrip etme ya da zulmetme, korku havası estirme ve insanlar içinde nüfuzunu yayma gibi konularda paranın olduğu kadar GÜCÜN de büyük bir etki alanı vardır. Güç güzel, onun zıddı olan zayıflık ise çirkin görülür. GÜÇ, tek başına bir hedef değil, hedefe ulaşmada bir vesile olmalıdır. Güce tapanlara göre GÜÇ; ister beden, ister zekâ, ister para, isterse de silah ve otorite olsun şerefi, yücelik ve saygınlığı temsil eder.

Küçüğüyle büyüğü ile bütün devletler varlıklarını silah kadar başka hiçbir şeye dayandırmıyorlar. En güçlü silahlara sahip olan devlet, diğer devletlerin parlamentolarında en çok çekilen, sözü en çok geçerli ve etki sahası en geniş olan devlet haline geliyor. Bugün BM'ye üye 500 kadar devlet varken 5 daimi üyeden bir tanesinin vetosu ile hiçbir karar alınamı-

yor. Veya alınan kararlar uygulama şansı dahi bulamıyor. Böyle mazlumun yanında olmayan, zalimin tarafında olan güç olmaz olsun. Birde GÜC'ün ikiz kardeşi İKTİDAR PUTU vardır.

İKTİDAR (OTORİTE) PUTU

İktidar, bilindiği üzere sahibine, ona boyun eğmiş olanlar için emir ve yasaklar koyma ve işleri üzerinde tasarruf etme yetkisini bahşeder. İktidar, gücünün bir bölümünü dünyadan, bir bölümünü de semadan almaktadır. Semavi yönü, onun Allah tarafından bağışlanmış bir nimet oluşuna dayandırılır. Dünyevi yönü ise kanunlar tarafından temsil edilir. Krallıkların ardından devrimler gerçekleşti, birde baktık ki artık iktidar yetkisi, semadan alınıp dünyaya devredilmiş. Artık yöneticiler, Allah'ın bahşettiği nimetle değil, halktan aldıkları yetkiyle ve onlar adına konuşmaktadırlar.

Ne garibandır halk! İşlerini yürütmek üzere seçtiği ya da seçtiğini zannettiği kesimin kendisine mutluluk ve refah getirmesini bekler durur. Onun adına nice suçlar ve günahlar işlenmiş, güya onun mutluluğu için nice yasaklar çiğnemiştir. İktidar, önce sevimli bir kuzu olarak doğar, hemen ardından yırtıcı bir aslan kesilir. Böylece her şey tersine döner ve halk bekçi olarak seçtiklerinin bekçisi olur, kendi refahı ve selameti için ürettiği aracın elinde bir oyuncak haline düşer. Artık iktidar, onu memnun edebilmek için küçük-büyük herkesin yarış yaptığı bir put haline gelmiş, en değerli şeyler sunaklarda ona sunulur olmuş.

KAMUOYU PUTU

İktidar putuna ve onun Kamu Oyu adı ile ilahlaştırılan azgın müttefikine dikkat edin. İktidar, kendi başına hiçbir şey yapmadığını, her şeyi kamuoyunun istek ve dilekleri doğrultusunda gerçekleştirdiğini, zaten kendisinin de meşruyetini kamuoyundan aldığını iddia etmekte ve devamlı bunu vurgulamaktadır. Aynı zamanda, kamuoyunu kendi istekleri doğrultusunda ve kendi çizdiği sınırlar içerisinde beslemekten, eğitmekten motive etmekten ve gelişip serpilmesine yardımcı olmaktan geri kalmamaktadır.

Bu öyle ikili bir oyundur ki, iktidar, kamuoyuna karşı sert ve otoriter olduğunda, kamuoyu iktidara karşı yumuşak ve munistir. İktidar kamuoyuna karşı yumuşak davrandığında ise kamuoyu iktidara karşı sert ve celalli olmaktadır. Sanki ikisinin arasında bir anlaşma vardır ve bu anlaşma ikisine de, devamlı birbirlerinin

sırtını kaşımalarını ve birbirlerine sürekli yağ çekerek durumu çıkarları doğrultusunda idare etmelerini emretmektedir.

IRKÇILIK PUTU

İrkçilik taassubu son zamanlarda ortaya çıkmış türedi bir şey değildir. Bu taassup, kabilelerin kendilerine saldırıp ellerinde bulunan mal, mülk, yiyecek ve diğer yaşam vasıtalarını talan edip ellerinden almak isteyen diğer kabilelerle savaştıkları, tabiatla mücadele ettikleri zamanlara, bu mücadele ve savaşlarda birbirine destek verip omuz omuza bir dayanışma içerisinde oldukları günlere kadar uzanır. Ancak gelişme ve ilerleme, hayatın özünde vardır. Hayatın en nefret ettiği şey ise durağanlıktır. Hayat, çok çeşitli sebepler ve zaruretlerden dolayı insanlığı kabilelere, boylara ve milletlere bölmüş, bunun hemen ardından ise daha önemli sebeplerden dolayı onları bir araya toplamıştır. Savaş, ticaret, sanayi, insanlığın ortaya koyduğu ve yeryüzüne hâkim olan çeşitli icat ve keşifler, insanlığı bir araya getiren en önemli sebeplerdendir.

İnsanlık, birliğe doğru yönelmiştir. İnsanların ve toplumların birbirlerine düşünce, fikir ve kültürlerini nasıl aşıladıklarını görmüyor musunuz? Toplumlar arasındaki bu etkileşim o kadar ileri derecelere ulaşmıştır ki, insanların dünyanın öbür ucunda rağbet gören bir giysinin, saç modelinin anında diğer yerlerde uygulanmaya başlaması, dünyanın herhangi bir yerinde üretilen gıdanın dünyanın her yerinde tüketilmeye başladığını görmüyor musunuz? İnsanların evlerini nasıl döşeyip ışıklandırdıklarını, toplumsal veya siyasi tören ve kutlamalarını, oyun-eğlence tarz ve yerlerini, ulaşım, iletişim şekil, yol ve vasıtalarını ve bunların nasıl birbirine benzediğini, neredeyse birbirinin aynısı olduğunu görmüyor musunuz? Diğer taraftan savaşların ve göçlerin, insanların kanlarını ve soylarını nasıl karıştırdığını ve karıştırmaya devam ettiğini görmemek elde midir?

Günümüzde sizler gözlerinizi, kulaklarınızı, ellerinizi ve ayaklarınızı kullanmadan, başkalarının gözleriyle görüyor, başkalarının kulaklarıyla duyuyor, başkalarının elleriyle çalışıp di diniyor ve başkalarının ayaklarıyla yürüyorsunuz.

İrkçiliğin içi boşaltılmış bir iskeleti kalmıştır ama onun varlığını devam etmesine yardımcı olacak en büyük destekçisi ve müttefiki emparyalizmden başkası değildir.

MEDYA PUTU

Bugün medya, diğer putlardan farklı da olsa günümüz insanının vazgeçemediği puttur. Medya gerçekleri gizleyip örtbas etmekte kullanılabildiği gibi, gerçekte hiçbir alakası olmayan şeyleri de gerçekmiş gibi sunabilmektedir. O, bireyleri ve toplumları teşvik edip gayrete getirmede, merak ve heyecan uyandırmada ya da kışkırtmada kullanılabildiği gibi, toplumların heyecan ve duygularını yatıştırmada ve onları pasifize edip adeta bir koyun sürüsü haline getirmede de kullanılabilmektedir.

BİLİM PUTU

O, öylesine etkili bir puttur ki ona kulluk yapanların sayısı günden güne artmaktadır. Şüphesiz bilimin, gereğinden fazla değer vererek yücelttiğimiz medeniyet karşısında tartışılmaz bir üstünlüğü vardır. Bilim, insanlığın önüne çıkan birçok engeli ortadan kaldırmaktadır. Ancak bilim, birçok problemi ortadan kaldırırken bizzat kendisinden kaynaklanan başka problemlere yol açmaktadır. Buna rağmen insanlar, bilime hiç sorgulamadan, körü körüne inanmakta ve ona ibadet edercesine sıkı sıkıya ve ıstıyakla bağlanmaktadır. Onların nazarında bilimin söylediği her şey, çürütülmesi ve aksinin ispat edilmesi mümkün olmayan kesin gerçektir. Bilimin reddettiği her şeyi de vehim ve hurafe olarak kabul eder onlar.

Nice putlar ve putperestlik çeşitleri vardır ki, onların hepsinden bahsetmek için ciltler dolu kitaplar yazmak gerekir. Yemek ve içmekten başka bir şey düşünmeyen MİDE PUTU. Dünyada yemek için yaşayanlar yani her türlü tadılmamış tatmak için yaşayan ve yarışanlarla, yaşamak için yemek zorunda olanlar vardır. Zenginlerin arta kalan menülerinden açlık çeken insanlara verilse dünyada bir tek aç kalmaz kanaatindeyim.

Eğlenmek ve tatmin olmaktan başka bir şeyi gözü görmeyen EĞLENCE PUTU. İyilikte ve yardımlaşmada zaman ayıramayanların, bir gecelik eğlence için harcadığı paralar ve ayırdığı zamanlar, dünyanın diğer ucuna yapılan sözde gezi turları bunları bir araya topladığımızda ortaya çıkan israf ve savurganlık hiçte azımsanmayacak boyuttadır. Günümüz AVM'leri nasıl da tavaf edilen mekanlara dönüşmüş, Stadyumlar, Eğlence çadırları v.s keza öyle. Rabbim bizleri kendisine kul olmayı ve kul kalmayı nasip etsin.

Kaynak: İbnul Kelbi Mihail Nuayma (geçmişten Günümüze Putlar)

Şehidlerden Bir Aziz: Şehid Erdoğan TUNA

Fatih PALA

Şehidlerden bir şehid Erdoğan Tuna... Gitmeden önce "Bu bozuk düzenin kahredici illetleri dururken, Müslüman'ın gülmeye asla vakti olamaz." diyen bir şehid. Gümüşhane ilinin, Şiran ilçesinin, Telme köyünde başlayan dünya yolculuğu (1956), Edirne ilinde hem imam-hatip hem de üniversite öğrencisi olarak devam ederken şehadetle son bulan bir şehid(25 Aralık 1978).

Zaten iyiler önden ve çabucak gider

Yaşadıklarına zamanı bir nur gibi parlatan aydınlık ömürlü şahsiyettir onlar/shhidler. Gelişi güzel yaşayanlardan hep farklı olmuşlardır. Bunu, farklı olmak için değil, müminliklerinin gereği olarak yapmışlardır. Dertlerin dünyasına girerek, dünyanın derdini yüklenmişlerdir. Sanki bütün insanlığın derdi onların omuzlarındaymış gibi bir tavırla adımlamışlardır fani dünyayı. Saç kıllarından ayak tırnaklarına kadar sevda yüklüdürler, dava sahibidirler. Yüce Yaradan, sanki onları numune olsunlar diye yaratmış. Rasulullah aleyhisselatu vesselam söyler ya hani: "Benim ashabım gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine tutunsanız yolunuzu aydınlatır." İşte şehidlerin davranışları da böyledir. Hangisine el atsak, orada bize kılavuzluk ederler. Aile hayatlarında, eşlik ve ebeveynliklerinde, iş hayatlarında, öğrenciliklerinde, ibadetlerinde, sosyalliklerinde... ne sayarsanız sayın ve

hangisini dikkate alarak incelerseniz inceleyin; karşınıza ibretlik bir tablo çıkacak ve kendinizi imrenme halinde sükuta ermiş vaziyette bulacaksınız.

Erdoğan Tuna da öyle. Mehmet Ali Tekin'in Şehidlerimiz ve AKEV'in Yakın Tarih Şehidler Albümü eserlerinden aldığımız bilgilere göre, şehidin babası ve arkadaşları, onun özel ve güzel hallerini anlatmakla bitiremiyorlar. Zaten iyiler önden ve çabucak gider, geridekiler de onları ve onlardan kalan öğütçü halleri, sözleri konuşurlar hep. Ama gidenler muhakkak konuşulacak, anılacak izler bırakmışlardır. Ne güzel bir gidiştir bu ya Rabbi; bize de nasip eder misin? Bize de nasip et!

Şehid Erdoğan, daha küçük yaşlarındayken zulme ve tuğyana eğilmemeyi, başkaldırmayı öğrenerek büyüme yoluna koyulur. İlkokul yıllarından itibaren ibadetlerini asla aksatmamış, günlük işlerinde çokça gayret göstermekle birlikte elinden gelmeyen iş'te yok imiş. İmam-Hatip okuduğu vakitlerde sürekli bir şeyler okuması ve özellikle de kitaplarla meşgul olması çevresinin dikkatini çekmiştir. Çocukluğundan beri çok gayretli ve cesaretli olan, ibadetlerine düşkün, tatil dönemlerinde köyüne geldiğinde kitap okumalarına ara vermeksizin devam eden ve tebliğ faaliyetlerini hızlandırmak için her yola başvuran bir genç olduğu-

nun bilgisini, hem çocukluk arkadaşı ve hem de köyleri Telme'nin o günlerdeki, yani şehadete ulaştığı tarihteki imam-hatibi Zarif Hoca'dan alıyoruz.

Gözleri kararan şehidimiz değildi, karanlığa aşık atan o katil ruhlu zavallılardı

İmam-Hatiplik görevini yaptığı Tekirdağ'dan bir akrabasına yazdığı mektupta: "Söylemlerden çok, canları ortaya koymak gerek; Allah yolunda canlarımızı feda ederek toprağa döken kanlarımızla bu dava yükselecektir." şeklinde cümleler kurması, onun şehadet sevdalısı olduğuna işarettir. Boyun eğdiği Rabbinin davası olan İslam yolunda, başını çekinmeden vermenin hayalini kuranlardır şehidler kervanını yürütenler, büyütenler, coşturanlar. Yalnızca hayal kurmamış ve bizzat şehadet şerbetini yudumlamıştır güzel Müslüman, aziz şehid Erdoğan Tuna. 80 öncesi yılların çetin ve çetrefilli günlerinde onurluca/izzetlice yaşamış ve zalim sistemin dişlileri arasında kaybolmadan daha bir bilenerек göklere süzölmüştür bir güvercin misali bu şehid.

Tabi, iyiler, iyilikleri gün gün ve şehir şehir yayarken; kötüler, kötülüklerini uyutacak değillerdi. Erdoğan Tuna'nın Rabbanî mücadelesini kendilerine zarar olarak görenler, bu zararın önüne geçmek için ona uyarıda bulunmuşlardır. Uyarıda bulunmuşlardı ki, yol-yordam bilmeyenlere öncülük etmesin şehidimiz. Uyarıda bulunmuşlardı ki, insanlar vahye dayalı bir hayatın müdavimi olmasınlar. Uyarıda bulunmuşlardı ki, zalimler ve küfür hükümraniğine devam etsin... Buna, şehid yürek dayanabilir miydi? Bu alçak uyarı ve tekliflere, bir mümin kulak asar mıydı? Rabbinden başkasından zerrece korku duymayan iman ve cesaret timsali bir yiğide etki eder miydi bu cahillikler? O, yılmadı ve dönmedi davasından. Nefsine ve şeytana kulluğu tercih edenler de, cürüm işlemeye ant içmişlerdi bir

kere. Davet ve cihad öğretmeni vasfındaki bir Müslüman Erdoğan Tuna'yı, bir gün yalnız bulduklarında tam on dört bıçak darbesiyle yaralararak kara dünyaya gözlerini kapatırlar. Gözleri kararan şehidimiz değildi, karanlığa aşık atan o katil ruhlu zavallılardı. Bilmiyorlardı muhataplarının cennete yol aldığını. Bilmiyorlardı, onun muradına erdiğini. Bilmiyorlardı, toprağın bağına misafir ettiği o sınımsız kanın, büyük ömürlere, koca dirilişlere vesile olduğunu.

Ya Rabbi! Bizleri de şehidlerden yaz. Bizleri de şehidlerle yaz. Âmin...

Bu allı şehid, şehadetinden önce yazdığı bir makalesinde ders üstüne ders veriyor cümle iman sahiplerine! Ona göre, bir Müslüman dertsizmiş gibi gezemez, dolaşamaz, yaşayamaz. Müslüman, ne zamanki kendi düzeninde yaşar, işte o zaman rahat olarak uyumaya hak kazanır. Onun düşüncesine göre, dönemin sistemi yılanların elindedir ve yılanlar içerisinde rahat olarak uyumayacağını altını çizerek. Doğanların diyarında, güvercinlerin serbestçe dolaşamayacağından ve Müslümanların kafese konmuş kuşlar misali olduklarından, Müslümanlığın ise göklere kaldırıldığından dem vurmıştır. Öylesine yüce bir kaygı taşımış ki Erdoğan Tuna'mız, bunu hayatını feda ederek tasdiklemiştir. Ne güzel tasdikleyiştir bu, ne âlâ yükseliştir böyle!

Şehid Metin Yüksel'in akranı sayılır Erdoğan Tuna. O, Edirne'de Rabbine kavuşurken 25 Aralık 1978'de, iki ay sonra da peşine Metin Yüksel'i davet ederek gitmiştir (23 Şubat 1979). Dönemin Akıncılar Dergisi, ortasında Erdoğan Tuna'nın fotoğrafının olduğu ve altında da Osmanlıca olarak yazılmış metinle; hem Erdoğan Tuna'yı hem de Metin Yüksel'i konu edinen bir resim yayınlarlar. Osmanlıca olarak yazılmış metni, kendi çabalarım sonucu şu şekilde çözümlerim; yanlışım varsa düzeltilmesini isterim: "Ey Metinler ve Erdoğanlar! Müstakbel İslam Devletine bedeninizle temel taşı olduğunuz. Bu uğurda bıraktığınız yolu, biz tamamlayacağız. Ruhunuz şad olsun!"

Erdoğan Tunaların, Metin Yüksellerin yaktığı bu sönmez meş'ale, bugün sürdürücülerini bekler. Kim bilir, belki de sürdürüyordur da kimi gözler bunu görmüyordur. Şehidlerin bizlere bıraktığı şehadet ve cihad mirası kadar, daha değerli ve daha kıymetli başka bir varislik olamaz.

Ya Rabbi! Bizleri de şehidlerden yaz. Bizleri de şehidlerle yaz. Âmin...

Medeniyet Vakfı Tarafından “İslam Dünyası ve Küresel Kuşatma” Konulu Panel İstanbul’da Gerçekleştirildi

Genç Birikim

İslam dünyasındaki son gelişmeler, Medeniyet Vakfı’nın düzenlediği “İslam Dünyası ve Küresel Kuşatma” paneli ile ele alındı. 14 Aralık 2014 tarihinde İstanbul Fatih Ali Emiri Kültür Merkezi’nde gerçekleşen panelin oturum başkanlığını yapan Yrd. Doç Dr. Ahmet Zeki İzgöer, İslam dünyasının içinde bulunduğu halin kendilerini üzdüğünü ifade ederek küresel emperyal kuşatmadan bir çıkış yolu aradıklarını ifade etti. İslam dünyasının her alanda yetişmiş insan kaynağının mevcut olduğunu söyleyen İzgöer, bu yetişmiş insanları gayrete getirecek, organize, sevk ve idare edecek bir yapıya sahip olunması gerektiğini dile getirdi.

“Çözüm Süreci ve Türkiye’nin Ortadoğu Politikası” – Ali Kaçar

Panelin ilk konuşmacısı “Çözüm Süreci ve Türkiye’nin Ortadoğu Politikası” sunumuyla

Genç Birikim Dergisi genel yayın yönetmeni Ali Kaçar’dı. Çözüm sürecinin Oslo görüşmeleri ya da 28 Aralık’ta “Öcalan’la görüşüyoruz” açıklamasından önce başladığını söyleyen Kaçar, ilk görüşmelerin Peşmerge lideri Talabani ile Turgut Özal döneminde gerçekleştiğini ifade etti:

“Talabani bir Alman dergisine verdiği röportajda Özal’ın kendilerine özerklik vereceğini söyledi. Askeri güvenlik tedbirleri ile Kürt sorununun çözülemeyeceğini anlayan Özal, çözüm için hukuki, siyasi, ekonomik açılımlara ihtiyaç duyulduğunu biliyordu. Bu dönemde Özal üç rapor hazırlattı. Raporu hazırlayanlar garip bir şekilde ortadan kaldırıldı. Çiller ve Erbakan döneminde de çözüm ile alakalı birtakım söylemlerde bulunuldu. Erbakan bu yönde somut adımlar atmak niyetindeydi ancak 28 Şubat darbesi ile Erbakan’ın bu adımları akamete uğratıldı.”

Tayyip Erdoğan'ın çözüm sürecine giden yol-
da farklı söylemlerde bulunduğunu söyleyen Ali
Kaçar, "Kürt realitesini tanıyorum", "Kürt soru-
nu benim sorunum" diyen Erdoğan'ın baskılar
neticesinde geri adım attığını ve "Kürt sorunu
yok, PKK sorunu var" dediğini ifade etti. Kürt
sorununun çözüme kavuşmadan iktidarını sür-
düremeyeceğini anlayan Ak Parti'nin Oslo gö-
rüşmeleri ile çözüm sürecini tekrar başlattığını
söyledi:

"Britanya'nın araya girmesiyle tekrar baş-
layan çözüm süreci Silvan'da 14 askerin öl-
dürülmesi ve Oslo görüşmelerinin sızdırılması
ile akamete uğratılmak istendi. 2012 yılı PKK/
KCK açısından final yılı olarak değerlendirildi.
2012'de PKK'nın Suriye kolu PYD'ye Suriye'de
bazı yerlerin bırakılması ile alan hâkimiyeti ku-
ran PKK, bu alan hâkimiyetini Türkiye'ye taşı-
mak istedi. Şemdinli'de olaylar çıktı ancak PKK
hezimete uğradı ve istediklerini gerçekleştire-
medi. Erdoğan'ın Öcalan'la görüşüldüğünü ifa-
de etmesi sonrası farklı tepkiler oluşsa da çö-
züm süreci genel olarak kabul gördü. Öcalan'ın
mesajının okunduğu 21 Mart Nevruz etkinlik-
lerinde Öcalan, PKK'nın sınır dışına çekilmesini
istedi. Bu süreçte PKK probleminin bittiği dü-
şüncesi hâkim oldu. Akabinde tutuklu bulunan
KCK'lılar serbest bırakıldı, PKK'ya karşı askeri
operasyonlar durduruldu ve birtakım düzenle-
melerin yapılacağı duyuruldu."

Farklı dönemlerde çözüm sürecinin kesinti-
ye uğradığını söyleyen Kaçar, çözüm sürecin-

den aldığı güçle PKK'nın doğuda bir devlet gibi
hareket ettiğini söyledi:

"PKK'nın devlet gibi hareket etmesini sağ-
layan üç etken bulunmaktadır. Bunlardan ilki
çözüm sürecinin sadece PKK'ya bağlanması ve
sürecin Öcalan'ın iki dudağı arasında çıkacak-
lara bırakılmasıdır. İkincisi, Suriye'de PYD'ye
alan bırakılması ile PKK'nın alan hâkimiyeti
bulmasıdır. Ortadoğu'da özellikle sınır komşusu
Suriye'de sıcak savaş devam ederken PKK'nın
tam anlamıyla silah bırakması düşünülemezdi.
Üçüncüsü ise yol kesen, haraç toplayan PKK'nın
emniyet güçlerine şikâyet edilmesine rağmen
çözüm süreci zarar görür gerekçesi ile gerekli
müdahalelerin bulunulmamasıdır. Kobani olay-
ları ile gerçekleşen vahşette de bu etkenler bü-
yük öneme sahiptir."

"ABD'nin Ortadoğu Politikası ve Yeni Dengeler" – Kâzım Sağlam

Ali Kaçar'ın gerçekleştirmiş olduğu sunu-
mun ardından Medeniyet Vakfı Başkan Yardım-
cısı, Araştırmacı Yazar Kâzım Sağlam'ın sunu-
muna geçildi. "ABD'nin Ortadoğu Politikası ve
Yeni Dengeler" başlıklı sunumunu gerçekleştiren
Sağlam, ABD'nin tarihi süreç içerisinde dış
politikasında meydana gelen kırılmalara yer
vererek dünya siyasetindeki etkinliğini anlattı.
ABD'nin kendine ait bir halkı olmadığını söyle-
yen Sağlam, ABD'nin bir göçmenler ülkesi ol-
duğunu ve İngiliz aklı ve Yahudi düşüncesiyle
Amerikan siyasetinin gerçekleştiğini ifade etti:

"ABD, basın aracılığıyla dışarıya verdiği imajla zulümlerini örtmeye çalışmaktadır. Yerli Amerikan halkına ve diğer dış ülkelerde yaptığı zulmü bu şekilde görünmez kılmak istiyor. Tarih sahnesine çıktığı ilk dönemlerde kendisinin zulme bulaşmadığını iddia eden ABD, sahaya inince tenkit ettiği ülkelerden dahi zalim olmuştur."

ABD siyasetinin başkanlarının doktrinleri ile belirlendiğini söyleyen Sağlam, Wilson prensiplerinin idealizmden çok realizme dayandığını belirtti. ABD'nin I. Dünya Savaşı sonrası dış politikayı öncelik olarak belirlemediğini ifade eden Sağlam, özellikle II. Dünya Savaşı'ndan sonra ABD'nin dünyayı yönetmek için Ortadoğu'ya yöneldiğini dile getirdi:

"II. Dünya Savaşı'ndan sonra ABD, Ortadoğu'daki petrolün varlığından haberdar olmuştur. İsrail devletinin kurulması ABD'nin himayesi ile gerçekleşmiştir. İlerleyen süreçlerde İsrail'in güvenliği ABD'nin dış politikasını yürütürken hassasiyet gösterdiği en önemli konu olmuştur. Nato'nun kurulması, ABD'nin bölgeye yerleşmesine büyük katkı sağlamıştır. Soğuk Savaş döneminde kendisinden Kars ve Ardahan'ı isteyen Rusya'ya karşı Türkiye, ABD safında yer almıştır. Soğuk Savaş döneminde ABD'nin politikası Sovyet Rusya'yı çevrelemek idi. Bunun için iki önemli strateji gerçekleştirdi: Bunlardan birincisi Türkiye gibi komşu ülkeleri

ekonomik olarak desteklemek, ikincisi ise din-dar kesimi komünist ideolojiye karşı desteklemektir. Soğuk savaş döneminde dünyanın iki kutba bölünmesi gibi İslam dünyası ve Türkiye de iki kutba bölünmüştür. Truman doktrini ile Türkiye ve Yunanistan'a ekonomik yardımda bulunan ABD, diğer taraftan Rusya'ya karşı Avrupa Birliği'ni desteklemiştir."

"ABD yaşanan süreçlerle Ortadoğu'da Fransa ve İngiltere'nin yerini doldurmuştur. İki önemli olay ABD'nin dış politikasındaki değişikliği göstermesi açısından önemlidir. Bunlardan biri Rusların Afganistan'ı işgali, bir diğeri ise İran'da gerçekleşen devrimdir. ABD, Ruslara karşı Afganistan'da çıkarları gereği mücahitleri desteklemiştir. Amerika karşıtı söylemde bulunan İran'a karşı ise Irak'ta Saddam'ı desteklemiştir ve Saddam bu destekle Kuveyt'i işgal etmiştir. Ancak bu desteği, Saddam'ın Suudi Arabistan'ı ve İsrail'i tehdit edecek kadar büyümesine izin vermemiştir. Bu sebeple Irak Savaşı başlamıştır."

Konuşmasında Büyük Ortadoğu Projesine de yer ayıran Sağlam, BOP'un İslam düşüncesini bulandırma, cihadı karalama, İslam dünyasını uluslararası sisteme zarar vermeyecek şekilde dizayn etme gibi amaçlara sahip olduğunu söyledi. Konuşmanın devamında İran-ABD ilişkilerine de değinen Sağlam şunları söyledi:

"ABD, İran'a karşı görüldüğü halde İran'ı güçlendirmiştir. İran'ın Afganistan ve Irak gibi iki düşmanını ortadan kaldırarak bölgede İran etkisinin artmasına neden olmuştur. ABD, Türkiye ile müttefik olduğunu söyler ama Türkiye'ye karşı PKK'yı kışkırtır. Ancak bunu İran için yapmaz yani PKK'nın İran kolu PJAK'ı kışkırtmaz. ABD, Şiiliği güçlendirerek İslam dünyasını Sünni-Şii savaşına sürüklemek istemektedir."

"İslam Ümmetinin Emperyal Kuşatmadan Çıkış Yolu" – M. Beşir Eryarsoy

Kâzım Sağlam'ın sunumunun ardından Medeniyet Vakfı Başkanı mütercim-yazar M. Beşir Eryarsoy'un "İslam Ümmetinin Emperyal Kuşatmadan Çıkış Yolu" başlıklı sunumu ile program devam etti. Konuşmasında İslam ümmetinin emperyal kuşatmadan çıkış yolunun ipuçlarını veren Eryarsoy, bu ümmetten istenen duruşun peygamberlerin temsil ettiği duruşun devamı olacağını söyledi:

"İslam ümmetinin iki karakteristik vazifesi vardır. Bunlardan biri vasat ümmet olmamız, ikincisi ise İslam ümmetinin bütün insanlara karşı şahitlik etmesidir. Arapça'da vasat kelimesi itidal, orta yol anlamını taşımakla beraber en üst, en yüce anlamlarını da taşımaktadır. Bu sebeple bizler vasat olmakla en üst, en yüce vasıflara da sahip oluruz. Ancak vasat ümmet olmamız yeterli olmayabilir. Biz Müslümanlar hayali yükümlülöklere sahip değiliz, bu nedenle sorumluluklarımızı gerçekleştirmemiz gerekmektedir. Bizler Rabbimizin Hadid Sûresinde belirttiğı gibi kitaba, mizana ve demire sahip olarak bu sorumlulukları yerine getirebiliriz. Güçlü olmaksızın ümmetin şahsiyetini, benliğini, haklarını ve diğer mazlumların haklarını korumamız mümkün değildir. Ümmetin düşüş nedenlerini 'kitap, mizan ve demir' eksenli bir değerlendirme ile ele almalıyız. Ümmet olarak çıkış yolumuz; kitabı, mizanı ve demiri kendimize mal ederek ve onlara hak ettiğı değeri vererek mümkün olur. İnsanlara şahit olmamız

ABD, İran'a karşı görüldüğü halde İran'ı güçlendirmiştir. İran'ın Afganistan ve Irak gibi iki düşmanını ortadan kaldırarak bölgede İran etkisinin artmasına neden olmuştur. ABD, Türkiye ile müttefik olduğunu söyler ama Türkiye'ye karşı PKK'yı kışkırtır. Ancak bunu İran için yapmaz yani PKK'nın İran kolu PJAK'ı kışkırtmaz. ABD, Şiiliği güçlendirerek İslam dünyasını Sünni-Şii savaşına sürüklemek istemektedir.

meselesine gelince; İslam hukukuna göre şahit olabilmemiz için adil olmamız gerekir. Bir kişinin adil olmasının belirtileri; kişinin büyük günah işlediğinin sabit olmaması ve küçük günahlarda ısrar etmemesidir. Ümmet, bunlara sahip olmakla şahitlik vasfını kazanır. Mevcut durumumuzu tespit ederken, ABD, İsrail ve emperyalizmin katkılarını unutmamakla beraber asıl etkenin kişiliğimizde yok edilen adalet vasfının olduğunu unutmamamız gerekir. İçinde bulunduğumuz halin en önemli etkeni gerek birey gerek toplumsal gerekse ekonomik, siyasi alanda adalet vasfımızın zayıflamasından dolayıdır. Beşiriyete şahit olacak fert ve

toplum olarak bizlerin, hayatın hiçbir karesini dışarıda bırakmadan adaleti sağlamamız gerekmektedir."

Batının kabuklarının dışına çıktığı bir dönemde İslam ümmetinin kabuklarına çekildiğini söyleyen Eryarsoy konuşmasının devamında şunları ifade etti:

"Bu emperyal kuşatmadan çıkacağımız hususunda ümitvar olmalıyız. Çünkü bizler tahریف olmamış kaynaklara sahibiz. Allah'ın kitabı ve Rasulullah (sav)'ın sünneti elimizin altındadır. Bizler ithal rejim ve sistemlerle yönetildiğimiz sürece, yer altı ve yer üstü kaynaklarımız elimizde olmadığı ve aile, toplumsal, ekonomik siyasi yapımız İslam'a göre yapılanmadığı sürece "en üstün" olamayız. Bunun için devamlı çalışma azmini göstermemiz lazım. Akif bir şiirinde şöyle demektedir:

"Çalış!" dedikçe Şeriat, çalışmadın, durdun, Onun hesabına birçok hurâfe uydurdun!

Sonunda bir de "tevekkül" sokuşturup araya, Zavallı dîni çevirdin onunla maskaraya!"

Çalışma, gayret olmadan emperyal kuşatmadan çıkışımız mümkün değildir."

M. Beşir Eryarsoy'un sunumunun ardından panel sona erdi.

Biz ve Kur'an*

Fatih PALA

Kur'an-ı Kerim, 1400 küsur yıl önce Hz. Muhammed (as)'a Arapça olarak¹, bir ramazan ayında² mübarek bir gece³ olan Kadir gecesinde⁴ parça parça inmeye başlamış ve 23 yılda⁵ tamamlanmıştır. Bu kitap, bütün insanlığı; müjdeleyen ve korkutan,⁶ uyaran,⁷ doğru yolu gösteren/hidayet eden,⁸ hakkı, batıldan ayıran,⁹ insanları zulumattan aydınlığa/nura çıkaran¹⁰ ve Fatiha suresi ile başlayıp Nâs Suresi ile sona eren Allah kelamı-Kelamullah olan bir kitaptır.

Bu ayetlerden de anlaşılacağı üzere Kur'an-ı Kerim, Rabbimiz tarafından bizlere bir lütuf olarak indirilen yüce ilahi bir kitaptır. Bu kitap, ayetleri bizim anlamamız için kolaylaştırılmış (Kamer, 54/17), tafsilatlandırılmış (Hud, 11/1); önünden ve arkasından batılın bulaşamayacağı (Fussilet, 41/42), eşsiz, apaçık (Nisa, 4/174), Allah'ın koruduğu/muhafaza ettiği (Hicr, 15/9) bir kitaptır. Doğruluğun ve gerçeğin, tek ve

mutlak kaynağı bu kitaptır. Bu kitap, aynı zamanda kendisinden önce gelen bütün ilahi kitapları da tasdik eden/musaddık bir kitaptır (Maide, 5/48). İlahi kitapların da sonuncusudur. Kısacası Kur'an, biz mü'minler için bir hayat kitabıdır; yol işaretlerini ve hidayet yolunu gösteren bir kılavuzdur.

Kur'an-ı Kerim'in Özellikleri!..

Kuran-ı Kerim'in özelliklerini şöyle sıralamak mümkündür;

1- Kur'an ilahi kaynaklı bir kitaptır. İlahi olan bu kitaba hiçbir beşer eli değmemiştir. O, herhangi bir insanın, hatta Hz. Muhammed'in sözlerinden değil, Rabbimizin sözlerinden oluşmaktadır.

"Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Eğer Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, onda birbirini tutmaz çok şeyler bulurlardı" (Nisa, 4/82; Ayrıca bkz. A'raf, 7/203; Yunus, 10/15; Hud, 11/35; İsra, 17/86-87 vd.)

2- Kur'an çelişkisiz bir kitaptır. O hiçbir ihtilaf, ivec (eğrilik), şüphe, rayb (tereddüt) barındırmayan, kayyim (dosdoğru) olan bir kitaptır.

"Bu Kur'an uydurulmuş değildir. Allah'tan başkasından değil, ancak kendinden öncekilerin doğrulaması ve o kitabın açıklamasıdır. Onda asla şüphe yoktur. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir" (Yunus, 10/37; Ayrıca bkz. Nisa, 4/82; Secde, 32/2; Zümer, 28/80; Abese, 80/11 -16)

* 146. sayıda yayımlanmıştır.

1 Yusuf, 12/2

2 Bakara, 2/185

3 Duhan, 44/3

4 Kadir, 97/1

5 Şuara, 26/192-195

6 Fussilet, 41/4.

7 En'am, 6/92,155; A'raf, 7/2

8 Bakara, 2/2; Nisâ, 4/175.

9 Bakara, 2/185; Furkân 25/1.

10 Maide, 5/16; İbrahim, 14/1.

3- Kur'an levh-i mahfuz'dan Hz. Muhammed'in kalbine indirilinceye, oradan insanlara ulaştırılınca kadar korunmuştur ve hiçbir zaman değiştirilemeyecektir. Onu korumayı bizzat Allahu Teâlâ üstlenmiştir. Nitekim bir ayette; "O zikri biz indirdik ve onun koruyucusu da elbette biziz" (Hicr. 15/9) buyurulmuştur.

4- Kur'an mübin'dir. İlke ve prensipleri apaçık, anlaşılır ve nettir. Kur'an bütünlüğünde Allah'a teslimiyetçi bir tarzda hakikati arayan, doğruyu bulur. Doğru anlamayı önleyecek bir engel yoktur. Yapılması gereken, ilahi iradeyi kendi istediğimiz şekilde değil, Allah'ın istediği şekilde anlamaya çalışmaktır. Allah sözü türlü biçimlerde, ama açık-seçik indirmiştir. O halde mükellefin "Ben öyle olduğunu anlayamadım" diye mazeret ileri sürmesi geçersizdir.

"Hâ, mim, Apaçık kitaba andolsun ki, biz onu mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz uyarıcıyız" (Duhan, 44/1-3; Ayrıca bkz. Al-i İmran, 3/38; Maide, 5/15; Yusuf, 12/2; Hicr, 15/1; Nahl, 16/103; Hacc. 22/16; Nemi, 27/79; Yasin, 36/69; Zuhuruf, 43/2).

5- Eksiksiz bir kitaptır. Kuran öğüt almak isteyen muttakiler için hayatın bütün alanları ile ilgili genel bir perspektif verecek yeterli verilere sahiptir:

"... Sana kitabı her şeyi açıklayan ve Müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak

indirdik" (Nahl. 16/59; Ayrıca bkz. Maide, 5/3; Enam, 6/38; Yusuf, 12/111; Nahl. 16/89; İsrâ, 17/12.89; Kehf, 18/54; Rum, 30/8).

6- Kur'an müfessirdir. Kur'an'ın en iyi tefsiri yine Kur'an tarafından yapılmış olanıdır. Çünkü Kur'an'ı açıklamak önce Allah'a aittir. O halde Kur'an'ı daha iyi anlamak için başvurulacak ilk tefsir kaynağı Kur'an'dır.

"Onların sana getirdiği her misale karşı mutlaka biz sana gerçeği ve en güzel açıklamayı getiririz" (Furkan, 25/33; Ayrıca bkz. Karia sûresi, Hümeze sûresi, Beled, 90/11-20 vd.)

7- Kur'an Arap dili ile indirilmiştir. Fakat onun Arapça indirilmesinin hikmetini Rabbimiz "anlaşılabilsin diye" şeklinde izah etmiştir. Çünkü mesaj insanlara bir iletişim yöntemi olan dil ile indirilmelidir. Allah Teâlâ Hz. Muhammed (s)'i seçmiş ve ona apaçık Arapça lisanı ile vahyi indirmiştir. Yüce Allah'ın sünneti (değişmez yasası) Peygamberi kendi toplumunun diliyle göndermektir. İlahi mesaj insanlara kendi dillerinde ulaştırılmalıdır ki, sorumluluk tahakkuk edebilsin.

"Elif, lam, ra. Bunlar apaçık kitabın ayetleridir. Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, anlayasınız" (Yusuf, 12/1-2; Ayrıca bkz. Ra'd, 13/37; Nahl, 16/103; Meryem, 19/97; Fussilet, 41/44; Duhan, 44/58 vd.)

8- Kur'an beyinedir/ hüccettir. Yani açık, ikna edici belgeler/ayetler içerir. Beyyine'ye muhatap olanların anlayamamak, kavrayamamak gibi mazeretleri olamaz. Beyyinatla insanların ihtiyaç duyduğu her konuda kesin belgeler ortaya konmuştur.

"Kendilerine açık deliller (beyyinat) geldikten sonra ayrılığa düşüp ihtilaf edenler gibi olmayın. İşte onlar (evet) onlar için büyük bir azap vardır" (Al-i İmran, 3/105; Ayrıca bkz. Bakara, 2/213; Rum, 30/9; Hadid, 57/25; Tegabün, 64/6 vd.)

9- Kur'an belağ'dır. Yani belîğ, kusursuz, düzgün, pürüzsüz ayetlerden, hitaplardan oluşur.

"Şüphesiz bunda kul-luk edenler için kusursuz sözler (belağ) vardır" (Enbiya, 21/106; Ayrıca bkz. İbrahim, 14/52; Nahl, 16/82; Ahkaf, 46/35; Cin, 72/1-3 vd.)

10- Kur'an aceben'dir. (Aceben: acayip, şaşılacak şekilde) Yani ilginç, kendine özgü, diğer kitaplara, din ve ideolojilere benzemez. Hayretler içinde bırakır. Çünkü beşerin yorumlarına ihtiyaç duysa, nasıl hayretler içinde bırakır? (Bkz. Cin, 72/1-3; Kehf, 18/63).

Kur'an-ı Kerim, Anlaşılması İçin Gönderilmiş Bir Kitaptır!..

Kur'an-ı Kerim, anlamak ve yaşanmak amacıyla gönderilmiş ilahi bir kitaptır. "Biz, düşünüp anlamanız için onu Arapça bir Kur'an yaptık" (Zuhruf, 43/3) ayeti de bunu teyid etmektedir. Dolayısıyla Kur'an, anlamı üzerinde düşünülmeden okunduğu zaman anlaşılması ve yaşanılması, hayata aktarılması da mümkün olmaz. Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'i anlamak için, hayatımıza aktarmak için düşünerek/tefekkür ederek okumalıyız. Çünkü bu, bizi Ahsen-i takvim üzere yaratan (Tin, 95/4) Rabbimizin emridir. Nitekim Rabbimizin inzal ettiği ilk sure 'Oku' emriyle başlamaktadır. (Alak, 96/1). Bu 'oku' emri, bizim için çok önemlidir. Üstelik bu 'Oku' emri, daha sonraki surelerde de tekrarlanmıştır. Nitekim Ankebût suresinin

Kur'an-ı Kerim, anlamak ve yaşanmak amacıyla gönderilmiş ilahi bir kitaptır. "Biz, düşünüp anlamanız için onu Arapça bir Kur'an yaptık" (Zuhruf, 43/3) ayeti de bunu teyid etmektedir. Dolayısıyla Kur'an, anlamı üzerinde düşünülmeden okunduğu zaman anlaşılması ve yaşanılması, hayata aktarılması da mümkün olmaz. Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'i anlamak için, hayatımıza aktarmak için düşünerek/tefekkür ederek okumalıyız.

"Kitaptan sana vahyolunanı oku" (Ankebut, 29/45) ayeti ile Neml suresindeki "Müslümanlardan olmam ve Kur'an'ı okumam emredildi" (Neml, 27/92) anlamındaki ayet de Kur'an'ın okunmasını emreden ayetlerden sadece ikisidir. Bu ayetlerden de anlaşılıyor ki, Kur'an'ı okumak Rabbimizin bize bir emridir, tıpkı namaz kılmak gibi, oruç tutmak gibi!. Biz mü'minler, bu emri nasıl yerine getireceğiz, yani Kur'an'ı nasıl okuyalım ki, Rabbimizin bu emrini yerine getirmiş oluruz. Elbette günümüzde çokça yapıldığı gibi Kur'an'ı yüzünden okumak da önemlidir. Ama acaba, 'oku' emrinde bizler, anlamını düşünmeden sadece bu şekilde

yüzünden okumayı mı anlayacağız? Yoksa 'oku' emrinden, üzerinde düşünmeyi, okunanı anlamayı da kapsar şeklinde mi anlayacağız? Oysa yine Kur'an'a ve Allah Resul'ü Hz. Muhammed (as)'in hayatına ve emirlerine baktığımızda, 'Oku' emrinden sadece yüzünden okumayı anlamamamız gerektiğini görmekteyiz. Çünkü Kur'an-ı Kerim, ümmi olan yani okuma ve yazma bilmeyen bir Peygambere geldiğine göre, 'Oku' emrinden sadece yüzünden okumayı anlayamayız, anlamamalıyız. Zaten, yine ilk inen surelerden birisi olan Muzemmil Sure-sinde Rabbimiz Kur'an'ı tertil üzere okumamızı (Müzemmil, 73/4) emrediyor. "Tertil" kelimesi; Kur'an'ı tane tane, yavaş yavaş, kelime ve harflerine hakkını vererek; anlamını bozmayacak bir şekilde okumak demektir. Bu emir, Medine'de inen bir Sure'nin bir ayetinde geçmiyor; Bu ayet, Mekke'de, üstelik Mekke'nin ilk dönemlerinde ve ilk inen ayetlerden birisiyle gelen bir emirdir. Çünkü Müslümanlar tarafından yüklenilecek çok ağır ve ciddi sorumluluk taşıyan bir görevdi. Bu nedenle işin henüz başlangıcında iken, henüz yeni bir toplum inşa olunurken çok sıkı tutulması gerekiyordu. Zaten aynı surenin bir sonraki ayetinde " Biz sana ağır bir söz vahy edeceğiz" (Müzemmil, 73/5) buyurulmaktadır.

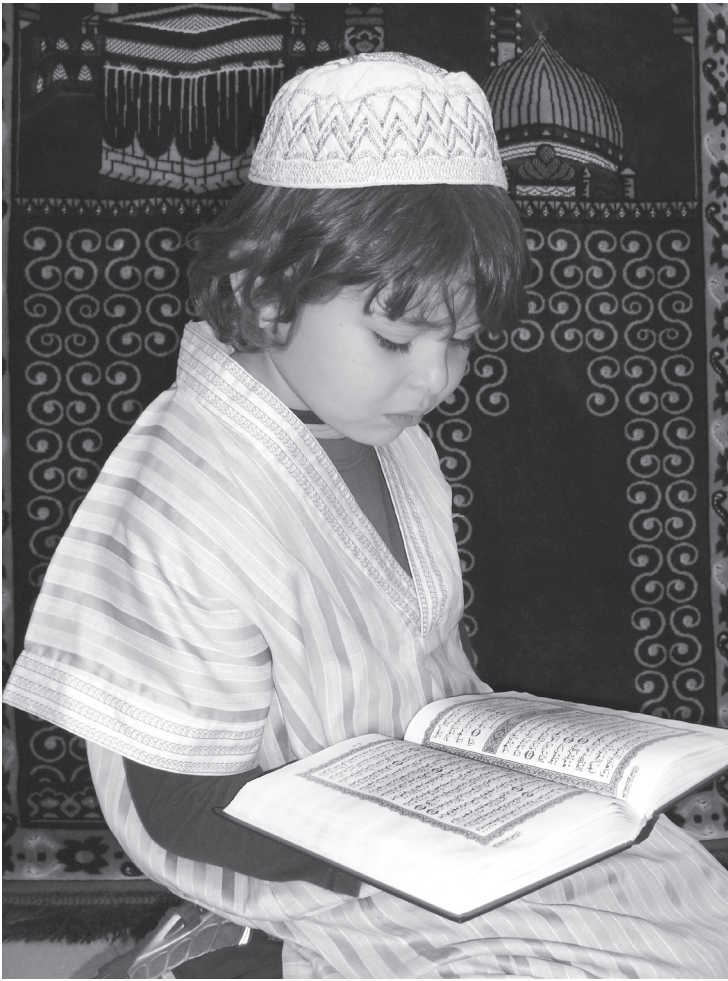
“Biz Kur’an’ı, insanlara dura dura okuyasın diye ayet ayet ayırdık ve onu peyderpey indirdik” (İsra, 17/106) ayeti ile,

“Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler (den bazıları) onu, hakkını gözeterek okurlar. Çünkü onlar, ona iman ederler” (Bakara, 2/121) ayeti de, Kur’an’ın nasıl okunması gerektiği, bize Rabbimiz tarafından açıkça bildirilmiştir. Ayrıca yukarıda zikrettiğimiz Bakara Suresi’nin 121’nci ayetinden de anlaşılacağı üzere Kitabı okumak, ona iman etmenin de bir gereğidir. Yani, kitabı okumak, kitaba güvenmekle/inanmakla alakalıdır. Dolayısıyla Kitabı anlamak için okumayan, ona güvenmiyor ya da gereğince inanmıyor demektir. Çünkü kişinin Kur’an-ı Kerim’e yaklaşımı onun imanı ile doğru orantılıdır. Kitabı hakkıyla, ayetin tabiriyle hakkını gözeterek okumak demek; onu takip etmek, gösterdiği yolda yürümek, leh ve aleyhinde de olsa ona uymak, tabi olmak demektir. Elbette ki Kur’an’a uymak için de, onu anlamak lazımdır. Günümüzde çoğu insanın yaptığı gibi sevap kazanmak için anlamını bilmeden, üzerinde düşünmeden Kur’an’ı Arapça orijinalinden okumak, yukarıdaki ayette de belirtildiği gibi onu hakkıyla, hakkını vererek okumak değildir. Kur’an’ı hakkıyla okumak demek, onu anlamaya çalışmak, emir ve nehiylerine uymakla, tabi olmakla olur.

Kur’an’ı dura dura, üzerinde düşünerek okursak ancak anlayabilir ve hayatımıza aktarabiliriz. Aslında Kur’an’ı sadece anlayarak da okumak yeterli değildir. Okuduğumuz ve anladığımız Kur’an, bildiğimiz halde hayatımızdaki öncelikleri Allah’ın rızasına uygun olarak değiştirmiyor ise, anlamını bilmenin de çok fazla bir faydası yoktur. Allah’u Teâlâ, bildiği halde amel etmeyenleri, kitap yüklü merkeplere benzeterek kınamaktadır. Konuyla ilgili ayette şöyle buyrulmaktadır; “Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir.” (Cuma, 62/5) Kur’an’ı okumaktan ve anlamaktan maksadın onu yaşamak, hayata aktarmak olduğu bu ayetle bir kez daha anlaşılmaktadır.

Kur’an’ın anlaşılmasını gündeme getirirken yüzünden hiç okunmasın demiyoruz. Elbette Kur’an-ı Kerim’i, sadece Allah rızası için yüzünden okumak da sevaptır. Nitekim Kur’an’ı yüzünden okumanın sevap olduğunu belirten hadisi şerif şöyle nakledilmektedir:

Abdullah (r.a)’dan Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu: “Allah’ın kitabından bir harf okuyan kimseye bir hasene (sevap) vardır. Her hasene

için de on misli sevap verilir. Elif, Lam, Mim'i bir harf saymıyorum. Belki "Elif" bir harf, "Lam" bir harf, "Mim" de ayrı bir harftir." (Tirmizi, Tac tercemesi, c.4, s.13)

Demek ki biz mü'minler, Kur'an'ı anlayarak, üzerinde düşünerek, Arapçasını anlamıyorsak mealini ve tefsirini okuyarak anlamaya çalışmalıyız. Zamanımız yok demeyeceğiz. Nelere ve nerelere zaman ayırmıyoruz ki! O halde Kur'an'ı, anlamak ve ona tabi olmak için okumak, mü'minler olarak üzerimize düşen önemli bir mükellefiyet olmalıdır. Bu mükellefiyet, aynı zamanda Peygambere de tabi olmayı gerektiren bir mükellefiyettir. Çünkü Kur'an'ı bize getiren, ona ilk tabi olan ve onu ilk yaşayan ve uygulayan Peygamber'dir. Yani Kur'an'ın ilk uygulayıcısı Hz. Peygamber (as)'dır. Dolayısıyla namazda, Hacda, oruç tutmada ve diğer uygulamalarda nasıl Peygamberi kendimize örnek alıyorsak, Kur'an okumada da Peygamberi kendimize örnek almalıyız. Eğer Kur'an'ı anlayacak şekilde okumaz ve onu günlük hayatımızda ya-

şanılır hale getirmezsek, sadece Kur'an'a değil, onu getiren ve onun ilk uygulayıcısı olan Peygambere de itaat etmemiş oluruz. Bugün, "ben peygamber aşığım", "canım kurban olsun senin yoluna" diyenler, "Kutlu Doğum Haftası'nı" kutlayanlar ve dolayısıyla bizler, Kur'an'ın bu emrini göz ardı edersek, onu bize getiren Peygamberi de göz ardı etmiş oluruz.

Peygamberin hayatında bizler için güzel örnekler vardır' ayetinde de belirtildiği gibi, Peygamberi her konuda olduğu gibi Kur'an'ı okumada ve anlamada da O'nu kendimize örnek almalıyız. Hz. Peygamber (as), Kur'an okurken azap ayetleri geldiğinde sakınıyordu, rahmet ayetleri geldiğinde ise talep ediyordu. Kur'an'ı anlamadan okuyanlar, azap ayetlerinden nasıl sakınacaklar ve rahmet ayetlerini nasıl talep edecekler? Resulullah (as) gibi Kur'an okuyacaksak anlayarak Kur'an okuyacağız ki, azap ayetleri geldiğinde biz de sakınlım ve rahmet ayetleri geldiğinde de biz de talep edelim. Demek ki Kur'an'ı anlamadan okuduğumuzda Resulullah (as) gibi davranmamış, hatta ona muhalif hareket etmiş oluruz.

Kur'an'ı göz ardı edenleri ise, Hz. Peygamber (as) "Ya rabbi! Kavmim, Kur'an'ı terk edilmiş bıraktı" (Furkan, 25/30) şeklinde şikâyet etmektedir. Anlaşılmayan, hayatımızı tanzim etmeyen Kur'an, terk edilmiş yani 'mehcur' bırakılmış demektir. Elbette "mehcur bırakmak-terk etmek" sadece "onu reddetmek" anlamına gelmez.

Ne demektir Kur'an'ı 'mehcur' bırakmak;

Kur'an hükümleri hayattan uzaklaştırılıp, O sadece raflarda muhafaza edilen bir süs eşyasına dönüştürülürse;

O hayattan kovulup, sadece hastalara ve ölümlere okunan bir kitap haline getirilirse;

O apaçık ve anlaşılır olduğu halde, "anlaşılmaz" veya "O, sadece falan ya da filan tarafından anlaşılabilir" denilirse,

İşte o zaman, Kur'an, 'mehcur' bırakılmış olunur.

Gözyaşları içerisinde dinlenen Kur'an'ın, bizzat bireysel, ailevi ve toplumsal hayatı tanzim etme yönü görmezlikten gelinirse, Kur'an, 'mehcur' bırakılmış olur.

Kur'an; okul, iş, evlilik, eş, çocuk, çocukların geleceği, tatil, ev, otomobil, makam, mevki, maaş, terfi... deyip, hayatı bunlar üzerinde inşa

etmeye karşılık, Kur'an'ı bir süs tablosu gibi duvara asmak veya sadece cenazelerde veya belirli gecelerde "formalite yerine gelsin" türünden okunursa, 'mehcur' bırakılmış olur.

Müslümanlık lafla olmaz. Ben Müslüman'ım diyen bir kimse, Allah Kelam'ı olan Kur'an'ı, içindekilerle amel etmek, ona tabi olmak ve ona uymak için, kısacası günlük hayatı ona göre tanzim etmek için okumalıdır.

Allah'ın Resulü de, gelmiş ve geçmiş günahları affedilmiş olmasına rağmen Kur'an okumaya çok önem vermiş; hem kendisi çokça okumuş, hem de Kur'an'ın okumasını sahabesine ve dolayısıyla bizlere de emretmiştir. Hz. Aişe Validemizin belirttiği gibi 'O'nun ahlakı Kur'an'dı.' Nitekim kendisi şöyle buyuruyor;

"Kur'an'ı öğrenin ve okuyun." (Tirmizî, Fedâilül-Kur'an, 2),

Biz mü'minler, Kur'an'ı anlayarak, üzerinde düşünerek, Arapçasını anlamıyorsa me-alini ve tefsirini okuyarak anlamaya çalışmalıyız. Zamanımız yok demeyeceğiz. Nelere ve nerelere zaman ayırmıyoruz ki! O halde Kur'an'ı, anlamak ve ona tabi olmak için okumak, mü'minler olarak üzerimize düşen en önemli bir mükellefiyet olmalıdır.

"Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğrendir." (Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'an, 15).

"Kur'an'ı okuyunuz; çünkü Kur'an, kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefa'at edecektir." (Müslim, Müsâfirîn, 252),

"Ancak iki kişiye gıpta edilir. (Bunlardan birincisi), Allah'ın kendisine Kur'an'ı öğrenme imkânı verdiği kimsedir. Bu kimse, gece gündüz Kur'an'ı okur ve hükümleriyle amel eder.." (Müslim, Salâtü'l-Müsâfirîn, 266)

"Kur'an'dan ezberinde bir şey bulunmayan kimse harap olmuş ev gibidir" (Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'an, 18) anlamındaki hadisler Kur'an okumanın ve onu anlamının önemine değinmektedir.

İlahi vahyin ilk inmeye başladığı dönemlerde, Kur'an'ın anlaşılması diye bir problem yoktu. Çünkü sahabe inen vahyi günlük hayatına uygulamak için okuyor ve hıfz ediyordu/ezber-

liyordu. Kısacası Kur'an, o dönemlerde, hayatın içinde idi ona yön veriyor ve onu şekillendiriyordu. Zaten ayetlerin bir kısmı da olaylar üzerine, ihtiyaca binaen inmekte idi. Adeta olaylarla, hayatla, Kur'an arasında canlı bir iletişim, bir diyalog vardı. Bu durum, birkaç asır böyle devam etmiştir. Ama daha sonraki asırlarda Kur'an, esrarengiz bir kutsallığa büründürülerek hayattan kopararak, bireysel ve toplumsal yaşamdan uzaklaştırılmış, ona dokunmak dahi merasim gerektirmiş ve yüzünden okumanın dışında hele anlamak, anlamaya çalışarak okumak ise cesaret gerektirir hale gelmiştir. Oysa anlaşılmadan okunan ya da dinlenen bir şeyin faydasının olmayacağı aşikârdır. Çünkü anlaşılan bir şeyin kabulü ya da ret edilmesi söz konusu olabilir.

Bir müşriğin ya da kafirin, İslam'ı kabullenebilmesi için ona anlatılan ya da okunan Kur'an'ı anlaması gerekmektedir. Nitekim sonradan Müslüman olan Yusuf İslam da, Kur'an'ı okuduktan ve okuduğunu da anladıktan sonra İslam'ı kabul etmemiş miydi? Yusuf İslam İslam'ı kabul edilişle ilgili şöyle diyordu; "Ben İslam ülkelemini dolaşıyordum belki İslam'ı kabul etmezdim, ancak Kur'an'ı okuduktan sonra Müslüman oldum." Yusuf İslam, şayet anlamadan sadece yüzünden Kur'an'ı okumuş olsaydı, İslam'ı kabul eder miydi? Herhalde kabul etmezdi! Ama bugün Müslümanlar, çeşitli bahanelerle Kur'an'ı anlamak için değil sadece yüzünden okumaya çalışmaktadırlar.

Bugün ya da uzun yıllardır, Kur'an ve dolayısıyla İslam'a bakışımız değişmiştir; tepkilerimiz yumuşamış, hassasiyetlerimiz azalmıştır. Çünkü Kur'an, hayatımıza müdahale etmiyor. Hayata müdahale etmesi, siyasi ve sosyal olayları tanzim etmesi gereken Kur'an, ne yazık ki, evlerin en mutena yerlerinde ya raflarda ya da daha yüksek yerlerde kılıfların arasında saklanır hale gelmiştir. Belirli günlerde ve gecelerde ya da mezarlıklarda, o da sadece yüzünden okumak için kılıflarından çıkarılmaktadır. Okunmayan, hayatı düzenlemeyen Kur'an, yavaş yavaş hayattan çekilmiş, yani mehur bırakılmıştır. Kur'an'a saygı, üç defa öpüp alna götürmek ya da kimsenin ulaşamayacağı yüksek yerlerde saklanarak gösterilmez. Bu, Kur'an'a saygı değil, aksine saygısızlıktır. Çünkü Kur'an'a saygı içindekilerle amel etmekle ancak mümkün olur.

İlk dönemlerde hayata müdahale eden, hayatın içinde olan Kur'an, ilerleyen yıllarda, bu

fonksiyonunu yerine getiremez olmuştur. Çünkü hayatla ilgisi kalmayan, toplumun problemlerinden ve ihtiyaçlarından habersiz olarak hazırlanan tefsirler, mealler ve kitaplar topluma yeni bir dinamizm kazandırmamış, tersine pasifleştirmiştir. Dolayısıyla toplumu içten içe çürüten, yozlaştıran münker ve fuhuşiyat toplumu sarıp sarmalamıştır. Bundan kurtuluş ise, yeniden Kur'an'ın ve onun hayata aktarılma tarzı olan sünnetin anlaşılması ve hayata egemen kılınmasıyla mümkün olur.

Hz. Ömer (ra) devrinde, Basra valisi Ebu Musa el-Eşari, Hz. Ömer'e haber gönderiyor ve: Kur'an okulları açtık, diyor. Allah'a şükür bu kuran okullarına ilgi var, bize beytü'l-maldan yardım gönder. Hz. Ömer çok seviyor. Hemen beytü'l maldan yardım gönderiyor.

Bir sene sonra vali ikinci bir haber gönderiyor, diyor ki: Okuyanlar bitirdi, gelenler daha çok, beytü'l maldan yardım.

Hz. Ömer, o okulları kapat. Okulları kapat, çünkü o okullar öyle anlaşıyor ki, Kur'an'ın şekliyle lafzıyla uğraşan okullardır, korkarım ki okullar Kur'an'ın lafzına dalar da manasıyla uğraşan kalmaz diyor.

Bugün de böyle değil mi? Bugün de böyle ve kapat diyor, o okulları kapat. Çünkü Hz. Ömer kendisi 12 senede Bakara suresini bitiriyor, bitirdiğinde de bir deve kesiyor.

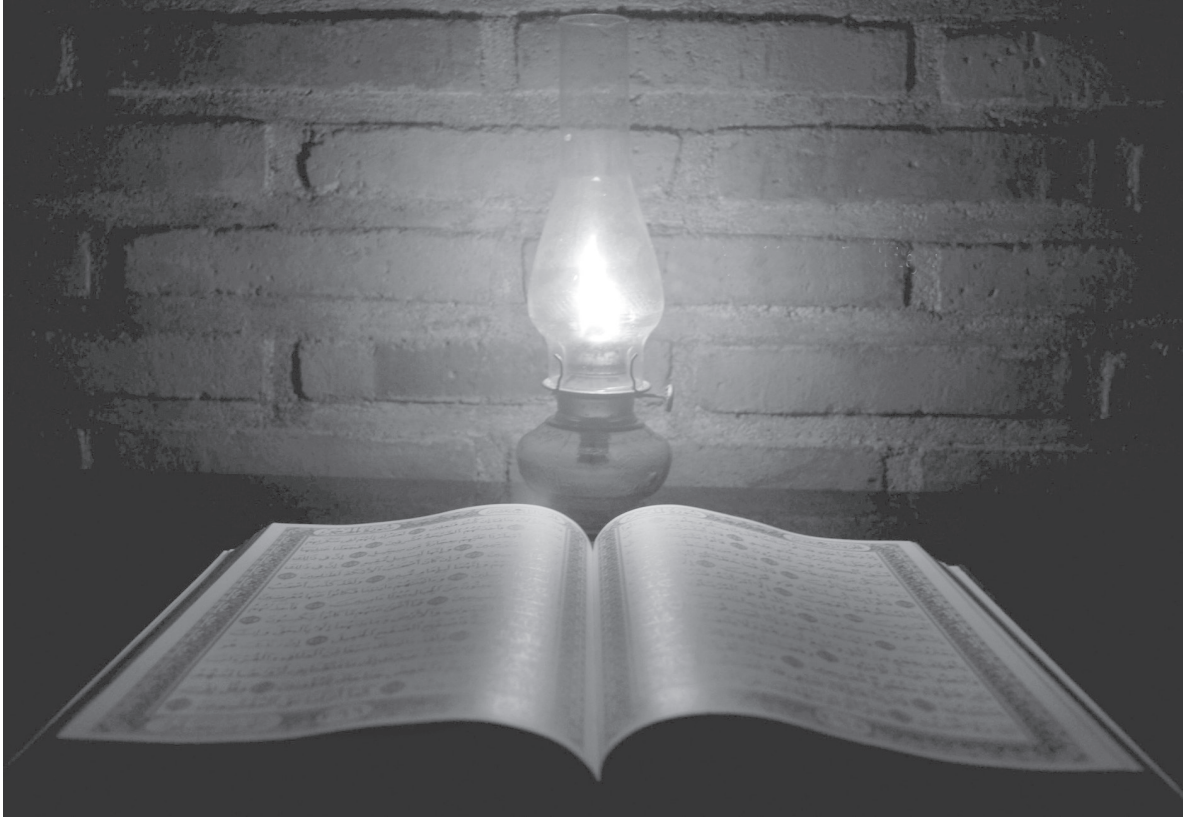
Hz. Ömer (ra)'ın oğlu Abbduallah b. Ömer (ra), rivayetlerin söylediğine göre; ki sahabe'nin fukahasındandır, 8 yılda bitiriyor Bakara suresini. Onlar, herhalde bizden daha az zekâlı değildiler.

Niye? Tabiin şunu söylüyor bize Kur'an-ı Kerim'i öğretenler Kur'an'ı şöyle okuduklarını anlatıyorlardı: Kur'an'ı onar ayet, onar ayet okurduk, manasını bellerdik, onunla amel ederdik, sonra diğer on ayete geçerdik.

Şimdi biz bir kendimizi düşünelim, bir de onları düşünelim.

Evet, biz Arapça bilmiyoruz. Ama imkanlarımızı zorlasak, bir meal değil, on meal okusak. Ha, birkaç tanede tefsir okusak, hani hepsine varamıyorsak hiç olmazsa varabildiğimizi okusak...

İşte sahabe döneminde Kur'an bu şekilde okunuyordu, böyle okunulduğu için de bu Müslümanlar o dönemde büyük bir atılımın içerisine girdiler...

Evet, Kur'an'ı mutlaka okumalıyız. Okumaktan maksat ise, onu mutlaka anlamaya çalışmak olmalıdır. Anlamaktan maksat ise, Kur'an'ın emir ve yasaklarına uymaktır. Yüce Rabbimiz A'râf suresinin 3. ayetinde "Rabbinizden size indirilene uyun" emriyle Kur'an'a uymamızı emretmektedir. Zaten Kur'an'a saygı, Kur'an'ı okuduğumuz, anlamaya ve hükümlerini uygulamaya çalıştığımız zaman gerçekleşmiş olur. Aksi takdirde Peygamberimizin, "Ahir zamanda Kur'an'ı okuyan, ancak okudukları gırtlaklarını aşmayan (okuduklarına inanıp onunla amel etmeyen) bir topluluk gelecektir" (Ahmed, II, 621) anlamındaki hadisinde ifadesini bulan ika-za muhatap oluruz.

Kur'an-ı Kerim okuyuşumuz, hayatımızı mutlaka değiştirmeli, yanlış ve hatalarımızı düzelterek, bizi münker ve habaisten uzaklaştırarak mü'mince yaşamamızı sağlayacak tarzda olmalıdır. Aksi halde, kişinin düşünce, ahlâk ve davranışlarında hiçbir değişiklik meydana getirmeyen ve onun, Kur'an'ın yasakladığı şeyleri yapmaya devam etmesini engellemeyen bir okuma, gerçek müminin okuyuşu değildir. Böyle kimseler hakkında Hz. Peygamber (s.a) şöyle buyurmuştur: "Kur'an'ın haram kıldığını helal kılan, aslında hiç Kur'an'a inanmamış

gibidir." (Tirmizi, Süheyb Rûmî'den rivayet etmiştir.) Böyle bir okuyuş, kişinin nefis ve ruhunu ıslah edip güçlendirmez, aksine onu Allah'a karşı daha küstah yapar. Hz. Peygamber (s.a), bir başka hadisinde; "Kur'an sizin lehinize de, aleyhinize de bir şahittir" buyurmuştur. Yani! "Eğer Kur'an'a doğruca uyarsanız, o sizin lehinize bir şahit olur." Fakat eğer bu kitap size ulaşmış, siz de onu okumuş ve rabbinizin sizden neler istediğini, neleri yasaklayıp neleri emrettiğini öğrenmiş, sonra da ona aykırı bir tavır içine girmişseniz, o zaman bu kitap sizin aleyhinize bir şahit olur.

Kur'an'ı, lehimizde şahit olacak şekilde okumalıyız. Eğer Kur'an okuyuşumuz, bizleri, münkerden, kötülüklerden ve günahlardan uzaklaştırıyorsa, bizi canlandırıyor ve bize hayat veriyorsa (Enfal, 8/24) bu okumaya devam etmeliyiz. Aksi halde ise, okuyuşumuzu mutlaka düzeltmeliyiz. Ölümlü bir dünyada yaşıyoruz; ömür de tıpkı sayılı günler gibi bir gün mutlaka bitecek ve bizler Allah'ın huzuruna hesap vermek üzere çıkacağız. Hesap verirken ya yüzleri ışıltılı parlayanlardan oluruz ya da yüzleri asık olanlardan (Kiyame, 75/22-24) oluruz. Tercih bize aittir.

Yaşayan Hurafeler ve Ölen İbadetler

Şenol ERALP

Hamd, ancak Allah içindir. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağrifet dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amel-lerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şahadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve Resulüdür.

Öncelikle yazıdaki hata ve yanlışlar tamamen nefsim aittir. Bundan dolayı Rabbimin affına ve merhametine sığınırım.

Hurafe: *Kuran'da bulunmayan, ancak farklı yollarla sonradan Müslümanların hayatına katılan ve dini inanışmış gibi kabul edilen söz, düşünce ve davranışların tümüdür.*

Peygamber Efendimiz (sav)'in döneminde yaşanan cehalet, şüphesiz günümüzde de yaşanmaktadır. Yaşadığımız yüzyılda insanların en büyük sıkıntılarından ve şikâyetlerinden birisi ibadetlerini samimi bir şekilde eda edemeyişleridir. Durum böyle olunca insanlar ve Müslümanlar bırakın hayatlarında mutlu olmayı ibadete gittikleri vakit mutsuz, asık surat ve aklında dünya hayatına dair her türlü meşgale gelmektedir. Toplum baktığımızda tepeden tırnağa şirk bataklığına batmış durumda; şeyhlerini Allah'a tercih edenler, mezarlara tapmalar, heykellere tapmalar, atalarını körü körüne taklid etmeler, genelevlerini açanlar ve vergi alanlar, fallara baktıranlar, hayvanlara tapanlar, henüz dünyaya göz açmadan erkek ya da dişi bebeklerini öldürenler (kürtaj) vb. hurafeler ne yazık ki günümüz toplumunda

yaşatılmakta ve ibadetleri öldürmektedir. Böyle bir durumda Müslüman, ibadetlerinde ne kadar huşu içinde olabilir? *İbadetlerimizde huşuyu yakalayabilmek için Rabbimizin bizim için yasakladıklarından uzak durmak gerekir.* Aksi takdirde Rabbimizle aramız düzelmez: *"Şüphesiz ki bir toplum kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez"* (Rad suresi 11).

Oysa Yüce ve Kerem sahibi olan Rabbimiz insanların sadece kendine tapmaları ve yalnız kendine kulluk etmelerini emretmiştir. Zira Kur'an-I Kerim'de Allah (c.c); *"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım"* buyurmıştır. Böyle bir durumda Müslüman olduklarını söyleyen insanlar, Allah'a olan kulluk bilincinin farkında olmaları gerekir. Bilakis azaba uğrayanlardan olur. İslâm'da dilek ve istekler sadece Allah'a arz edilir. Allah'tan başkasına sığınmak ve O'ndan gayrisinden mağfiret dilemek doğru değildir. Gerçek böyle olmasına rağmen, halkımızdan bazıları dua şeklini ve adabını adeta değiştirmişlerdir. Duaya bir sürü bâtıl hareketleri sokmuşlardır. Bazıları dua ederken sanki kavgaya giriyor gibi bağırıp çağırıyor. Kimisi dua yapmak için türbelere, yatırlara koşuşturuyor. Kimisi de mezarlara elini yüzünü sürmekte, türbelerin eşik ve pencerelerini öpmektedir. Bir çeşit tapınma hareketleri yapmaktadırlar ve bu hareketler tamamen şirktir. Yegâne ilah olan Rabbimiz kendisine şirk (ortak) koşulmasını asla affetmez. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz: *"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını (şirki) asla bağışlamaz."* buyurmaktadır. Bu hareketlerin cümlesi yanlıştır ve batıldır. Şu bir gerçektir ki, dua et-

mek için kabir başına, yatır taşına gitmeye gerek yoktur. Zira kabirde yatan mevtalar insanların dileklerini yerine getiremezler. Dua eden kişi ile Allah arasında vasıta olamazlar. Çünkü İslâm'da Allah'a sığınmak, O'na dua etmek için bir aracıya ihtiyaç yoktur. Kul, vasıtasız Allah'a iltica eder. Bu itibarla bir kimse, "Falan yatıra gittim ona dua ettim o mübarek zatın himmetiyle duam kabul oldu " derse bu caiz değildir.

Kabirler; ölümü düşünmek, ahireti hatırlamak ve insan hangi mevkide olursa olsun bir gün gelip mezarda yatan gibi toprak olacağını görmek ve ibret almak için ziyaret edilir. Nitekim Allah Elçisi sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S) bir hadislerinde: "*Kabirleri ziyaret edin çünkü ziyaret sizi dünyada zahidâne yaşatır, size ahireti hatırlatır, sizi gafletten uyandırır*" buyurmuşlardır. Kabir başına varınca, ölenlerin ruhuna Kur'ân okumak, okunan Kur'ân'ın sevabını mevtaların ruhuna "Allah rızası için" armağan etmek caizdir ve sevaptır. Ancak, "Duam oraya gitmekle kabul olacak" inancı yanlıştır. Bu hareketler İslâm'la hiçbir şekilde bağdaşmaz ve İslâm bundan münezzehtir. Bir Müslüman öncelikle bu cehaletlerden arınarak Rabbine yönelmeli ve asıl yaratıcısının, yardım edenin, yaşatanın ve öldürenin, diriltenin, rızkı verenin, O dilemedikçe siz dileyemezsiniz diyen ve "kalı bela"da ben sizin Rabbiniz değil miyim? diyen Rabbimize "bela, sen bizim Rabbimizsin" dediğimiz tek ilaha ve tek ibadete layık olana yönelmelidir. O zaman Müslümanlar yaşamlarında Rabbinin izlerini görürler. Kendi toplumumuza baktığımızda da aynı durumla karşı karşıyayız. İslâm'da puta tapanların, önünde eğilenlerin cehenneme gideceği belirtilmektedir. Allah (c.c), bizleri her türlü kötülüklerden korusun.

Nitekim yaygın olan hurafelerden biri de fala bakmak, "FAL AÇMAK" âdetidir. Fal hurafesi ile okumuşu da cahili de meşgul olmaktadır. Bazı kimseler de: "Fala inanmıyoruz amma eğlence olsun diye açtırıyoruz" diyorlar. Bu düşünce doğru değildir. İslâm dinine göre hangi şekilde olursa olsun, fal baktırmak ve falcıların söylediklerine inanmak yasaktır. Bu hususta Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "*Ey iman edenler! Şarap, kumar, putlar, fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir. Bunlardan uzak durun ki felaha erişesiniz.*" (Maide Sûresi, 90) Yine Allah Elçisi Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S) de şöyle söylemiştir: "*Kuşun ötmesinden, uçmasından uğursuzluk kabul etmek, ufak taşlar (nohut, bakla, fasulye, iskambil kâğıdı, kahve telvesi vs.) ile fal açmak, kum üzerine hatlar çizmek, bunlardan gelece-*

ğe dair hükümler çıkarmak SÎHİR ve KEHANET nevindendir. (Riyazü's-Salihin, c. 3, Hadis No: 1702) Bu ilahi emirlerden açıkça anlaşılıyor ki, fal yasak bir davranış olup haram kılınmıştır. Haram olan bir hükmün şakası helal olamaz. Bu bakımdan eğlence için dahi olsa, falcıların dediklerine ve fala inanmak caiz değildir. Falcılar bir takım şekil ve sembollere dayanarak geleceği gördüklerini ve gaybı bildiklerini iddia ederler. Bu iddialar yalandır. Söylediklerinden binde biri rast gelse dahi bu onların gaybı bildiklerine kanıt olamaz. Çünkü gaybı Allah'tan başka kimse bilemez. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de (Neml Sûresi, 65) "*Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur*" buyrulmuştur. Rasulullah (S.A.V.) Efendimiz de: "*Kâhin ve falcıya (yani gâipten haber veren kişiye) inanan kimsenin 40 gün namazı kabul olmaz*", "*Ona inanan kişi, bana indirileni (kitap ve vahyi) inkâr etmiş olur*" buyurmuştur.

Eğer falcılar her şeyi önceden bildiklerini iddia ediyorlarsa, sınaması kolay. Gelsinler bir araya toplansınlar; ilim adamlarından da jüri kurulsun ve dünya üzerinde herhangi bir şehir tesbit edilip, bu şehirde yarın neler olacak diye falcılara sorulsun. Bakalım bir gün evvelden o tesbit edilen yerde veya ülkede neler oluyor, tümünü haber verebilecekler mi?

İşte meydan, işte dünya!

Diğer bir ahlaksızlık ise genelevleridir. *Şeytan'ın en büyük silahı fuhuş ve zinadır.* Gerçekten de bir toplumun medeni bir toplum olup olmadığını anlayabilmek için o toplumda genelevi, sokak ve caddelerle insanları zinaya teşvik edecek terbiyesiz ve ahlaktan yoksun insanların olup olmadığına bakılır. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"*Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iş ve çok kötü bir yoldur.*" (İsra 32)

Böyle şirke batmış, ahlaktan yoksun, her türlü fenalık ve azgınlığın yaygın olduğu bir toplumda Müslümanlar şeytanın silahıyla karşı karşıya kalmışlardır. Şüphe yok ki samimi bir şekilde iman edip ve salih amel işleyen Müslümanlar Allah tarafından mükâfatlandırılacaktır. "*Onlar iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır. Dünya hayatında da, ahirette de onlar için müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte bu büyük başarıdır.*" (Yunus 63, 64) Selam ve dua ile...

Kaynaklar

Abdulaziz Tarhan 'Yaşayan Hurafeler'
Mevdudi 'Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi'

Çağımızın Yeni Trendi “Hedonizm”

Mehmet ADIGÜZEL

Hamd, şükredenlere nimetiyle karşılık veren, her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi kemaliyle gören, her şeyi bilen ve kudreti sonsuz olan Allah (cc)'ye mahsustur.

Çağımızın yeni trendi: Hedonizm...

Hedonizm, eski Yunan-cada **hedone** yani **haz** veya **zevk** anlamına gelir. Eski Yunan düşünürlerinden Aristippos ve Epikuros tarafından geliştirilmiş olan felsefi bir akımdır. Bu akımın temel amacı, **'Hayattaki en önemli şey haz yani bedensel zevklere'** Teorik anlamda Aristippos bedensel zevki, iyi olma hali olarak görürken, Epikuros ondan farklı olarak ruhsal hazzın daha önemli ve ideal olduğu görüşünü savunmuştur.

Çağımızın yeni trendi olan Hedonizm, günümüzde ve dünyada hızlı büyüyen bir tehlike haline gelmiştir. Hedonizm akımının tutsağı olan insanlar,

Sadece kendini seven ve başkalarını çıkarları için kullananlar, genellikle çocukluktan bu yana istekleri fazlasıyla yerine getirilmiş ve doyumsuzluk problemi olan insanlardır. Bu tip insanlar her zaman doyumsuzdurlar.

kendi yaşamlarında sadece yeme-içme, eğlenme ve cinsel hazzı ön planda tutmaktadır. Hedonist bireyin temel yaşam prensibi, bedensel haz doyumuna ulaşmaktır. Özellikle gençleri kurban olarak seçen bu felsefi akımın temel amacı, gençlerin yaşamlarını tamamen zevk almaya endekslemektir. Ve gençlere, yaşamlarındaki bütün eylemleri zevk almak için yapmalarını da enjekte etmektedir. Bununla beraber gençler de, bu hazzı ulaşmak için ellerinden geleni yapmaya çalışmakta. Ve bu yolda karşılaşacakları engelleri aşmak için bütün ahlaki olmayan tutum ve davranışları eyleme dönüştürmektedirler.

Bunun en acı yanı, zevkin ve eğlencenin her türlüünü yaşayanlar, yapacak başka bir şey kalmadığından dolayı, kendilerini büyük bir boşlukta hissetmektedirler. Ölümden başka çarelerinin kalmadığını düşünmelerinin sebebi de budur. Çünkü

helal ve haramları hayatlarından çıkaran insanlar, ne bu dünyada ne de ahirette mutlu olamazlar.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) son verilerine göre Türkiye’de 3189 kişi intihar etmiştir. Ruhsal çöküntü, depresyon vb. nedenlerin temelinde, her şeyden zevk almak için yaşayanların, bütün zevkleri tattıktan sonra hayattan beklentilerinin kalmama düşüncesi vardır. Bugün gençlerin çoğunluğu fenomen olma derdinde. Bir çoğu kendi videolarını internette paylaşarak, ünlü olma hayalini kurmakta. Uygun olmayan fotoğraflarını çok rahat bir şekilde internette yayınlamakta. Tek dertleri beğenilmek/övülmek olan bu gençlerin attığı her adıma anne ve babalar da ortak olmaktadır(!) İşte bu tür ahlaksız tutum ve davranışları normalleştiren bu ve buna benzer akımlar, pak gençlerimizi zehirliyor. Uzun vadeli düşünülecek olursa, çoğu genci bu bataklığa sürüklüyor.

İslam ile terbiye edilmemiş gençlerin hedonizm akımına kapılmaması mümkün değil (!). Çünkü gençlerin bugünkü durumu, tamamen benmerkezcilik olmuştur. Zaten kendi çıkar ve arzuları için yaşayan insanların sayısındaki artışa bakılırsa, dünya hayatına aşırı bağlılıkları ve ahiret hayatını unuttukları rahatlıkla görülebilir.

Sadece kendini seven ve başkalarını çıkarları için kullananlar, genellikle çocukluktan bu yana istekleri fazlasıyla yerine getirilmiş ve doyumsuzluk problemi olan insanlardır. Bu tip insanlar her zaman doyumsuzdurlar. Bu doyumsuzluğun asıl nedeni ise; televizyon kanallarında özellikle magazin programlarında, sıkça eş veya partner

İslam ile terbiye edilmemiş gençlerin hedonizm akımına kapılmaması mümkün değil (!). Çünkü gençlerin bugünkü durumu, tamamen benmerkezcilik olmuştur. Zaten kendi çıkar ve arzuları için yaşayan insanların sayısındaki artışa bakılırsa, dünya hayatına aşırı bağlılıkları ve ahiret hayatını unuttukları rahatlıkla görülebilir.

değiştiren, eşini ya da sevgilisini aldatmayı neredeyse bir başarı gibi gören; yani cinsel skora doğru koşan, her türlü popüler ve eğlence mekanlarında boy gösteren topçu ve popçuları örnek almalarıdır. Gençlerimiz, ahlaksızlığı normalleştiren bu tip kişileri örnek almakta, onların yaşam anlayışını benimsemekte ve bu yolda ilerlemektedirler. Tek amaçları bedensel haz olan bu tip insanların çocuklarımızı ve gençlerimizi nasıl zehirlediklerini, körpe beyinlerini nasıl bulandırdıklarını görmemek için kör olmak gerekir! Bugün herhangi bir topçu veya popçunun milyonlarca hayranı varken, neden gençlerimiz Müslüman şahsiyetleri örnek olarak görmüyor? Ama ne yazık ki gençler Müslüman şahsiyetleri örnek almak yerine, aksine bu tip ünlülere gıpta ile bakıyor ve bir gün onlar gibi olmanın hayali ile yaşıyor.

Anne ve babalar bu çocuklar sizin(!) Facebook ve Twitter’ın çocukları değil. Hele sanal alemin çocukları hiç değil. Her gece sabahlara kadar içip hovardalık

yapan topçu ve popçuların çocukları da değil. Aldatmayı meslek edinenlerin çocukları da değil. Zinayı kaçamak olarak adlandıranların çocukları da değil. Bu çocuklar ahlaksızlığın yasak meyvesi diye adlandırılan, bu tip insanların da değil.

BU ÇOCUKLAR SİZİN ÇOCUKLARINIZ!

Ailelerden ricam; lütfen çocukları siz yetiştirin ve bilinçli yetiştirin...

Selam ve dua ile...

Nurlu Sözler

Feyzanur ÇETİN

Rehberimiz, ışığımız yol göstericimiz.. Her bir harfi hak kokan her bir kelimesi nur saçan her bir cümlesi hayat veren neydi o? Nerede "Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkaracak olan apaçık ayetler?" Sözde saygı gösterip duvarına astığın, üzerini dantellerle örtüp görünmez kıldığın kitaptan bahsetmiyorum. Yılsonu alkışlatılan törensel bir mevzuu haline gelen sözde içi boşaltılmış eğitimlerden de bahsetmiyorum. Sadece mezarlık ziyaretlerinde çantana aldığın kitapta değil göstermek istediğim. Veyahut arkadaşlarıyla çekiştirmeli bir günün başlangıcını "Yasin"le yaptığın kitap da değil sorduğum.. Nerede senin hayatına yön verecek ayetler, nerede anlamına anlam kattığın her harfinde Allah(c.c)'in kudretini ve rahmetini hissettiğin? En son ne zaman anlayarak namaz kıldın Allah(c.c) ile konuşur gibi? Ne zaman namazın Kur'an ile hayat buldu? En son ne zaman Allah(c.c) ile konuşma sınırlarını genişletmek için bir sure ezberledin? Ah! Pardon unutmuşum çocuklarla uğraşırken zamanının olmadığını, unutmuşum çalışıp yorgun olduğun için zamanının olmadığını. Unutmuşum tv karşısında kanalları değiştirirken uyuyakaldığını.. Oysaki çocuklarına hayat ilmini verirken Kur'an'ı hayatının merkezine koymasının gereken ilmi vermeyi gözden kaçırmışsın! Oysaki sana rızık veren rızık kazanma bahanesiyle kaçmışsın! Oysaki Kur'an'ı salt okurken öğrendim sanmışsın.. Kuran ile yaşamak cümlesini, cuma günleri oku geç anlamışsın! Hani sırat köprüsünden geçerken sağından girecek ve önünü aydınlatacak olan kitap var ya; sanma ki o Kur'an bir anda sağına yapışıp önünü aydınlatır.

Göğsündeki iman ışığı yetmeyecek önünü aydınlatmaya sağından gelecek olan işte o ışık senin Kur'an'a göre olan amellerinin ışığıdır. Şimdi dön de bir bak amellerine Kur'an uygun mu, Kur'an'a göre mi harmanlanmış? Gerçekten Allah(c.c)'in sözlerini anlayıp uygulayabilmiş misin? Allah hepimize Kur'an'a uygun yaşayabilmeyi nasib etsin; kalbimizi dininde sabit kılsın inşaAllah.

UNUTTUK MU?

Toplum baskısı altında kalan, toplumun içinde kaybolup giden, herkes nereye gidiyorsa ben de oraya giderim diyen kardeşlerime sesleniyorum! Çoğunluğun gittiği yol doğru olan yol olmayabilir dön bak kendini sorgula, de ki 'Bu gidiş nereye?' Unutuyoruz bilakis unutturuluyoruz.. Bizler bu dünyayla sınırlı değiliz. Dünyaya gönderiliş amacımız okulu bitirip mesleğimizi elimize alıp çok paralar kazanmak değil. Lüks evlerde yaşayıp lüks otomobillerde gezmek değil. Kıyafetlerinin ve bulunduğu mevkisinin ederini gösterdiği toplum içinde kişiliğinin kaybolmuş olması seni rahatsız etmiyor mu? Senin değerinin Allah(c.c) katında paha biçilemezken insanların kurduğu düzenin nazarında değersizleştirildiğini görmüyor musun? Uyanalım bu dünya bir amaç değil araçtır ahiret yolunda... Bu dünyadan sonra yanımızda götüreceğimiz tek şey 'salih amellerimizdir'. Aklımızı kullanıp düşünelim ve silkelenelim. Bu yanlış yolun ve gidişlerin arkasına bir de sen takılma, çek kurtar kendini ve yalnız olsan da çekinme çünkü muhakkak ki yolun sonunda kazanan sen olacaksın!

Nübüvvet Kervanı

Soner ARSLAN

Peygamberlerin haberlerinden sana anlattığımız her şey, senin gönlünü pekiştirmemizi sağlar. Sana bunlarla gelen gerçek, inananlara bir öğüt ve hatırlatmadır. (Hud 120)

Hamd âlemleri yoktan var eden Allah'a, salat ve selam insanlığı doğru yola iletmek için gönderilen tüm peygamberlere, son Resul Hz. Muhammed (sav)'e, ashabına, Allah yolunda canları ve mallarıyla mücadele edip şehid edilenlere ve tüm gönlüyle İslam'a boyun eğmiş Müslümanlara olsun...

Sevgili Gençbirikim okurları, Rabbim inşallah nasip ettiği müddetçe bu sayı itibari ile dilimiz dönüp, kalemimiz yazdığı müddetçe insanlığa rehber olarak gönderilen, yılmadan, usanmadan, üşenmeden, mala ve saltanata gönlünü kaptırmadan sabır ve metanetle mücadele etmiş, insanlığın önderleri, peygamberlerin hayatını ve mücadelelerini ele alarak işlemeye çalışacağız. Doğrular Rabbimden, yanlışlar bizdendir.

Allah'ü Teâlâ, ilk önce bir insan yarattı, ardından onun eşini ve onlardan da soyunu yarattı, böylece insan soyu genişledi ve tüm dünyaya yayıldı. Hangi ulusun dini ve tarihi geleneklerine bakarsanız bakın, hepsinde insan ırkının başlangıç noktasının bir insandan olduğu görüldüğünde hem fikir olduklarını görürsünüz.

Allah'ü Teâlâ Zariyat Suresi 56. Ayette buyurduğu üzere, insanları kendisine kulluk etmek için yaratmış, ardında da onlara iki yol

vermiş ve insanlara bu iki yoldan birisini seçme hürriyeti vermiştir. İnsanlar bu iki yoldan birisi olan doğru yolu seçerse onlara cenneti vaat etmiş, diğer yol olan batılı seçerse onlara da cehennemi vaat etmiştir. Bununla beraber kendisine kulluk için yarattığı insanları başıboş bırakmamış, onlara rehber olarak doğru yolu göstermek, müjdeleyici ve korkutucu olarak peygamberler göndermiştir. Gönderilen bu peygamberler insanlara iyiliği emredip, kötülüklerden sakındırmışlar ve doğru yola davet etmişlerdir.

İnsanlık tarihi boyunca gönderilen bu rehberler, ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem (as)'den, son peygamber Hz. Muhammed (sav)'e kadar sayıları rivayetlere göre 124 bin veya 128 bin olduğu söylenmekle beraber Kur'an-ı Kerimde adı geçen peygamberlerin sayısı 25'tir ve gönderilen bu peygamberlerin her birinin hayatında bizlere örnekler oluşturacak çeşitli mücadele ve ibretler bulunmaktadır ve de her biri bizler için birer numunedir. Müslümanlar olarak bizlerin, peygamberlerin hayatını, mücadelesini ve azmini öğrenerek kendi hayatlarımızı ona göre yönlendirmemiz gerekmektedir.

Allah'ü Teâlâ önce yeri ve göğü, ardından melekleri, cinleri, hayvanları ve en son olarak da insanı topraktan yaratmıştır. İnsan, evrim teorisyenlerinin ileri sürdükleri safsatalar gibi canlıların evrim geçirmesi sonucunda meydana gelmiş bir varlık değildir. İlkokuldan itibaren eğitim sisteminde bizlere öğretildiği gibi

karanlık ve ilkel bir dönem geçirerek ilim ve irfan öğrenmiş de değildir. Aksine Rabbimizin Kur'an-ı Kerim de bahsettiği üzere, insanı en güzel bir biçimde yaratmış ve ona bilme, düşünme, anlama gücü, iyiyi ve kötüyü ayırma yeteneği, seçme ve iradesini kullanma kabiliyeti ile yaratmıştır ve de yeryüzünde halifelik görevi vermiştir. Yani ilk insan cehalet ve bilgisizliğin karanlığında dünyaya gelmemiş, aksine bilgi sahibi olarak dünyaya gönderilmiştir.

Allah'ü Teâlâ dünyayı ve insanı yarattıktan sonra koymuş olduğu kural ve nizam gereği, kendisine bir yaşama sınırı olarak ömür tayin etmiş ve bu süre içerisinde belli ölçülerde özgürlük ve hareket serbestliği vererek kendisine kulluk etmek üzere yaratmıştır. Bununla beraber Allah'ü Teâlâ insanın hidayeti ve doğru yola gitmesi için mecburi ve cebri bir yol seçmemiş, kendisine seçme özgürlüğü vermiştir. İnsan, sonunda tekrar kendisine döndürülecek ve dünyada iken yaptıkları işlerden sorguya çekilecek, bu sorgu neticesinde de ya cennet ile mükâfatlandırılacak ya da cehennem ile cezalandırılacaktır. Allah'ü zülcelâl insanları Ruhlar âleminde birbirlerine şahid kıldıktan sonra insanın, biz bundan habersizdik demesinin önüne geçmek için, kendisine doğru yolu gösterecek, mükâfatı ve azabı hatırlatacak peygamberler göndermiştir.

Peygamberlik, Allah'ın, insanlar içerisinde, emir ve yasaklarını onlara hatırlatmak, yollarını kaybeden insanlara doğru yolu tebliğ etmek üzere seçtiği elçilerdir. Kendisine yeni bir kitap ve şariat verilen peygamberlere **Resul**, kendisine kitap ve şariat verilmeyen sadece davet etmek üzere gönderilen peygamberlere de **Nebi** denir. Peygamberlik Allah'ın insanlar içinden dilediğini seçmesidir, çalışmak ve çabalamakla elde edilemez. Peygamberlerde birer insandır ve ölümlüdür. Allah'ü Teâlâ her millete peygamber göndermiştir, peygamber gönderilmedik hiçbir millet yoktur.² dilleri de gönderildikleri milletlerin dilleridir ve herbiri de erkek olarak gönderilmiştir. Şunu unutmamak gerekir ki gönderilen bütün peygamberlerin dini İslam'dır, islam dini Hz. Muhammed (sav) ile başlamış değildir, bazıları peygamber efendimize "İslam'ın kurucusu" demektedirler fakat bu dünyanın kuruluşundan itibaren ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem (as)'den buyana bütün peygamberler insanları hep aynı dine yani İslam'a davet etmişlerdir.³ Hz. Muhammed (sav) dahil bütün peygamberler kendilerine

mensup ayrı ayrı dinler kurmak için dünyaya gönderilmemişti, hepsinin hedefi insanların kaybettiği doğru yolu tekrar bulmalarına yardımcı olmak ve onları Tevhide davet ederek Allahı birlemektir.

Gönderilen bütün peygamberlerin, Sıdk (doğruluk), Emanet (eminlik, güvenilirlik) Tebliğ (Allahtan aldığını aynen halka duyurmak), Fetanet (zeki ve akıllı olmak), İsmet (günahlardan korunmuş olmak) gibi ortak sıfatlara sahiptir.

Şunu unutmamak gerekir ki insanoğlu ne kadar akıllı ve zekide olsa, ilim ve teknoloji de hat safhada ilerlese de vahyin ışığı ve peygamber rehberliği olmadığı sürece doğru yolu bulması mümkün değildir. Nasıl ki trafikte, yoldaki işaret levhaları olmadan insan gideceği yolu bulamaz ise, nasıl ki uçsuz bucaksız bir denizde gemilerin rotası olmadan kaptanın yolunu bulması mümkün değil ise, nasıl ki uçağın rotası belli olmadan bir pilotun yolunu bulması mümkün değildir. En basitinden evimize aldığımız bir aletin kullanma kılavuzu olmadan nasıl kullanmak da mümkün değil ise, vahyin ışığı ve peygamber rehberliği olmadan da bir insanın doğru yolu bulması ve sırat-ı müstakim (dosdoğru yol) de yürümesi de mümkün değildir. Kalplerin huzurlu ve mutmain olmasının yegâne koşulu, kişinin Allahı birleyerek vahyin ve peygamberliğin ışığında hayatını sürdürmesine bağlıdır.

Peygamberlerden bazılarına, Allah'ın emirlerini gerçekleştirme hususunda en çok dikkat ve titizlik gösteren peygamberler anlamında Ulu'l Azm (Azim sahibi) denmiştir. Bu kavram hayatı zorlukla ve çileyle geçen peygamberler için kullanılmış özel bir ifadedir. Bu Peygamberler Ahzab suresi 7. Ayette şöyle zikredilmiştir: "*Hani biz peygamberlerden senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan ahitlerini almıştık.*" Yine Allah'ü Teâlâ peygamberlerden bazılarına kitap, bazılarına suhuf (sayfa) vermiş, bazılarına ise kitap veya suhuf vermeyerek daha önce kitap veya suhuf verilmiş peygamberlere tabi olmalarını emretmiştir. Allah'ın vahiy yoluyla gönderdiği kitaplarda, tüm yönleriyle Allah'ın emir ve yasakları yer almaktadır. Kur'an-ı Kerim'de isimleri zikredilen kitaplar Tevrat Hz. Musa (as)'ya, Zebur Hz. Davut (as)'a, İncil Hz. İsa (as)'ya ve Kur'an-ı Kerim Hz. Muhammed (sav)'e verilmiştir. Verilen bu ilahi kitapların hükümlerinin yürürlükten kaldırılması, diğer bir kitabın gelmesiyle müm-

kün olmuştur. Örneğin İncil'in gönderilmesiyle Tevrat, Kur'an-ı Kerim'in gönderilmesiyle de İncil yürürlükten kaldırılmıştır. Peygamberlik silsilesi de Hz. Muhammed (sav) ve Kur'an-ı Kerim ile son bulmuştur ve de artık kıyamete kadar Kur'an-ı Kerim'in hükümleri ve Hz. Muhammed (sav) sünneti geçerli olacaktır.

Allah'ın peygamber olarak göndermiş olduğu elçiler, tertemiz bir kişiliğe sahiptirler, her sözü doğruluk üzeredir, her konuda dürüst davranır, kötü bir iş yapmaz, hayatında söylediklerinin aksine hareket ettiği görülmemiştir, kendi iyiliği ve menfaati için başkalarına zarar vermemiştir, bütün hayatı doğruluk, dürüstlük, iyi niyet, fazilet, namus ve yüksek seviyede insanlığın sembolüdür. Burada şunu da hatırlatmak gerekir ki peygamberlerin hata yapma, günah işleme melekelerinin tamamen yok olduğunu düşünmekte yanlıştır. Peygamberlerin günah-tan masum olmalarının anlamı şöyledir; insan olmanın getirdiği zaafı, duygu, arzu, istek ve düşüncelere sahip olmalarına rağmen kasten bir günah işlemeyecek kadar nefislerine hâkim ve günaha karşı Allah tarafından korunmuş ve hata yaptıklarında ise derhal Allah tarafından uyarılarak düzeltilmiştir; çünkü bir peygamberin ufak bir hatası, ümmeti tarafından önu alınamaz sapmalara sebep olurdu.

İnsanların hidayeti, ıslahı ve kurtuluşu için dünyaya elçi olarak gönderilmiş peygamberlere iman, itaat ve hürmet şarttır. Onlara karşı gelip iman etmeyen, itaati kerih gören, ister Allah'a inansın, ister inanmasın İslam'dan çıkmış olur. Ayrıca peygamberlere iman ve itaatten çekinen bir şahıs Allah'a giden dosdoğru yoldan çıkmış

olur ve yolunu asla bulamaz; çünkü bir noktadan, diğer bir noktaya ancak tek doğru çizgi çizilebilir, diğer çizilmeye çalışan çizgiler ya eğri olur ya da yamuk olur, nihayetinde doğru çizilmesi mümkün değildir. Kısaca söylemek gerekirse peygamberler Allah tarafından gönderildiğine göre onlara iman ve itaat etmek, Allah'ın emirlerine itaat etmek anlamına gelir. Allah'ı teala bununla ilgili olarak Nisa süresi 80. Ayette şöyle buyurmaktadır: *"Kim peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur..."*

İnsanlar kendilerine elçi olarak gönderilen peygamberlere türlü muamelelerde bulundular, kimisine eziyet ettiler, işkence yaptılar, sözlerini dinlemediler, kimisini sürgüne gönderdiler, kimisini de öldürdüler. Bazı peygamberlerse ömür boyu çalışıp, didinmelerine rağmen ancak üç-beş taraftar toplayabildiler, kimisine aile efradı bile iman etmedi fakat bu mücadeleci peygamberler Azim ve Sabırla görevlerinden hiç geri durmadılar, yılmadılar, usanmadılar, gevşemediler ve doğru yoldan bir an bile sapmadan, kimseye boyun eğmeyerek, kimseye hoş görünmeye çalışarak tebliğden asla vazgeçmediler.

Rabbimden, bizleri peygamberleri gereği gibi anlayıp onların yolunda gidenlerden eylemesi temennisi üzerine, Sabır ve Dua ile Allah'a emanet olun...

Dipnot:

Halife: Birisi adına işleri idare eden, tasarrufta bulunan, kanun ve kaideleri yerinde tatbik eden nizam ve intizamı sağlayan kimselere verilen addır.

Yunus 47, Fatır 24

Al-i İmran 52, 67, Bakara 131-133, Maide 3

Bir Sabah Çıkageldiler

Bir sabah çıkageldiler
Kanla yazmak için ihbar mektuplarını
Ve itiraflar kan aktıktan sonra oldu
İlkin ölüm korkusunu yendiler
Sonra ölenlerle yaşamayı,
Sonra ölerек yaşamayı öğrendiler..
Gördüm.

Hepsi ordaydılar
Kördü her birinin gözü
Kışın gelişini anladılar
Fakat görmediler
Karın toprağı nasıl okşadığını...

Bir sabah çıkageldiler
Babaları evlatlarından ayırmak için
Ve unutmadı hiçbir çocuk
Yüreğine saplanan misket bombasını..
Gördüm.

Kana susayanlar
Babalarını alınlarından vurdular..
Ve öfkeli doğuyordu bütün çocuklar
Kan ve öfke çoktan sütlerine karışmıştı...

Mehmet ADIGÜZEL
Sonbahar'2014 / Ankara

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Hakkı ve Osman Arslan kardeşlerimizin babaları; değerli büyüğümüz Ali Arslan ağabeyimiz vefat etmiştir. Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

İsmail Kaya kardeşimizin babası; değerli büyüğümüz Mehmet Kaya ağabeyimiz vefat etmiştir. Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Dergimizin sahibi İbrahim Hakkı Toprak kardeşimizin halası vefat etmiştir. Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

GENÇ BİRİKİM